

Dziennik Urzędowy L 390

Unii Europejskiej

Tom 47

Wydanie polskie

Legislacja

31 grudnia 2004

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

- ★ Decyzja 2239/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2004 r. zmieniająca decyzję Rady 1999/784/WE dotyczącą udziału Wspólnoty w Europejskim Obserwatorium Audiowizualnym 1
- ★ Rozporządzenie (WE) nr 2240/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 975/1999 ustanawiające wymogi wprowadzania w życie działań współpracy na rzecz rozwoju, które przyczyniają się do realizacji ogólnego celu rozwijania i konsolidacji demokracji i państwa prawa oraz poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności 3
- ★ Decyzja nr. 2241/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie jednolitych ram wspólnotowych dla przejrzystości kwalifikacji i kompetencji (Euro-pass) 6
- ★ Rozporządzenie Rady nr 2242/2004 z dnia 22 grudnia 2004 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 976/1999 ustanawiające wymogi odnoszące się do wprowadzania w życie działań wspólnotowych innych niż działania współpracy na rzecz rozwoju, które w ramach wspólnotowej polityki współpracy przyczyniają się do realizacji ogólnego celu rozwijania i umacniania demokracji i państwa prawa oraz poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności w państwach trzecich 21
- ★ Dyrektywa 2004/108/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do kompatybilności elektromagnetycznej oraz uchylająca dyrektywę 89/336/EWG ⁽¹⁾ 24
- ★ Dyrektywa 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym oraz zmieniająca dyrektywę 2001/34/WE 38

(¹) Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

DECYZJA 2239/2004/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 17 listopada 2004 r.

zmieniająca decyzję Rady 1999/784/WE dotyczącą udziału Wspólnoty w Europejskim Obserwatorium Audiowizualnym

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 157 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W decyzji 1999/784/WE ⁽⁴⁾ Rada postanowiła, że Wspólnota powinna stać się członkiem Europejskiego Obserwatorium Audiowizualnego (zwanego dalej „Obserwatorium”) w celu wspierania jego działalności. Obserwatorium przyczynia się do wzmocnienia konkurencyjności wspólnotowego sektora audiowizualnego poprzez usprawnienie przekazywania informacji do tego sektora, w szczególności do małych i średnich przedsiębiorstw, oraz do promowania bardziej przejrzystego obrazu rynku.

(2) Multimedia i nowe technologie będą odgrywać coraz większą rolę w sektorze audiowizualnym. Obserwatorium mogłoby nadal odgrywać istotną rolę, jeżeli we właściwym czasie zostałyby wzmocnione jego możliwości w zakresie podążania za tymi nowymi osiągnięciami.

(3) Mimo iż swobodny przepływ osób, towarów i usług jest zapisany w Traktacie, brak informacji na temat wielu różnic w krajowych przepisach z dziedziny prawa podatkowego i prawa pracy stanowi przeszkodę dla swobodnego przepływu towarów i usług audiowizualnych. Obserwatorium mogłoby wnieść pozytywny wkład, gromadząc i udostępniając wiedzę fachową i systematyczne informacje w dziedzinie prawa podatkowego, prawa pracy, ochrony praw autorskich i prawa ochrony konsumentów.

(4) W związku z rezolucją Parlamentu Europejskiego z dnia 4 września 2003 r. w sprawie telewizji bez granic, która to rezolucja wezwała do sporządzenia rocznego raportu porównawczego na temat udostępniania telewizji cyfrowej osobom niepełnosprawnym, należy zwrócić się do Obserwatorium z prośbą o coroczne gromadzenie danych dotyczących poziomu usług telewizyjnych służących pomocy osobom niepełnosprawnym, takich jak napisy, opis dźwiękowy i język migowy, świadczonych w Państwach Członkowskich Unii Europejskiej lub Rady Europy.

(5) Uczestnictwo Wspólnoty w Obserwatorium polegające na wspieraniu jego działalności okazało się efektywne.

(6) Należy kontynuować takie uczestnictwo przez okres potrzebny Obserwatorium do przyjęcia wytycznych dotyczących jego przyszłej działalności, począwszy od roku 2006.

(7) Decyzja 1999/784/WE powinna zatem zostać odpowiednio zmieniona,

⁽¹⁾ Dz.U. C 98 z 23.4.2004, str. 34.

⁽²⁾ Dz.U. C 241 z 28.9.2004, str. 15.

⁽³⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 21 kwietnia 2004 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 25 października 2004 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 307 z 2.12.1999, str. 61.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł

Artykuł 5 decyzji 1999/784/WE otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

Niniejszą decyzję stosuje się do ostatniego dnia ostatniego miesiąca siódmego roku następującego po roku jej przyjęcia.”.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 listopada 2004 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

J. BORRELL FONTELLES

Przewodniczący

W imieniu Rady

A. NICOLAÏ

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 2240/2004 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**z dnia 15 grudnia 2004 r.****zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 975/1999 ustanawiające wymogi wprowadzania w życie działań współpracy na rzecz rozwoju, które przyczyniają się do realizacji ogólnego celu rozwijania i konsolidacji demokracji i państwa prawa oraz poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 179 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Wspólnotowe działania na rzecz wspierania praw człowieka i zasad demokratycznych, przedstawione w komunikacie Komisji z dnia 8 maja 2001 r. skierowanym do Rady i Parlamentu Europejskiego na temat „Roli Unii Europejskiej we wspieraniu praw człowieka i demokratyzacji w państwach trzecich” będą kontynuowane po roku 2004. Rozporządzenie Rady (WE) nr 975/1999⁽²⁾ okazało się być właściwym instrumentem prawnym umożliwiającym realizowanie wsparcia technicznego i finansowego Wspólnoty dla działań na rzecz praw człowieka i demokratyzacji w krajach rozwijających się oraz innych państwach trzecich w ramach dążenia do realizacji ogólnych celów w tej dziedzinie. Jednakże okres obowiązywania tego rozporządzenia wygasa w dniu 31 grudnia 2004 r. Istnieje zatem konieczność przedłużenia tego okresu.

(2) Na podstawie stosunku ram finansowych zawartych w rozporządzeniu (WE) nr 975/1999 do indykatywnych środków przeznaczonych na prawa człowieka i demokratyzację do roku 2006, niniejsze rozporządzenie ustanawia na cały okres obowiązywania programu ramy finansowe stanowiące dla władz budżetowych podczas rocznej procedury budżetowej główny punkt odniesienia, w rozumieniu pkt 33 Porozumienia Międzyinstytucjonalnego z dnia 6 maja 1999 r. między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i poprawy procedury budżetowej⁽³⁾.

(3) Przepisy rozporządzenia (WE) nr 975/1999 w sprawie procedur wprowadzania w życie wsparcia powinny być dostosowane do wymogów prawnych zawartych w rozporządzeniu Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁽⁴⁾ przy realizacji misji obserwacyjnych UE podczas wyborów.

(4) Ochrona interesów finansowych Wspólnoty oraz walka z nadużyciami finansowymi i nieprawidłowościami stanowią integralną część rozporządzenia (WE) nr 975/1999. W szczególności, porozumienia i umowy zawarte na mocy tego rozporządzenia powinny upoważniać Komisję do realizacji działań przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE, Euratom) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji prowadzonych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami⁽⁵⁾.

(5) Działania niezbędne do wprowadzenia w życie rozporządzenia (WE) nr 975/1999 powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r., ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽⁶⁾.

(6) Rozporządzenie (WE) nr 975/1999 powinno zatem zostać odpowiednio zmienione,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 975/1999 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 2 dodaje się lit. h) w brzmieniu:

„h) wspieranie wysiłków sprzyjających tworzeniu grup państw demokratycznych w ramach organów Narodów Zjednoczonych, wyspecjalizowanych agencji i organizacji regionalnych;”;

⁽¹⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 22 kwietnia 2004 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 2 grudnia 2004 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 120 z 8.5.1999, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. C 172 z 18.6.1999, str. 1. Porozumienie zmienione decyzją 2003/429/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 147 z 14.6.2003, str. 25).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 292 z 15.11.1996, str. 2.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

- 2) na końcu art. 4 ust. 1 dodaje się następujące zdanie:

„W przypadkach misji obserwacyjnych UE organizowanych podczas wyborów oraz występowania w roli »amicus curiae«, osoby fizyczne są uprawnione do uzyskania wsparcia finansowego na podstawie niniejszego rozporządzenia.”;

- 3) pierwsze zdanie art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Uprawnionymi do otrzymania pomocy wspólnotowej są partnerzy, o których mowa w art. 4 ust. 1 zdanie pierwsze, mający swoją główną siedzibę w państwie trzecim uprawnionym do otrzymania pomocy wspólnotowej na podstawie niniejszego rozporządzenia lub w Państwie Członkowskim Wspólnoty.”;

- 4) art. 7 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Finansowanie przez Wspólnotę na podstawie niniejszego rozporządzenia przyjmuje postać dotacji lub umów. W ramach działań prowadzonych na mocy art. 2 uczestnicy misji obserwacyjnych UE podczas wyborów, opłacani ze środków finansowych przyznanych na cele związane z prawami człowieka i demokracją, będą rekrutowani zgodnie z procedurami ustanowionymi przez Komisję.”;

- 5) pierwszy akapit art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Ramy finansowe odnoszące się do wykonania niniejszego rozporządzenia w okresie od 1 stycznia 2005 r. do 31 grudnia 2006 r. ustala się niniejszym na 134 miliony EUR.”;

- 6) art. 11 i 12 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 11

1. Komisja przyjmuje ramy programowania i określania działań Wspólnoty.

Ramy te składają się w szczególności z:

a) wieloletnich programów indykatywnych oraz corocznych aktualizacji tych programów,

b) rocznych programów pracy.

Środki szczególne, których nie uwzględniono w rocznym programie pracy, mogą w szczególnych sytuacjach zostać zatwierdzone.

2. Komisja przygotowuje sprawozdanie roczne, w którym przedstawia program działań na nadchodzący rok z uwzględnieniem poszczególnych regionów i sektorów oraz składa Parlamentowi Europejskiemu sprawozdanie z ich wdrażania.

Komisja odpowiada za kierowanie i przystosowywanie, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i z wymogami elastyczności, rocznych programów pracy określonych w ogólnych ramach wieloletnich ustaleń. Podejmowane decyzje odzwierciedlają priorytety oraz zasadnicze obawy Unii Europejskiej związane z umacnianiem demokracji i państwa prawa oraz z poszanowaniem praw człowieka i są uzależnione od specyficznego charakteru tych programów. Komisja na bieżąco informuje Parlament Europejski o stanie prac.

3. Komisja wprowadza w życie działania wspólnotowe na podstawie tego rozporządzenia zgodnie z procedurami budżetowymi i innymi obowiązującymi procedurami, w szczególności tymi, które zostały ustanowione w rozporządzeniu Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z 25 czerwca 2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (*).

Artykuł 12

1. Instrumenty, o których mowa w art. 11 ust. 1, są przyjmowane zgodnie z procedurą określoną w art. 13 ust. 2.

W przypadku, gdy zmiany wprowadzane do rocznych programów pracy, o których mowa w art. 11 ust. 1 lit. b), nie przekraczają 20 % całkowitej kwoty na nie przeznaczoną lub nie zmieniają w istotny sposób charakteru projektów czy programów w nich zawartych, Komisja przyjmuje te zmiany. Stosowną informację przekazuje komitetowi, o którym mowa w art. 13 ust. 1.

2. Nie naruszając art. 14, decyzje finansowe dotyczące projektów i programów nieuwzględnionych w rocznych programach pracy i opiewające na kwotę przekraczającą 1 milion EUR są przyjmowane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 13 ust. 2.

(*) Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1.”;

- 7) artykuł 13 ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W wypadku odwołania się do niniejszego akapitu, mają zastosowanie art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE⁽¹⁾, z uwzględnieniem przepisów art. 8 tej decyzji.

Okres wskazany w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na 30 dni.”;

- 8) w art. 15 skreśla się drugie zdanie;

9) artykuł 17 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 17

We wszelkich porozumieniach lub umowach zawartych na mocy niniejszego rozporządzenia stwierdza się wyraźnie, że Komisja i Trybunał Obrachunkowy wykonują swoje uprawnienia kontrolne na podstawie dokumentów i na miejscu w stosunku do wszystkich wykonawców i podwykonawców, którzy otrzymali fundusze wspólnotowe. Stosuje się przepisy rozporządzenia Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych

Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (*).

(*) Dz.U. L 292 z 15.11.1996, str. 2.”;

10) w drugim akapicie art. 20 datę „31 grudnia 2004 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2006 r.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 15 grudnia 2004 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

J. BORRELL FONTELLES

Przewodniczący

W imieniu Rady

A. NICOLAÏ

Przewodniczący

DECYZJA NR. 2241/2004/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**z dnia 15 grudnia 2004 r.****w sprawie jednolitych ram wspólnotowych dla przejrzystości kwalifikacji i kompetencji (Europass)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 149 oraz 150,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zwiększenie przejrzystości kwalifikacji i kompetencji ułatwi mobilność w celach kształcenia ustawicznego na terenie całej Europy, a tym samym będzie stanowić wkład w rozwój wysokiej jakości edukacji i szkoleń oraz ułatwi mobilność w celach zawodowych pomiędzy poszczególnymi krajami i sektorami.
- (2) Plan działania w sprawie mobilności ⁽⁴⁾ zatwierdzony przez Radę Europejską na szczycie w Nicei w dniach 7–9 grudnia 2000 r. oraz zalecenie 2001/613/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 lipca 2001 r. w sprawie mobilności na obszarze Wspólnoty dla studentów, osób przechodzących szkolenie, wolontariuszy, nauczycieli i trenerów ⁽⁵⁾, zalecały upowszechnienie stosowania dokumentów w celu zapewnienia przejrzystości kwalifikacji i kompetencji, mając na względzie stworzenie europejskiej przestrzeni kwalifikacji. Plan działania Komisji na rzecz umiejętności i mobilności wzywał do opracowania i wzmocnienia instrumentów wspierających przejrzystość i możliwość transferu kwalifikacji w celu ułatwienia mobilności w poszczególnych sektorach i pomiędzy nimi. Również Rada Europejska na szczycie w Barcelonie w dniach 15 i 16 marca 2002 r. wezwała do podjęcia dalszych działań w celu wprowadzenia instrumentów zwiększających przejrzystość dyplomów i kwalifikacji. Rezolucje Rady z dnia 3 czerwca 2002 r. w sprawie umiejętności i mobilności ⁽⁶⁾ oraz z dnia 27 czerwca 2002 r. w sprawie kształcenia ustawicznego ⁽⁷⁾ wzywają do bliższej współpracy w celu między innymi stworzenia ram dla przejrzystości i uznawania kwalifikacji w oparciu o istniejące instrumenty.
- (3) Rezolucja Rady z dnia 19 grudnia 2002 r. w sprawie wspierania ściślejszej europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia zawodowego i szkoleń ⁽⁸⁾ wzywała do podjęcia działań w celu zwiększenia przejrzystości w kształceniu zawodowym i szkoleniach, poprzez wprowadzenie i racjonalizację narzędzi i sieci informacyjnych, w tym połączenie istniejących instrumentów w jednolite ramy. Ramy takie powinny obejmować portfolio dokumentów o wspólnej nazwie i ze wspólnym logo wspierane przez odpowiednie systemy informacyjne i upowszechnianie przy wykorzystaniu długotrwałej akcji promocyjnej na poziomie europejskim i krajowym.
- (4) W ubiegłych latach opracowano wiele instrumentów, zarówno na poziomie Wspólnoty jak i na poziomie międzynarodowym, aby pomóc obywatelom europejskim w lepszym informowaniu o ich kwalifikacjach i kompetencjach przy poszukiwaniu pracy lub przy przyjmowaniu ich do systemów kształcenia. Obejmują one jednolity europejski format curriculum vitae (CV) zaproponowany w zaleceniu Komisji 2002/236/WE z dnia 11 marca 2002 r. ⁽⁹⁾, suplement do dyplomu zalecany w Konwencji w sprawie uznawania kwalifikacji związanych z uzyskaniem wykształcenia wyższego w regionie Europy, przyjętej w Lizbonie w dniu 11 kwietnia 1997 r., dokument „Europass Szkolenie” ustanowiony na mocy decyzji Rady 1999/51/WE z dnia 21 grudnia 1998 r. w sprawie promocji europejskich ścieżek kształcenia połączonego z pracą, w tym praktyk zawodowych ⁽¹⁰⁾, suplement do świadectwa i europejskie portfolio językowe opracowane przez Radę Europy. Jednolite ramy powinny obejmować te instrumenty.
- (5) Jednolite ramy powinny dawać możliwość włączania do nich w przyszłości innych dokumentów zgodnych z ich celem, po tym jak zostaną ustalone i będą działały struktury i procedury ich wprowadzania. W szczególności, jednolite ramy powinny zostać w późniejszym czasie poszerzone o instrument mający na celu rejestrowanie kompetencji jego posiadacza w dziedzinie technologii informacyjnej.
- (6) Dostarczenie wysokiej jakości informacji i wskazówek stanowi ważny czynnik w dążeniu do większej przejrzystości kwalifikacji i kompetencji. Istniejące usługi i sieci już odgrywają istotną rolę, która mogłaby jeszcze wzrosnąć dzięki bliższej współpracy, mającej na celu zwiększenie dodatkowych korzyści wynikających z działań Wspólnoty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 117 z 30.4.2004, str. 12.⁽²⁾ Dz.U. C 121 z 30.4.2004, str. 10.⁽³⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 22 kwietnia 2004 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym), wspólne stanowisko Rady z dnia 21 października 2004 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 14 grudnia 2004 (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).⁽⁴⁾ Dz.U. C 371 z 23.12.2000, str. 4.⁽⁵⁾ Dz.U. L 215 z 9.8.2001, str. 30.⁽⁶⁾ Dz.U. C 162 z 6.7.2002, str. 1.⁽⁷⁾ Dz.U. C 163 z 9.7.2002, str. 1.⁽⁸⁾ Dz.U. C 13 z 18.1.2003, str. 2.⁽⁹⁾ Dz.U. L 79 z 22.3.2002, str. 66.⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 17 z 22.1.1999, str. 45.

- (7) Z powyższych względów należy zapewnić spójność i komplementarność działań realizowanych zgodnie z niniejszą decyzją oraz innych stosownych polityk, instrumentów i działań. Te ostatnie obejmują na poziomie Wspólnoty Europejskiej Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego (Cedefop) ustanowione rozporządzeniem Rady (EWG) nr 337/75 ⁽¹⁾, Europejską Fundację Kształcenia ustanowioną rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1360/90 ⁽²⁾ i sieć Europejskich Służb Zatrudnienia (EURES) ustanowionych decyzją Komisji 2003/8/WE z dnia 23 grudnia 2002 r. wykonującą rozporządzenie Rady (EWG) nr 1612/68 w zakresie zestawiania wolnych miejsc pracy i wniosków o zatrudnienie ⁽³⁾. Podobnie, na poziomie międzynarodowym działa Europejska Sieć Krajowych Ośrodków Informacji nt. uznawalności akademickiej i mobilności środowisk akademickich (ENIC) utworzona przez Radę Europy i UNESCO.
- (8) Dokument „Europass Szkolenie” ustanowiony decyzją 1999/51/WE powinien z tego też względu zostać zastąpiony podobnym dokumentem o szerszym zastosowaniu, służącym do odnotowywania wszystkich okresów mobilności międzynarodowej w celach edukacyjnych, niezależnie od ich poziomu i celu, realizowanych na terenie całej Europy i spełniających odpowiednie kryteria jakości.
- (9) Organy krajowe powinny wprowadzić Europass zgodnie z art. 54 ust. 2 lit. c) i ust. 3 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽⁴⁾.
- (10) Uczestnictwo w systemie powinno być otwarte dla państw przystępujących do Unii Europejskiej, państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego nie będących członkami Wspólnoty oraz państw kandydujących do przystąpienia do Unii Europejskiej, zgodnie z odpowiednimi przepisami wyszczególnionymi w instrumentach regulujących stosunki pomiędzy Wspólnotą a tymi krajami. Obywatele państw trzecich mieszkający w Unii Europejskiej także powinni mieć możliwość korzystania z systemu.
- (11) Partnerzy społeczni odgrywają ważną rolę w kontekście niniejszej decyzji i powinni być zaangażowani w jej realizację. Komitet doradczy ds. kształcenia zawodowego ustanowiony decyzją Rady 63/266/EWG z dnia 2 kwietnia 1963 r. ustanawiającej ogólne zasady realizowania wspólnej polityki kształcenia zawodowego ⁽⁵⁾, składający się z przedstawicieli partnerów społecznych i władz krajowych Państw Członkowskich, powinien być regularnie informowany o realizacji niniejszej decyzji. Partnerzy społeczni na poziomie europejskim i inni odpowiedni partnerzy, w tym instytucje edukacyjne i

szkoleniowe, będą odgrywali szczególną rolę w zakresie inicjatyw związanych z przejrzystością, które w odpowiednim czasie mogłyby zostać włączone do programu Europass.

- (12) Ponieważ cel niniejszej decyzji, tj. ustanowienie jednolitych ram wspólnotowych dla przejrzystości kwalifikacji i kompetencji nie może być osiągnięty w wystarczający sposób przez Państwa Członkowskie, a możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może przyjmować środki zgodnie z zasadą pomocniczości, o której mowa w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (13) Środki niezbędne do wykonania niniejszej decyzji powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽⁶⁾.
- (14) Decyzja 1999/51/WE powinna zostać uchylona,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres zastosowania

Niniejsza decyzja ustanawia jednolite ramy wspólnotowe dla osiągnięcia przejrzystości kwalifikacji i kompetencji poprzez stworzenie osobistego, tworzącego jedną całość portfolio dokumentów, zwane „Europass”, które obywatele będą mogli stosować na zasadzie dobrowolności w celu lepszego dokumentowania i prezentowania swoich kwalifikacji i kompetencji na obszarze całej Europy. Korzystanie z Europass lub któregośkolwiek z dokumentów wchodzących w jego skład nie rodzi jakichkolwiek obowiązków lub praw innych aniżeli te określone w niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Dokumenty Europass

Europass obejmuje następujące dokumenty:

- a) Curriculum vitae Europass (dalej zwane „Europass-CV”), o którym mowa w art. 5;
- b) dokumenty, o których mowa w art. 6-9;
- c) wszelkie inne dokumenty zatwierdzone przez Komisję jako dokumenty Europass, zgodnie z kryteriami ustanowionymi w Załączniku I oraz procedurą, o której mowa w art. 4 ust. 2.

⁽¹⁾ Dz.U. L 39 z 13.2.1975, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1655/2003 (Dz.U. L 245 z 29.9.2003, str. 41).

⁽²⁾ Dz.U. L 131 z 23.5.1990, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1648/2003 (Dz.U. L 245 z 29.9.2003, str. 22).

⁽³⁾ Dz.U. L 5 z 10.1.2003, str. 16.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. 63 z 20.4.1963, str. 1338.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

Artykuł 3

Partnerzy społeczni

Z zastrzeżeniem procedury, o której mowa w art. 4 ust. 2, Komisja konsultuje się z partnerami społecznymi i innymi odpowiednimi partnerami na poziomie europejskim, w tym z instytucjami edukacyjnymi i szkoleniowymi.

Artykuł 4

Procedura komitetu

1. Przy realizacji celu, o którym mowa w art. 2 lit. c) Komisję wspiera, w zależności od rodzaju dokumentu, Komitet Programu Socrates i/lub Komitet Programu Leonardo, powołane odpowiednio na mocy decyzji nr 253/2000/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 stycznia 2000 r. ustanawiającej drugi etap w ramach wspólnotowego programu działań w dziedzinie edukacji „Socrates”⁽¹⁾ i na mocy decyzji Rady 1999/382/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. ustanawiającej drugą fazę Wspólnotowego programu działań w dziedzinie kształcenia i szkolenia zawodowego „Leonardo da Vinci”⁽²⁾.

2. W przypadku odesłania do niniejszego artykułu stosuje się art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

Artykuł 5

Europass-CV

Europass-CV daje obywatelom możliwość zaprezentowania w jasny i wyczerpujący sposób informacji na temat wszystkich ich kwalifikacji i kompetencji. Europass-CV przybierze formę określoną w Załączniku II.

Artykuł 6

Dokument Europass-Mobilność

W dokumencie Europass-Mobilność odnotowywane są okresy, w których jego posiadacz pobierał naukę w krajach innych niż kraj ojczysty. Dokument Europass-Mobilność przybierze formę określoną w Załączniku III.

Artykuł 7

Suplement Europass do dyplomu

Suplement Europass do dyplomu informuje o osiągnięciach edukacyjnych jego posiadacza na poziomie szkolnictwa wyższego. Suplement Europass do dyplomu przybierze formę określoną w Załączniku IV.

Artykuł 8

Portfolio językowe Europass

Portfolio językowe Europass daje obywatelom możliwość zaprezentowania ich umiejętności językowych. Portfolio językowe Europass przybierze formę określoną w Załączniku V.

⁽¹⁾ Dz.U. L 28 z 3.2.2000, str. 1. Decyzja ostatnio zmieniona rozporządzeniem Rady (WE) nr 885/2004 (Dz.U. L 168 z 1.5.2004, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 146 z 11.6.1999, str. 33. Decyzja ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 885/2004.

Artykuł 9

Suplement Europass do świadectwa

Suplement Europass do świadectwa opisuje kompetencje i kwalifikacje odnotowane w świadectwie potwierdzającym odbycie kształcenia i szkolenia zawodowego. Suplement Europass do świadectwa przybierze formę określoną w Załączniku VI.

Artykuł 10

Europass w Internecie

W celu wykonania niniejszej decyzji Komisja i odpowiednie władze krajowe współpracują przy tworzeniu i administrowaniu systemem informacyjnym Europass działającym z wykorzystaniem Internetu i obejmującym elementy administrowane na poziomie wspólnotowym oraz elementy administrowane na poziomie krajowym. System informacyjny wspierający Europass przybierze formę określoną w Załączniku VII.

Artykuł 11

Krajowe Centra Europass

1. Każde Państwo Członkowskie jest odpowiedzialne za wykonanie niniejszej decyzji na poziomie krajowym. W tym celu każde Państwo Członkowskie wyznacza Krajowe Centrum Europass (NEC), które na poziomie krajowym jest odpowiedzialne za koordynację wszystkich działań określonych w niniejszej decyzji i które zastępuje instytucje obecnie prowadzące podobne działania, lub, w stosownych przypadkach, poszerza zakres ich kompetencji.

Niniejszym ustanawia się europejską sieć Krajowych Centrów Europass. Jej działania są koordynowane przez Komisję.

2. Krajowe Centrum Europass:

- koordynuje, we współpracy z właściwymi organami krajowymi, działania związane z udostępnianiem lub wystawianiem dokumentów Europass, lub, w stosownych przypadkach, prowadzi te działania;
- tworzy krajowy system informacji i administruje nim, zgodnie z art. 10;
- promuje stosowanie Europass, w tym także z wykorzystaniem usług internetowych;
- zapewnia, we współpracy z właściwymi organami krajowymi, aby każdy obywatel miał odpowiedni dostęp do informacji i porad na temat systemu Europass oraz składających się na niego dokumentów;
- ułatwia dostęp do informacji i porad w zakresie możliwości edukacyjnych na terenie całej Europy, struktury systemów edukacji i szkoleń oraz innych zagadnień związanych z mobilnością w celach edukacyjnych, w szczególności poprzez ścisłą koordynację z działaniami właściwych służb wspólnotowych i krajowych, a w stosownych przypadkach, udostępnia obywatelom przewodnik poświęcony mobilności;

- f) administruje na poziomie krajowym wsparciem finansowym Wspólnoty dla wszystkich działań związanych z niniejszą decyzją;
- g) uczestniczy w europejskiej sieci Krajowych Centrów Europass.
3. Krajowe Centrum Europass działa jako organ wykonawczy na poziomie krajowym zgodnie z art. 54 ust. 2 lit. c) i ust. 3 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002.

Artykuł 12

Wspólne zadania Komisji i Państw Członkowskich

Komisja i Państwa Członkowskie:

- a) zapewniają, aby na poziomie wspólnotowym i krajowym podjęto odpowiednie działania promocyjne i informacyjne, obejmujące między innymi obywateli, instytucje edukacyjne i szkoleniowe oraz partnerów społecznych i przedsiębiorstwa, w tym MŚP, wspierając i integrując w razie potrzeby działania Krajowych Centrów Europass;
- b) zapewniają odpowiednią współpracę na właściwym poziomie z odpowiednimi służbami, w szczególności z Europejskimi Służbami Zatrudnienia EURES i innymi służbami Wspólnoty;
- c) podejmują kroki w celu zapewnienia równych szans, w szczególności poprzez podnoszenie świadomości wszystkich zainteresowanych stron;
- d) zapewniają, aby wszyscy odpowiedni partnerzy, w tym instytucje edukacyjne i szkoleniowe oraz partnerzy społeczni byli zaangażowani w wykonanie niniejszej decyzji;
- e) zapewniają, aby we wszystkich działaniach związanych z wykonaniem niniejszej decyzji przestrzegano odpowiednich przepisów wspólnotowych i krajowych dotyczących przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności.

Artykuł 13

Zadania Komisji

1. Komisja we współpracy z Państwami Członkowskimi zapewnia ogólną spójność działań związanych z wykonaniem niniejszej decyzji z innymi właściwymi politykami, instrumentami i działaniami Wspólnoty, w szczególności w dziedzinie edukacji, kształcenia zawodowego, młodzieży, zatrudnienia, integracji społecznej, badań i rozwoju technologicznego.
2. Przy wykonywaniu niniejszej decyzji zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 337/75, Komisja korzysta z wiedzy fachowej, którą dysponuje Europejskie Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego (Cedefop). Na tych samych warunkach należy we właściwych obszarach ustanowić koordynację z Europejską Fundacją Kształcenia pod auspicjami Komisji, zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 1360/90.
3. Komisja regularnie informuje Parlament Europejski i Radę, jak również inne właściwe organy, a w szczególności Komitet Doradczy ds. Kształcenia Zawodowego o wykonywaniu niniejszej decyzji.

Artykuł 14

Uczestniczące państwa

1. Udział w działaniach, o których mowa w niniejszej decyzji jest otwarty dla państw przystępujących do Unii Europejskiej oraz państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego nie będących członkami Wspólnoty, zgodnie z warunkami określonymi w Porozumieniu EOG.
2. Udział jest również otwarty dla krajów kandydujących do przystąpienia do Unii Europejskiej zgodnie z ich odpowiednimi Układami Europejskimi.

Artykuł 15

Ocena

Do dnia 1 stycznia 2008 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z oceny wykonywania niniejszej decyzji na podstawie oceny dokonanej przez niezależny organ. Sprawozdanie takie Komisja będzie następnie przedstawiać co cztery lata.

Artykuł 16

Postanowienia finansowe

Wysokość przyznanych rocznych środków jest zatwierdzana przez organ budżetowy w ramach limitów przewidzianych w perspektywie finansowej. Wydatki wynikające z niniejszej decyzji są administrowane zgodnie z postanowieniami Załącznika VIII.

Artykuł 17

Uchylenie

Niniejszym uchyła się decyzję Rady 1999/51/WE.

Artykuł 18

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.

Artykuł 19

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 15 grudnia 2004 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego
J. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

W imieniu Rady
A. NICOLAÏ
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Kryteria wprowadzania nowych dokumentów Europass, o których mowa w art. 2 lit. c)

Wszystkie nowe dokumenty Europass powinny spełniać następujące minimalne kryteria:

1. Zgodność z przeznaczeniem: dokumenty Europass powinny mieć przede wszystkim na celu zwiększenie przejrzystości kwalifikacji i kompetencji;
2. Wymiar europejski: z zastrzeżeniem ich dobrowolnego charakteru, dokumenty Europass powinny mieć potencjalnie zastosowanie we wszystkich Państwach Członkowskich;
3. Wersje językowe: wzory dokumentów Europass powinny być dostępne przynajmniej we wszystkich językach urzędowych Unii Europejskiej;
4. Wykonalność: dokumenty Europass powinny się nadawać do efektywnego rozpowszechniania, w stosownych przypadkach za pośrednictwem organów je wydających, zarówno w wersji papierowej, jak i elektronicznej.

ZAŁĄCZNIK II

CURRICULUM VITAE — EUROPASS (EUROPASS-CV)**1. Opis**

1.1. Europass-CV oparte jest na jednolitym europejskim formacie curriculum vitae (CV) zaproponowanym w zaleceniu 2002/236/WE.

Stanowi ono dla obywateli wzór systematycznej, chronologicznej i elastycznej prezentacji ich kwalifikacji i kompetencji. Wzór ten zawiera szczegółowe wskazówki dotyczące poszczególnych rubryk oraz dalsze wytyczne i przykłady pomocne obywatelom przy wypełnianiu formularza Europass-CV.

1.2. Europass-CV zawiera kategorie służące prezentacji:

- informacji dotyczących danych osobowych, poziomu znajomości języków, doświadczenia zawodowego oraz zdobytego wykształcenia i odbytych szkoleń,
- dodatkowych kompetencji posiadanych przez daną osobę, ze szczególnym uwzględnieniem umiejętności technicznych, organizacyjnych, artystycznych i społecznych,
- dodatkowych informacji, które mogłyby zostać załączone do Europass-CV w formie jednego lub większej liczby załączników.

1.3. Europass-CV jest dokumentem osobistym, zawierającym informacje zamieszczane w nim przez indywidualnych obywateli.

1.4. Wzór formularza jest dość szczegółowy, lecz to indywidualny obywatel zdecyduje, które rubryki formularza wypełni. Obywatele, którzy wypełnią formularz w wersji elektronicznej, online lub po pobraniu go z Internetu, powinni mieć możliwość usunięcia dowolnej rubryki, której nie będą chcieli wypełnić. Na przykład osoba, która nie chce wskazywać swojej płci lub która nie posiada szczególnych umiejętności technicznych, które mogłaby zamieścić w formularzu, będzie mogła usunąć właściwe rubryki, tak aby na monitorze lub w wersji papierowej nie pojawiły się puste pola.

1.5. Europass-CV jest podstawowym elementem Europass: Portfolio Europass danego obywatela będzie obejmowało Europass-CV sporządzone przez niego samego oraz jeden lub więcej innych dokumentów Europass, w zależności od ścieżki kształcenia oraz kariery zawodowej tego obywatela. Wersja elektroniczna Europass-CV powinna umożliwiać tworzenie linków z poszczególnych sekcji do odpowiednich dokumentów Europass, na przykład z sekcji o wykształceniu i szkoleniach do Suplementu Europass do dyplomu lub Suplementu Europass do świadectwa.

1.6. Zgodnie z art. 12 lit. e) niniejszej decyzji, przy administrowaniu Europass-CV, w szczególności jego wersją elektroniczną, właściwe władze podejmą odpowiednie środki w celu zapewnienia pełnego przestrzegania odpowiednich przepisów wspólnotowych i krajowych dotyczących przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności.

2. Jednolita struktura Europass-CV

Poniższa tabela przedstawia wzór struktury i treści Europass-CV. Układ zarówno wersji papierowej, jak i elektronicznej, a także modyfikacje struktury i treści zostaną uzgodnione przez Komisję i właściwe władze krajowe.

Tekst pisany kursywą zawiera wskazówki dotyczące wypełnienia dokumentu.

(Logo Europass)

CURRICULUM VITAE EUROPASS

INFORMACJE O OSOBIE

Każdy obywatel może wybrać rubryki, które chce wypełnić

Nazwisko NAZWISKO, imię (imiona)

Adres ulica, numer domu, kod pocztowy, miasto, kraj

Telefon

Faks

E-mail

Narodowość

Data urodzenia dzień, miesiąc, rok

Płeć

PROFIL ZAWODOWY

DOŚWIADCZENIE ZAWODOWE

- Daty (od – do) Należy osobno wpisać każde zajmowane stanowisko, zaczynając od ostatniego
- Nazwa i adres pracodawcy
- Branża lub sektor
- Zawód lub zajmowane stanowisko
- Główne zadania i obowiązki

EDUKACJA I SZKOLENIA

- Daty (od – do) Należy osobno wpisać każdy ukończony kurs, zaczynając od ostatniego.
- Nazwa i typ instytucji edukacyjnej i szkoleniowej
- Główne przedmioty/zdobyte umiejętności zawodowe
- Uzyskany tytuł zawodowy lub stopień naukowy
- Poziom w krajowej klasyfikacji (tam gdzie ma to zastosowanie)

UMIEJĘTNOŚCI I KOMPETENCJE

Zdobyte w trakcie kariery zawodowej, a które nie są udokumentowane formalnymi świadectwami i dyplomami.

Język ojczysty:

Inne języki:

- Rozumienie

Czytanie: poziom zaawansowania: patrz instrukcje

Rozumienie ze słuchu: poziom zaawansowania: patrz instrukcje

- Mówienie

Konwersacja: poziom zaawansowania: patrz instrukcje

Prezentacja: poziom zaawansowania: patrz instrukcje

- Pisanie: poziom zaawansowania: patrz instrukcje

Umiejętności i kompetencje społeczne

Relacje i współpraca z innymi osobami, na stanowiskach, gdzie komunikacja ma istotne znaczenie i w sytuacjach, w których ważna jest umiejętność pracy w zespole (np. kultura i sport), życie i praca w wielokulturowym środowisku, itd.

Należy opisać powyższe kompetencje i wskazać, gdzie zostały one nabyte.

Umiejętności i kompetencje organizacyjne

Koordinacja i zarządzanie osobami, projektami i budżetem: w pracy, w ramach wolontariatu (np. kultura i sport) oraz w domu, itd.

Należy opisać powyższe kompetencje i wskazać, gdzie zostały nabyte.

Obsługa komputera

Program Word i inne aplikacje, przeszukiwanie baz danych, znajomość Internetu, zaawansowane umiejętności (programowanie itd.).

Należy opisać powyższe kompetencje i wskazać, gdzie zostały nabyte.

Umiejętności i kompetencje techniczne w zakresie

specjalistycznego sprzętu, urządzeń, itd. innych niż komputery.

Należy opisać powyższe kompetencje i wskazać, gdzie zostały nabyte.

Umiejętności i kompetencje artystyczne

Muzyka, pisanie, projektowanie, itd.

Należy opisać powyższe kompetencje i wskazać, gdzie zostały nabyte.

Inne umiejętności i kompetencje

Kompetencje nie wymienione powyżej.

Należy opisać takie kompetencje i wskazać, gdzie zostały nabyte.

Prawo(-a) jazdy

Tu należy wpisać, czy jest się posiadaczem prawa jazdy, a jeżeli tak, jakie kategorie pojazdów ono obejmuje.

Dodatkowe informacje

Tu należy wpisać wszelkie inne informacje, mogące mieć istotne znaczenie, na przykład osoby do kontaktu, referencje, itd.

Załączniki

Tu należy wymienić wszystkie załączniki.

ZAŁĄCZNIK III

DOKUMENT EUROPASS-MOBILNOŚĆ

1. Opis

1.1. Dokument Europass-Mobilność ma na celu odnotowanie europejskiej ścieżki kształcenia zdefiniowanej w ustępie 1.2., przy wykorzystaniu jednolitego europejskiego formatu.

Jest to osobisty dokument przedstawiający indywidualną europejską ścieżkę kształcenia, którą przebył jego posiadacz, umożliwiając mu przedstawienie własnych osiągnięć uzyskanych dzięki temu doświadczeniu, a zwłaszcza zdobytych kompetencji.

1.2. Europejska ścieżka kształcenia to okres, który dana osoba, niezależnie od wieku, poziomu wykształcenia i statusu zawodowego, spędza w innym kraju w celach edukacyjnych i który

- a) ma miejsce w ramach wspólnotowego programu w dziedzinie edukacji i szkoleń,
- b) lub spełnia wszystkie poniższe kryteria jakości:
 - okres kształcenia w innym kraju ma miejsce w ramach inicjatywy edukacyjnej prowadzonej w kraju pochodzenia osoby, która z tej inicjatywy korzysta,
 - organizacja odpowiedzialna za inicjatywę edukacyjną w kraju pochodzenia (organizacja wysyłająca) zawarła z organizacją przyjmującą pisemne porozumienie na temat treści, celów i okresu trwania europejskiej ścieżki kształcenia oraz przedstawiła je Krajowemu Centrum Europass lub organowi, któremu powierzono administrowanie dokumentem Europass-Mobilność w kraju pochodzenia. Organizacja ta zapewnia stosowne przygotowanie językowe zainteresowanego i wyznacza mu opiekuna w kraju przyjmującym, odpowiedzialnego za pomoc, informowanie, ukierunkowanie i monitorowanie podopiecznego,
 - każdy z uczestniczących krajów musi być Państwem Członkowskim Unii Europejskiej lub członkiem EFTA/EOG,
 - w stosownych przypadkach, organizacja wysyłająca i przyjmująca współpracują przy dostarczeniu zainteresowanemu odpowiednich informacji na temat przepisów BHP w miejscu pracy, przepisów prawa pracy, środków zapewniających równe traktowanie i innych przepisów związanych z pracą, obowiązujących w kraju przyjmującym.

1.3. Dokument Europass-Mobilność jest wystawiany przez organizację wysyłającą i organizację przyjmującą, uczestniczące w projekcie mobilności, w języku ustalonym przez te organizacje i zainteresowanego.

Obywatele, którym wydano dokument Europass-Mobilność mają prawo wnioskować o przetłumaczenie go na drugi język, przy czym mogą oni wybrać język organizacji wysyłającej, język organizacji przyjmującej lub trzeci język europejski. W przypadku trzeciego języka odpowiedzialność za sporządzenie tłumaczenia spoczywa na organizacji wysyłającej.

1.4. Dokument Europass-Mobilność zawiera dane osobowe (por. ust. 2 poniżej). Nazwisko i imię osoby, której wydano dokument Europass-Mobilność jest jedyną rubryką w kategorii „Dane osobowe”, której wypełnienie jest obowiązkowe. Organizacje wystawiające dokument Europass-Mobilność mogą wypełnić inne rubryki dotyczące danych osobowych jedynie za zgodą zainteresowanego.

Wypełnienie rubryki „Kwalifikacje” także nie jest obowiązkowe ze względu na fakt, że nie wszystkie inicjatywy edukacyjne lub szkoleniowe prowadzą do zdobycia formalnych kwalifikacji.

Wszelkie uzgodnienia dotyczące wypełniania dokumentu Europass-Mobilność w wersji elektronicznej, zarówno on-line, jak i pobranej z Internetu, powinny umożliwiać usunięcie każdej rubryki, która nie została wypełniona, tak aby nie pozostało puste pole na monitorze lub w wersji papierowej.

1.5. Krajowe Centrum Europass zapewni, aby:

- dokumenty Europass-Mobilność były wydawane wyłącznie w celu odnotowywania europejskich ścieżek kształcenia,
- wszystkie dokumenty Europass-Mobilność były wypełniane w wersji elektronicznej,
- wszystkie dokumenty Europass-Mobilność były wydawane ich posiadaczom także w wersji papierowej z wykorzystaniem folderu specjalnie przygotowanego we współpracy z Komisją.

1.6. Zgodnie z art. 12 lit. e) niniejszej decyzji, przy administrowaniu dokumentem Europass-Mobilność, w szczególności jego wersją elektroniczną, właściwe władze podejmą odpowiednie środki w celu zapewnienia pełnego przestrzegania odpowiednich przepisów wspólnotowych i krajowych dotyczących przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności.

2. Jednolita struktura dokumentu Europass-Mobilność

Poniższa tabela przedstawia wzór struktury i treści dokumentu Europass-Mobilność. Układ zarówno wersji papierowej, jak i elektronicznej, a także modyfikacje struktury i treści zostaną ustalone przez Komisję i właściwe władze krajowe.

Każda pozycja posiada numer w celu ułatwienia odnalezienia jej w wielojęzycznym glosariuszu. Tekst pisany kursywą zawiera wskazówki dotyczące wypełnienia dokumentu. Wypełnienie rubryk oznaczonych gwiazdką (*) nie jest obowiązkowe.

(Logo Europass)

EUROPASS-MOBILITY

- (1) Niniejszy dokument Europass-Mobilność wydaje się
- (2) *imię i nazwisko posiadacza*
- (3) *przez*
- (4) *organizacja odpowiedzialna za zorganizowanie inicjatywy edukacyjnej w kraju pochodzenia*
- (5) *dnia dd/mm/rrrr*
- (6) *podpis/pieczęć (podpis i pieczęć organizacji wystawiającej dokument)*

- (7) DANE OSOBOWE POSIADACZA
- (8) *Nazwisko*
- (9) *Imię/imiona*
- (10) *Podpis*
- (11) (*) *Adres ulica, numer domu, kod pocztowy, miasto, kraj*
- (12) (*) *Dane do kontaktu, np. adres e-mail, nr telefonu*
- (13) (*) *Data urodzenia dd/mm/rrrr*
- (14) (*) *Narodowość*
- (15) (*) *Miejsce na fotografię*
- (16) EUROPEJSKA ŚCIEŻKA KSZTAŁCENIA
- (17) *Inicjatywa edukacyjna lub szkoleniowa, w ramach której przebyto europejską ścieżkę kształcenia*
- (18) (*) *Kwalifikacje tytuł, dyplom lub inne świadectwo wystawione na zakończenie inicjatywy edukacyjnej lub szkoleniowej, o ile takie jest wydawane*
- (19) *Czas trwania europejskiej ścieżki kształcenia*
- (20) *Od dd/mm/rrrr do dd/mm/rrrr*
- (21) *Szczegóły dotyczące podmiotu przyjmującego*
- (22) *Nazwisko i stanowisko opiekuna*
- (23) *Treść europejskiej ścieżki kształcenia*
- (24) *Niniejszy punkt powinien przedstawiać szczegółowe informacje w zakresie odbytego kształcenia, szkolenia lub doświadczenia zawodowego zdobytego w trakcie ścieżki europejskiej, oraz, w stosownych przypadkach, prezentować nabyte umiejętności i kompetencje, jak również metodę oceny.*

- (25) *Opis powinien uwypuklić postępy poczynione w trakcie europejskiej ścieżki kształcenia:*
 - *umiejętności techniczne i kompetencje posiadacza dokumentu ściśle związane z określoną dziedziną inicjatywy edukacyjnej lub szkoleniowej,*
 - *umiejętności językowe posiadacza dokumentu,*
 - *umiejętności i kompetencje społeczne posiadacza dokumentu, w szczególności związane z doświadczeniem w środowisku wielokulturowym,*
 - *umiejętności i kompetencje organizacyjne posiadacza dokumentu,*
 - *inne umiejętności i kompetencje posiadacza dokumentu.*
- (26) *Podpisy podmiotu przyjmującego i posiadacza dokumentu.*

ZAŁĄCZNIK IV

SUPLEMENT EUROPASS DO DYPLOMU

1. Opis

1.1. Suplement Europass do dyplomu jest dokumentem załączanym do dyplomu ukończenia szkoły wyższej w celu ułatwienia osobom trzecim, w szczególności osobom w innym kraju, zrozumienia znaczenia dyplomu w zakresie wiedzy i kompetencji zdobytych przez jego posiadacza.

W tym celu Suplement Europass do dyplomu opisuje rodzaj, poziom, kontekst, treść i status studiów odbytych i ukończonych przez posiadacza oryginału dyplomu, do którego załączono suplement. Z tego też względu Suplement Europass do dyplomu jest dokumentem osobistym, odnoszącym się do konkretnego posiadacza.

1.2. Suplement Europass do dyplomu nie zastępuje oryginału dyplomu i nie uprawnia do formalnego uznania oryginału dyplomu przez władze akademickie w innych krajach. Z drugiej strony ułatwia on dokonanie właściwej oceny oryginału dyplomu i dlatego może być pomocny przy jego uznaniu przez właściwe władze lub przez personel kwalifikacyjny instytucji szkolnictwa wyższego.

1.3. Suplement Europass do dyplomu jest wystawiany przez właściwe władze krajowe zgodnie z wzorem opracowanym przez wspólną grupę roboczą Komisji Europejskiej, Rady Europy i UNESCO, która przetestowała i ulepszyła go. Wzór Suplementu Europass do dyplomu jest dostępny w językach urzędowych Unii Europejskiej. Jest on elastycznym, nienormatywnym instrumentem opracowanym w celach praktycznych, który może zostać dostosowany do lokalnych potrzeb i który podlega regularnej aktualizacji.

1.4. Suplement Europass do dyplomu zawiera osiem sekcji, które obejmują informacje o posiadaczu dyplomu (1) oraz samym dyplomie (2), poziomie wykształcenia (3), treści studiów i osiągniętych wynikach (4) oraz uprawnieniach posiadacza dyplomu (5), umożliwiają zamieszczenie dodatkowych informacji (6), uwierzytelniają suplement (7) oraz przedstawiają informacje o krajowym systemie szkolnictwa wyższego (8). Należy podać informacje we wszystkich ośmiu sekcjach. W sekcjach, w których nie podano informacji, należy przedstawić wyjaśnienie, dlaczego takie informacje nie zostały zamieszczone. Instytucje są zobowiązane do stosowania takich samych procedur uwierzytelniania suplementu, które mają zastosowanie do samego dyplomu.

1.5. Zgodnie z art. 12 lit. e) niniejszej decyzji, przy administrowaniu Suplementem Europass do dyplomu, w szczególności jego wersją elektroniczną, właściwe władze podejmą odpowiednie środki w celu zapewnienia pełnego przestrzegania odpowiednich przepisów wspólnotowych i krajowych dotyczących przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności.

2. Jednolita struktura Suplementu Europass do dyplomu

Poniższa tabela przedstawia jednolity, niewiążący wzór struktury i treści Suplementu Europass do dyplomu. Układ wersji papierowej i elektronicznej zostanie ustalony w porozumieniu z właściwymi władzami krajowymi.

(Logo Europass)

SUPLEMENT DO DYPLOMU

1. Informacje o posiadaczu dyplomu
 - 1.1/1.2 Nazwisko/Imię:
 - 1.3. Data, miejsce, kraj urodzenia:
 - 1.4. Numer identyfikacyjny lub kod studenta:
2. Informacje o dyplomie
 - 2.1. Nazwa dyplomu (pełna, skrócona):
Oznaczenie uzyskanego tytułu (pełne, skrócone):
 - 2.2. Główny(-e) kierunek(-i) studiów:
 - 2.3. Nazwa instytucji wydającej dyplom:
 - 2.4. Nazwa instytucji prowadzącej studia:
 - 2.5. Język(-i) wykładowy(-e) /egzaminów:
3. Informacje o poziomie wykształcenia
 - 3.1. Poziom zdobytego wykształcenia:
 - 3.2. Regulaminowy czas trwania studiów:
 - 3.3. Warunki przyjęcia:
4. Informacje o treści studiów i osiągniętych wynikach
 - 4.1. Tryb studiów:
 - 4.2. Wymagania programowe:
 - 4.3. Szczegóły dotyczące programu:
 - 4.4. Skala ocen, sposób ich przyznawania:
 - 4.5. Ocena ogólna:
5. Informacje o uprawnieniach posiadacza dyplomu
 - 5.1. Dostęp do dalszych studiów:
 - 5.2. Status zawodowy:
6. Informacje dodatkowe
 - 6.1. Informacje dodatkowe:
 - 6.2. Dodatkowe źródła informacji:
7. Uwierzytelnienie suplementu
Niniejszy Suplement do dyplomu odnosi się do następujących oryginałów dokumentów:
Urzędowa pieczęć lub pieczęć:
8. Informacje o krajowym systemie szkolnictwa wyższego:
 - 8.1. Rodzaje instytucji i nadzór instytucjonalny:
 - 8.2. Rodzaje programów i przyznawane stopnie naukowe:
 - 8.3. Zatwierdzanie/akredytacja programów i stopni naukowych:
 - 8.4. Organizacja studiów:
 - 8.4.1. Jednolite „długie” (jednopoziomowe) programy studiów: (Diploma degree, Magister Artium, Staatsprüfung):
 - 8.4.2. Programy studiów pierwszego/drugiego stopnia (dwupoziomowe): (Bakkalaureus/licencjat - Master/Magister):
 - 8.5. Specjalistyczne studia podyplomowe:
 - 8.6. Doktorat:
 - 8.7. Skala ocen:
 - 8.8. Dostęp do szkolnictwa wyższego:
 - 8.9. Krajowe źródła informacji:

ZAŁĄCZNIK V

PORTFOLIO JĘZYKOWE EUROPASS

1. Opis

1.1. Portfolio językowe Europass opracowane przez Radę Europy jest dokumentem, który umożliwia osobom uczącym się języków obcych odnotowanie ich doświadczenia i kompetencji w zakresie nauki języków i znajomości kultury danego kraju.

1.2. Portfolio językowe Europass ma dwie główne funkcje: pedagogiczną i dokumentacyjną.

W ramach funkcji pedagogicznej Portfolio językowe Europass ma na celu podniesienie motywacji osób uczących się języków w zakresie pogłębiania ich umiejętności komunikowania się w językach obcych i zdobywania nowych doświadczeń w uczeniu się i poznawaniu innych kultur. Dokument ten pomaga osobom uczącym się języków uświadomić sobie cele związane z nauką, planować jej tok i samodzielnie uczyć się.

W ramach funkcji dokumentacyjnej Portfolio językowe Europass ma na celu udokumentowanie sprawności językowej jego posiadacza w zrozumiały, wyczerpujący, przejrzysty i wiarygodny sposób. Pozwala on osobom uczącym się języków na dokonanie oceny poziomu zaawansowania, które osiągnęły one w nauce jednego lub więcej języków obcych i umożliwia im przekazywanie informacji w tym zakresie innym osobom w sposób szczegółowy i porównywalny w skali międzynarodowej. Pod uwagę brana jest całość doświadczenia, bez względu na to, czy zostało ono zdobyte w ramach formalnego kształcenia, czy też poza nim.

1.3. Portfolio językowe Europass obejmuje:

- paszport językowy regularnie aktualizowany przez jego posiadacza. Posiadacz paszportu opisuje w nim swoje umiejętności językowe, zgodnie z jednolitymi kryteriami przyjętymi na obszarze całej Europy,
- szczegółową biografię językową, przedstawiającą doświadczenia jej posiadacza związane z uczeniem się każdego z języków,
- dossier umożliwiające załączenie przykładowych prac jego posiadacza w celu zilustrowania posiadanych przez niego umiejętności językowych.

Portfolio językowe Europass stanowi własność osoby uczącej się.

1.4. Dla wszystkich portfolio opracowano szereg wspólnych zasad i wskazówek. W państwach będących członkami Rady Europy opracowuje się aktualnie różne wzory portfolio, w zależności od wieku osób uczących się i kontekstu krajowego. Wszystkie wzory muszą być zgodne z ustalonymi zasadami i zatwierdzone przez Europejską Komisję Zatwierdzającą, tak aby możliwe było stosowanie logo Rady Europy. Poniżej przedstawiono wzór paszportu językowego, stanowiącego część Portfolio językowego Europass, którą należy wypełnić zgodnie z ustaloną strukturą.

1.5. Zgodnie z art. 12 lit. e) niniejszej decyzji, przy administrowaniu Portfolio językowym Europass, w szczególności jego wersją elektroniczną, właściwe władze podejmą odpowiednie środki w celu zapewnienia pełnego przestrzegania odpowiednich przepisów wspólnotowych i krajowych dotyczących przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności.

2. Jednolita struktura paszportu językowego stanowiącego część Portfolio językowego Europass

Poniższa tabela przedstawia jednolity, niewiążący wzór struktury i treści paszportu językowego stanowiącego część Portfolio językowego Europass. Układ wersji papierowej i elektronicznej zostanie ustalony przez właściwe władze krajowe.

(Logo Europass)

PASZPORT JĘZYKOWY

Profil kompetencji językowych

Język(-i) ojczysty(-e) [wpisać]

Język	Pisanie	Konwersacja	Prezentacja ustna	Czytanie	Rozumienie ze słuchu
Samoocena					

(powtórzyć tyle razy, ile będzie to konieczne.)

Podsumowanie procesu nauki języka i doświadczeń międzykulturowych

Nauka i używanie języka w kraju/regionie, gdzie język ten nie jest używany

Język	do 1 roku	do 3 lat	do 5 lat	powyżej 5 lat
Szkoła podstawowa/średnia/zawodowa				
Szkoła wyższa				
Kształcenie dorosłych				
Inne kursy				
Regularne używanie języka w miejscu pracy				
Regularny kontakt z użytkownikami języka				
Inne				

Dodatkowe informacje nt. doświadczeń językowych i międzykulturowych

(powtórzyć tyle razy, ile będzie to konieczne.)

Pobyty w regionie, gdzie język jest używany

Język	do 1 miesiąca	do 3 miesięcy	do 5 miesięcy	powyżej 5 miesięcy
Używanie języka w celach edukacyjnych lub szkoleniowych				
Używanie języka w pracy				
Inne				

Dodatkowe informacje nt. doświadczeń językowych i międzykulturowych

Świadectwa i dyplomy

Język:

Poziom:

Tytuł:

Wydany przez:

Rok:

(powtórzyć tyle razy, ile będzie to konieczne.)

ZAŁĄCZNIK VI

SUPLEMENT EUROPASS DO ŚWIADECTWA

1. Opis

1.1. Suplement Europass do świadectwa jest dokumentem załączanym do świadectwa kwalifikacji zawodowych w celu ułatwienia osobom trzecim, w szczególności osobom w innym kraju, zrozumienia znaczenia tego świadectwa w zakresie kompetencji zdobytych przez jego posiadacza.

W tym celu Suplement Europass do świadectwa przedstawia informacje o:

- zdobytych umiejętnościach i kompetencjach,
- zakresie zawodów, do wykonywania których upoważnia świadectwo,
- organie wystawiającym i akredytującym,
- poziomie wykształcenia,
- poszczególnych sposobach uzyskania świadectwa,
- wymaganiach dotyczących przyjęcia i możliwości dostępu do kolejnych poziomów kształcenia.

1.2. Suplement Europass do świadectwa nie zastępuje oryginału świadectwa i nie uprawnia do formalnego uznania oryginału świadectwa przez władze w innych krajach. Z drugiej strony ułatwia on dokonanie właściwej oceny oryginału świadectwa i dlatego może być pomocny przy jego uznaniu przez właściwe władze.

1.3. Suplementy Europass do świadectwa są wystawiane przez właściwe władze krajowe i wydawane osobom, które uzyskały odpowiednie świadectwo zgodnie z procedurami ustalonymi na poziomie krajowym.

2. Jednolita struktura Suplementu Europass do świadectwa

Poniższa tabela przedstawia jednolity, niewiążący wzór struktury i treści Suplementu Europass do świadectwa. Układ zarówno wersji papierowej, jak i elektronicznej, a także wszelkie modyfikacje struktury i treści zostaną ustalone przez Komisję i właściwe władze krajowe.

(Logo Europass)

SUPLEMENT DO ŚWIADECTWA

1. Nazwa świadectwa (w języku oryginału):
2. Tłumaczenie nazwy świadectwa (tłumaczenie nie ma mocy prawnej):
3. Profil umiejętności i kompetencji:
4. Zakres zawodów, do wykonywania których upoważniony jest posiadacz świadectwa (tam, gdzie ma to zastosowanie):

5. Podstawa prawna świadectwa

Nazwa i status organu wystawiającego świadectwo:

Nazwa i status krajowych/regionalnych/sektorowych władz upoważnionych do akredytacji/uznania świadectwa:

Poziom wykształcenia (krajowy lub międzynarodowy):

Skala ocen / wymagania dotyczące promocji:

Dostęp do kolejnego poziomu kształcenia/szkolenia:

Umowy międzynarodowe:

Podstawa prawna świadectwa:

6. Oficjalnie uznane sposoby uzyskania świadectwa

A) opis odbytego kształcenia zawodowego i szkolenia:

— kształcenie szkolne/ w centrum szkoleniowym:

— w miejscu pracy:

— akredytacja przed rozpoczęciem kształcenia:

B) procent całego programu (%):

C) okres trwania (godziny/tygodnie/miesiące/lata):

łącznie okres trwania kształcenia/szkolenia prowadzącego do uzyskania świadectwa:

— wymagania dotyczące przyjęcia/ dostępu:

— dodatkowe informacje:

— dalsze informacje (w tym opis krajowego systemu kwalifikacji) są dostępne pod adresem: www.

ZAŁĄCZNIK VII

SYSTEM INFORMACYJNY

Komisja i Państwa Członkowskie będą współpracowały w celu zapewnienia, aby poszczególni obywatele mogli za pośrednictwem Internetu wypełnić Europass-CV i wszelkie inne dokumenty Europass, które nie muszą być wystawione przez upoważnione organy.

Wszystkie dokumenty Europass wystawiane przez upoważnione organy są wypełniane w wersji elektronicznej, a następnie udostępniane ich posiadaczowi. Wybór odpowiednich instrumentów technologicznych powinien zostać dokonany wspólnie przez Komisję i właściwe władze krajowe z uwzględnieniem poziomu rozwoju technologicznego i istniejących systemów krajowych. Należy jednak zapewnić, aby system posiadał cechy wyszczególnione poniżej.

1. Zasady projektowania

System otwarty. System informacyjny Europass powinien zostać opracowany przy zapewnieniu możliwości jego dalszego rozwoju, ze szczególnym uwzględnieniem możliwości włączania do niego dodatkowych dokumentów w ramach Europass oraz jego integracji z usługami informacyjnymi w zakresie ofert zatrudnienia i edukacji.

Interoperacyjność. Należy zapewnić pełną interoperacyjność pomiędzy częściami systemu informacyjnego Europass administrowanymi na poziomie krajowym w poszczególnych krajach oraz pomiędzy nimi a częściami systemu administrowanymi na poziomie wspólnotowym.

2. Administrowanie i dostęp do dokumentów

2.1. Wszystkie dokumenty Europass wystawione przez upoważnione organy powinny być wypełniane w wersji elektronicznej zgodnie z procedurami uzgodnionymi pomiędzy organami wystawiającymi a Krajowym Centrum Europass oraz zgodnie z procedurami ustalonymi na poziomie europejskim.

2.2. Europass-CV i wszelkie inne dokumenty Europass, które nie muszą być wystawiane przez upoważnione organy powinny być również dostępne w wersji elektronicznej.

2.3. Każdy obywatel będzie miał prawo do:

- wypełniania za pośrednictwem Internetu Europass-CV i wszelkich innych dokumentów Europass, które nie muszą być wystawiane przez upoważnione organy,
- tworzenia, aktualizowania i usuwania linków pomiędzy Europass-CV i innymi dokumentami Europass,
- załączania do dokumentów Europass wszelkich innych dodatkowych dokumentów,
- drukowania w całości lub w części dokumentów Europass i załączników do nich, jeżeli takie istnieją.

2.4. Dostęp do dokumentów zawierających dane osobowe zostanie zapewniony jedynie zainteresowanemu, zgodnie z odpowiednimi przepisami krajowymi i wspólnotowymi dotyczącymi przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności.

ZAŁĄCZNIK VIII

ZAŁĄCZNIK FINANSOWY

1. Wydatki mają na celu współfinansowanie wykonania niniejszej decyzji na poziomie krajowym i pokrycie pewnych kosztów poniesionych na poziomie Wspólnoty w związku z koordynacją, promowaniem i wystawianiem dokumentów.
 2. Wsparcie finansowe Wspólnoty dla działań związanych z wykonaniem niniejszej decyzji na poziomie krajowym będzie zapewnione w formie rocznych dotacji operacyjnych przyznawanych Krajowym Centrom Europass.
Krajowe Centra Europass zostaną utworzone jako osoby prawne i nie będą otrzymywały żadnych innych dotacji operacyjnych z budżetu Wspólnoty.
 - 2.1. Dotacje będą przyznawane po zatwierdzeniu programów pracy związanych z działaniami wyszczególnionymi w art. 11 niniejszej decyzji oraz w oparciu o określony zakres uprawnień.
 - 2.2. Poziom współfinansowania nie przekroczy 50 % łącznych kosztów właściwych działań.
 - 2.3. Przy wykonywaniu niniejszej decyzji Komisja może korzystać ze wsparcia ekspertów i organizacji zapewniających pomoc techniczną, której finansowanie może być przewidziane w ogólnych ramach finansowych dla niniejszej decyzji. Komisja może organizować seminaria, debaty lub inne spotkania ekspertów, które mogą ułatwić wykonanie niniejszej decyzji, a także prowadzić odpowiednie działania informacyjne, wydawnicze i promocyjne.
-

ROZPORZĄDZENIE RADY NR 2242/2004

z dnia 22 grudnia 2004 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 976/1999 ustanawiające wymogi odnoszące się do wprowadzania w życie działań wspólnotowych innych niż działania współpracy na rzecz rozwoju, które w ramach wspólnotowej polityki współpracy przyczyniają się do realizacji ogólnego celu rozwijania i umacniania demokracji i państwa prawa oraz poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności w państwach trzecich

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 181a ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Wspólnotowe działania na rzecz wspierania praw człowieka i demokratycznych zasad, przedstawione w komunikacie Komisji z dnia 8 maja 2001 r. skierowanym do Parlamentu Europejskiego i Rady na temat Roli Unii Europejskiej we wspieraniu praw człowieka i demokracji w państwach trzecich ⁽²⁾ będą kontynuowane po roku 2004. Rozporządzenie Rady (WE) nr 975/1999 z dnia 29 kwietnia 1999 r. ustanawiające wymogi odnoszące się do wprowadzania w życie działań współpracy rozwojowej, które przyczyniają się do realizacji ogólnego celu rozwijania i umacniania demokracji i państwa prawnego oraz poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności ⁽³⁾ oraz rozporządzenie (WE) nr 976/1999 ⁽⁴⁾ okazały się być właściwymi instrumentami prawnymi, umożliwiającymi Wspólnocie techniczne i finansowe wspieranie działań na rzecz praw człowieka i demokracji w krajach rozwijających się oraz innych państwach trzecich w ramach dążenia do realizacji ogólnych celów w tej dziedzinie. Jednakże okres ważności tych rozporządzeń wygasa w dniu 31 grudnia 2004 r. Istnieje zatem konieczność przedłużenia tego okresu.

(2) Na podstawie wskaźnika finansowych kwot odniesienia zawartych w rozporządzeniu (WE) nr 976/1999 oraz indykatywnych środków finansowych przewidzianych do 2006 r. na cele związane z prawami człowieka i

demokratyzacją, przedłużone ramy finansowe w rozumieniu pkt 34 Porozumienia Międzyinstytucjonalnego z dnia 6 maja 1999 r. między Parlamentem Europejskim, Radą oraz Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i poprawy procedury budżetowej ⁽⁵⁾, należy włączyć do niniejszego rozporządzenia w przedłużonym okresie obowiązywania programu, bez uszczerbku dla uprawnień władz budżetowych zdefiniowanych w Traktacie.

(3) Przepisy rozporządzenia (WE) nr 976/1999 w sprawie procedur realizacji pomocy powinny być dostosowane do wymogów prawnych zawartych w rozporządzeniu Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽⁶⁾ przy realizacji Misji UE Obserwacji Wyborów.

(4) Ochrona finansowych interesów Wspólnoty oraz walka z nadużyciami finansowymi i nieprawidłowościami stanowią integralną część rozporządzenia (WE) nr 976/1999. W szczególności, porozumienia i umowy zawarte na mocy tego rozporządzenia powinny upoważniać Komisję do realizacji działań przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE, Euratom) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami ⁽⁷⁾.

(5) Działania niezbędne do wprowadzenia w życie rozporządzenia (WE) nr 976/1999 należy przyjąć zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ^(*);

(6) Rozporządzenie (WE) nr 976/1999 powinno zatem zostać odpowiednio zmienione,

⁽¹⁾ Opinia z dnia 16 grudnia 2004 r. dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.

⁽²⁾ Dz.U. L 120 z 8.5.1999, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 (Dz.U. L 284, z 31.10.2003, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 120 z 8.5.1999, str. 8.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 172 z 18.6.1999, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 292 z 15.11.1996, str. 2.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 976/1999 wprowadza się następujące zmiany:

1) W art. 3 ust. 2 dodaje się następującą literę w brzmieniu:

„h) wspieranie wysiłków sprzyjających tworzeniu grup państw demokratycznych w ramach organizacji Narodów Zjednoczonych, wyspecjalizowanych agencji i organizacji regionalnych.”.

2) Na końcu art. 5 ust. 1 dodaje się następujące zdanie:

„W przypadku Misji UE Obserwacji Wyborów oraz w przypadkach procedur »amicus curiae«, osoby fizyczne są uprawnione do finansowania na podstawie niniejszego rozporządzenia.”

3) Pierwsze zdanie art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Uprawnionymi do otrzymania pomocy wspólnotowej są partnerzy, o których mowa w art. 5 ust. 1 zdanie pierwsze, mający swoją główną siedzibę w państwie trzecim uprawnionym do otrzymania pomocy wspólnotowej na podstawie niniejszego rozporządzenia lub w Państwie Członkowskim Wspólnoty.”

4) Art. 8 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Finansowanie przez Wspólnotę na podstawie niniejszego rozporządzenia przyjmuje postać dotacji lub umów. W ramach działań przeprowadzanych na mocy art. 2 uczestnicy Misji UE Obserwacji Wyborów, opłacani ze środków finansowych przewidzianych na cele związane z prawami człowieka i demokratyzacją, będą rekrutowani zgodnie z procedurami ustanowionymi przez Komisję.”

5) Pierwszy akapit art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Finansowa kwota odniesienia dla wykonania niniejszego rozporządzenia w okresie 2005–2006 r. wynosi 78 milionów euro.”

6) Art. 12 i 13 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 12

1. Komisja przyjmuje ramy programowania i określania działań Wspólnoty.

Ramy składają się w szczególności z:

a) wieloletnich programów indykatywnych oraz corocznych aktualizacji tych programów,

b) rocznych programów pracy.

Poszczególne działania, których nie uwzględniono w rocznym programie pracy, mogą w szczególnych sytuacjach zostać zatwierdzone.

2. Komisja przygotowuje sprawozdanie roczne, w którym przedstawia program działań na nadchodzący rok z uwzględnieniem poszczególnych regionów i sektorów oraz zdej przed Parlamentem Europejskim sprawozdanie z ich wdrażania.

Komisja odpowiada za kierowanie i przystosowywanie, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i z wymogami elastyczności, rocznych programów pracy określonych w ogólnych ramach wieloletnich ustaleń. Podejmowane decyzje odzwierciedlają priorytety oraz zasadnicze o interesy Unii Europejskiej związane z umacnianiem demokracji i państwa prawnego oraz z poszanowaniem praw człowieka, i są uzależnione od specyficznego charakteru tych programów. Komisja na informuje Parlament Europejski w pełni o procedurach.

3. Komisja wprowadza w życie działania wspólnotowe na podstawie tego rozporządzenia zgodnie z obowiązującymi procedurami budżetowymi i innymi, w szczególności tymi ustanowionymi rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 1605/2002.

Artykuł 13

1. Instrumenty, o których mowa w art. 12 ust. 1, są przyjmowane zgodnie z procedurą określoną w art. 14 ust. 2.

W wypadku gdy zmiany wprowadzane do rocznych programów pracy, o których mowa w art. 12 ust. 1 lit. b), nie przekraczają 20 % całkowitej kwoty na nie przewidzianej lub nie zmieniają w istotny sposób charakteru projektów czy programów w nich zawartych, Komisja przyjmuje te zmiany. Komisja informuje komitet, o którym mowa w art. 14 ust. 1.

2. Bez uszczerbku dla art. 15, decyzje o finansowaniu dotyczące projektów i programów nieuwzględnionych w rocznych programach pracy i przekraczające kwotę 1 miliona EUR są przyjmowane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 14 ust. 2.”

7) Art. 14 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W wypadku odniesienia do niniejszego ustępu, zastosowanie mają art. 4 i 7 ust. 1, 2 i 4 decyzji Rady 1999/468/WE (*), z uwzględnieniem przepisów art. 8 tej decyzji.

Okres wskazany w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na 30 dni.

(*) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

8) W art. 16 skreśla się drugie zdanie.

9) Artykuł 18 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 18

Wszelkie porozumienia lub umowy zawarte na mocy niniejszego rozporządzenia wyraźnie przewidują, że Komisja i Trybunał Obrachunkowy wykonują swoje uprawnienia kontrolne w odniesieniu do dokumentów i

lokali wszystkich wykonawców i podwykonawców, którzy otrzymali fundusze wspólnotowe. Rozporządzenia (Euratom, WE) nr 2185/96 stosuje się.

(*) Dz.U. L 292 z 15.11.1996, str. 2.”

10) W drugim ustępie art. 21 datę „31 grudnia 2004 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2006 r.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 grudnia 2004 r.

W imieniu Rady

C. VEERMAN

Przewodniczący

DYREKTYWA 2004/108/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**z dnia 15 grudnia 2004 r.****w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do kompatybilności elektromagnetycznej oraz uchylająca dyrektywę 89/336/EWG****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywa Rady 89/336/EWG z dnia 3 maja 1989 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do kompatybilności elektromagnetycznej ⁽³⁾ została poddana przeglądowi w myśl inicjatywy znanej jako Uproszczone ustawodawstwo w zakresie rynku wewnętrznego (Simpler Legislation for the Internal Market - SLIM). Zarówno proces SLIM jak i kolejne dogłębne konsultacje wykazały potrzebę uzupełnienia, wzmocnienia i wyjaśnienia ram ustanowionych dyrektywą 89/336/EWG.

(2) Państwa Członkowskie są odpowiedzialne za zapewnienie, by radiokomunikacja, w tym odbiór emisji radiowych i służba radiokomunikacyjna amatorska działająca zgodnie z regulacjami Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego, a także sieci telekomunikacyjne i sieci energetyczne, jak również urządzenia do nich dołączane, były chronione przed zaburzeniami elektromagnetycznymi.

(3) Przepisy Państw Członkowskich zapewniające ochronę przed zaburzeniami elektromagnetycznymi powinny być zharmonizowane w celu zagwarantowania swobodnego przepływu aparatury elektrycznej i elektronicznej, bez obniżania uzasadnionego poziomu ochrony istniejącego w Państwach Członkowskich.

(4) Ochrona przed zaburzeniami elektromagnetycznymi wymaga nałożenia obowiązków na różne podmioty gospodarcze. Obowiązki te powinny być nakładane uczciwie i skutecznie w celu osiągnięcia takiej ochrony.

(5) Należy poddać regulacjom kompatybilność elektromagnetyczną urządzeń mając na względzie zapewnienie funkcjonowania rynku wewnętrznego, czyli obszaru bez granic wewnętrznych, na którym zapewniony jest swobodny przepływ towarów, osób, usług i kapitału.

(6) Do urządzeń objętych niniejszą dyrektywą należy zaliczyć zarówno aparaturę jak i instalacje stacjonarne. Jednak należy stworzyć odrębne przepisy dla każdego z nich. Związane jest to z faktem, że o ile sama aparatura jest przedmiotem swobodnego przepływu wewnątrz Wspólnoty, to instalacje stacjonarne są instalowane do stałego użytkowania w określonych miejscach, jako zestawy różnego rodzaju aparatury, a w stosownych przypadkach, także innych urządzeń. Skład i przeznaczenie takich instalacji w większości przypadków odpowiadają szczególnym potrzebom ich użytkowników.

(7) Urządzenia radiowe i końcowe urządzenia telekomunikacyjne nie powinny zostać objęte niniejszą dyrektywą, ponieważ są one już objęte dyrektywą 1999/5/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 marca 1999 r. w sprawie urządzeń radiowych i końcowych urządzeń telekomunikacyjnych oraz wzajemnego uznawania ich zgodności ⁽⁴⁾. Wymagania kompatybilności elektromagnetycznej w obydwu dyrektywach osiągają ten sam poziom ochrony.

(8) Statki powietrzne lub urządzenia, które mają być w nich instalowane nie powinny zostać objęte niniejszą dyrektywą, ponieważ są już one przedmiotem specjalnych reguł wspólnotowych lub międzynarodowych dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej.

(9) Niniejsza dyrektywa nie powinna obejmować urządzeń, które są z założenia nieszkodliwe pod względem kompatybilności elektromagnetycznej.

(10) Bezpieczeństwo urządzeń nie powinno być przedmiotem niniejszej dyrektywy, ponieważ jest ono objęte odrębnym prawodawstwem wspólnotowym lub krajowym.

(11) W przypadkach gdy niniejsza dyrektywa wprowadza regulacje dotyczące aparatury, dotyczą one aparatury gotowej po raz pierwszy dostępnej w obrocie na rynku wspólnotowym. Niektóre komponenty lub części składowe powinny, na pewnych warunkach, być uważane za aparaturę, jeżeli użytkownik końcowy ma do nich dostęp.

⁽¹⁾ Dz.U. C 220 z 16.9.2003, str. 13.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 9 marca 2004 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 29 listopada 2004 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 139 z 23.5.1989, str. 19. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Rady 93/68/EWG (Dz.U. L 220 z 30.8.1993, str. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 91 z 7.4.1999, str. 10. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

- (12) Zasady, na których opiera się niniejsza dyrektywa są określone w rezolucji Rady z dnia 7 maja 1985 r. w sprawie nowego podejścia do harmonizacji i norm technicznych⁽¹⁾. Zgodnie z tym podejściem, przy projektowaniu i produkcji urządzeń stosuje się wymagania zasadnicze w odniesieniu do kompatybilności elektromagnetycznej. Techniczne określenie tych wymagań znajduje się w zharmonizowanych normach europejskich, które zostaną przyjęte przez różne europejskie organy normalizacyjne, Europejski Komitet Normalizacyjny (CEN), Europejski Komitet Normalizacyjny Elektrotechniki (CENELEC) oraz Europejski Instytut Norm Telekomunikacyjnych (ETSI). CEN, CENELEC oraz ETSI są uznawane za instytucje właściwe w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą do przyjmowania zharmonizowanych norm, które te organy sporządzają zgodnie z ogólnymi wytycznymi dotyczącymi współpracy między nimi a Komisją, oraz zgodnie z procedurą określoną w dyrektywie 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego⁽²⁾.
- (13) Normy zharmonizowane odzwierciedlają powszechny stan techniki w zakresie kompatybilności elektromagnetycznej w Unii Europejskiej. W związku z tym w interesie funkcjonowania rynku wewnętrznego leży opracowanie norm kompatybilności elektromagnetycznej urządzeń, zharmonizowanych na poziomie wspólnotowym; w chwili gdy odesłanie do takiej normy zostało opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* osiągnięcie zgodności z tą normą oznacza domniemanie, że osiągnięto zgodność z odpowiednimi wymaganiami zasadniczymi, chociaż należy zezwolić na inne środki wykazujące taką zgodność. Zgodność ze zharmonizowaną normą oznacza zgodność z jej przepisami i wykazanie tej zgodności przy użyciu metod, które norma zharmonizowana opisuje lub do których odsyła.
- (14) Producenci urządzeń, które mają być dołączone do sieci powinni te urządzenia konstruować w taki sposób, by działanie tych sieci nie ulegało pogorszeniu w stopniu niemożliwym do zaakceptowania, przy działaniu w zwykłych warunkach użytkowania. Operatorzy sieci powinni budować swoje sieci w taki sposób, by producenci urządzeń, które mogą być dołączone do sieci nie byli narażeni na nadmierne obciążenia związane z zapobieganiem występowaniu niemożliwego do zaakceptowania pogorszenia jakości usług. Przy opracowywaniu norm zharmonizowanych europejskie organizacje normalizacyjne powinny w sposób odpowiedni uwzględnić ten cel (w tym efekty kumulowania się odpowiednich typów zjawisk elektromagnetycznych).
- (15) Wprowadzenie aparatury do obrotu lub oddanie jej do użytku powinno być możliwe wyłącznie gdy zainteresowani producenci stwierdzili, że taka aparatura została zaprojektowana i wyprodukowana zgodnie z wymaganiami niniejszej dyrektywy. Aparatura wprowadzona do obrotu powinna nosić oznakowanie „CE” potwierdzające zgodność z niniejszą dyrektywą. Pomimo że producent jest odpowiedzialny za zapewnienie oceny zgodności bez potrzeby angażowania niezależnego podmiotu zajmującego się oceną zgodności, producenci powinni mieć możliwość korzystania z usług takiego podmiotu.
- (16) Obowiązek zapewnienia oceny zgodności powinien się wiązać z obowiązkiem producenta do przeprowadzenia oceny kompatybilności elektromagnetycznej aparatury, w oparciu o odpowiednie zjawiska, w celu określenia czy spełnia ona wymagania ochronne zawarte w niniejszej dyrektywie.
- (17) W przypadku, gdy aparatura może występować w różnych konfiguracjach, ocena kompatybilności elektromagnetycznej powinna potwierdzić, że aparatura spełnia wymagania ochronne w konfiguracjach możliwych do przewidzenia przez producenta, jako reprezentatywne przykłady zwykłego używania zgodnie z przeznaczeniem; w takim przypadku powinno być wystarczające przeprowadzenie oceny na podstawie konfiguracji, która może powodować największe zaburzenia oraz konfiguracji najbardziej podatnej na zaburzenia.
- (18) Instalacje stacjonarne, w tym duże maszyny i sieci, mogą powodować zaburzenia elektromagnetyczne lub być poddane oddziaływaniu takich zaburzeń. Między instalacjami stacjonarnymi a aparaturą może być zainstalowany interfejs, a zaburzenia elektromagnetyczne wytwarzane przez stałe instalacje mogą mieć wpływ na aparaturę, i odwrotnie. Z punktu widzenia kompatybilności elektromagnetycznej jest bez znaczenia czy zaburzenie elektromagnetyczne jest wytwarzane przez aparaturę czy instalację stacjonarną. Dlatego też instalacje stacjonarne i aparatura powinny być objęte spójnym i szerokim systemem wymagań zasadniczych. Należy umożliwić stosowanie norm zharmonizowanych dotyczących instalacji stacjonarnych w celu wykazania zgodności z wymaganiami zasadniczymi, objętymi takimi normami.
- (19) Ze względu na szczególną charakterystykę instalacji stacjonarnych nie muszą one nosić oznakowania „CE” ani nie trzeba przedkładać dla nich deklaracji zgodności.
- (20) Nie jest celowe przeprowadzenie oceny zgodności aparatury wprowadzonej do obrotu i niedostępnej na rynku w innej postaci w celu jej zainstalowania w danej instalacji stacjonarnej, a przeprowadzenie oceny takiej aparatury w oderwaniu od instalacji stacjonarnej, w której ma być zainstalowana, jest niemożliwe. W związku z tym aparatura taka powinna zostać wyłączona z procedur oceny zgodności zwykle stosowanych w odniesieniu do aparatury. Jednak nie można dopuścić, by taka aparatura miała wpływ na zgodność instalacji stacjonarnej, w której ma zostać zainstalowana. Jeżeli aparatura ma być zainstalowana w więcej niż jednej identycznej instalacji stacjonarnej, określenie cech kompatybilności elektromagnetycznej tych instalacji powinno wystarczyć, by zapewnić wyłączenie z procedury oceny zgodności.

⁽¹⁾ Dz.U. C 136 z 4.6.1985, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 204 z 21.7.1998, str. 37. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 2003 r.

- (21) Należy wprowadzić okres przejściowy, by producenci i inne zainteresowane strony mogły dostosować się do nowych przepisów.
- (22) W związku z tym, że cele niniejszej dyrektywy, a mianowicie zapewnienie funkcjonowania rynku wewnętrznego poprzez wprowadzenie wymogu osiągnięcia odpowiedniego poziomu kompatybilności elektromagnetycznej nie mogą być w sposób wystarczający osiągnięte na poziomie Państw Członkowskich, i dlatego, biorąc pod uwagę ich skalę i skutki, mogą być one lepiej osiągnięte na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może przyjąć środki, zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (23) Dlatego uchyla się dyrektywę 89/336/EWG,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. Niniejsza dyrektywa reguluje kompatybilność elektromagnetyczną urządzeń. Ma na celu zapewnienie funkcjonowania rynku wewnętrznego poprzez wprowadzenie wymogu, by urządzenia osiągały odpowiedni poziom kompatybilności elektromagnetycznej. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do urządzeń, o których mowa w art. 2.
2. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do:
 - a) urządzeń objętych dyrektywą 1999/5/WE;
 - b) produktów lotniczych, części i wyposażenia określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1592/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2002 r. w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Dz.U. L 240 z 7.9.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1701/2003 (Dz.U. L 243 z 27.9.2003, str. 5).

- c) urządzeń radiowych stosowanych przez radioamatorów w rozumieniu przyjętym w regulacjach radiowych przyjętych w ramach Konstytucji i Konwencji ITU ⁽²⁾, chyba że urządzenie takie jest ogólnodostępne w obrocie. Zestawy komponentów, które mają być montowane przez radioamatorów oraz urządzenia ogólnodostępne w obrocie, zmodyfikowane przez radioamatorów dla ich własnych potrzeb nie są uznawane za urządzenia ogólnodostępne w obrocie.
3. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do urządzeń, których charakterystyka właściwości fizycznych jest następująca:
- a) nie są one zdolne do wytwarzania lub przyczyniania się do emisji elektromagnetycznych, które wykraczają poza poziom pozwalający urządzeniom radiowymi telekomunikacyjnym oraz innym urządzeniom na działanie zgodnie z ich przeznaczeniem; i
 - b) będą one działać bez niemożliwego do zaakceptowania pogorszenia jakości pod wpływem zaburzeń elektromagnetycznych występujących zwykle podczas wykorzystywania ich zgodnie z przeznaczeniem.
4. W przypadku gdy, w stosunku do urządzeń, o których mowa w ust. 1, wymagania zasadnicze określone w załączniku I są w całości lub części określone bardziej szczegółowo w innych dyrektywach Wspólnoty, niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania, lub przestaje mieć zastosowanie do tych urządzeń pod względem takich wymagań od dnia wprowadzenia w życie tych dyrektyw.
5. Niniejsza dyrektywa nie ma wpływu na stosowanie prawodawstwa wspólnotowego lub krajowego regulującego bezpieczeństwo urządzeń.

Artykuł 2

Definicje

1. Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:
- a) „urządzenie” oznacza jakąkolwiek aparaturę lub stacjonarną instalację;
 - b) „aparatura” oznacza każde gotowe urządzenie lub ich kombinacje ogólnodostępne na rynku jako pojedyncze jednostki funkcjonalne przeznaczone dla użytkownika końcowego i które mogą wytwarzać zaburzenia elektromagnetyczne, lub na których działanie takie zaburzenia mogą mieć wpływ;
 - c) „instalacja stacjonarna” oznacza szczególną kombinację kilku rodzajów aparatury oraz, w stosownych przypadkach, innych urządzeń, które są montowane, instalowane i których przeznaczeniem jest stałe użytkowanie w z góry określonym miejscu;
 - d) „kompatybilność elektromagnetyczna” oznacza zdolność urządzenia do zadowalającego działania w środowisku elektromagnetycznym bez powodowania nadmiernych zaburzeń elektromagnetycznych w stosunku do innych urządzeniach działających w tym środowisku;
 - e) „zaburzenie elektromagnetyczne” oznacza jakiekolwiek zjawisko elektromagnetyczne, które może pogorszyć działanie urządzenia. Zaburzeniem elektromagnetycznym może być szum elektromagnetyczny, niepożądany sygnał lub nawet zmiana w samym ośrodku propagacji;

⁽²⁾ Konstytucja i Konwencja Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego przyjęta przez Konferencję Dodatkowych Pełnomocników (Genewa 1992) zmienione przez Konferencję Pełnomocników (Kioto 1994).

- f) „odporność” oznacza zdolność urządzenia do działania zgodnie z przeznaczeniem bez pogorszenia jakości w przypadku wystąpienia zaburzenia elektromagnetycznego;
- g) „cele bezpieczeństwa” oznaczają cele ochronne życia ludzi lub ochrony własności;
- h) „środowisko elektromagnetyczne” oznacza wszelkie zjawiska elektromagnetyczne możliwe do zaobserwowania w danym miejscu.

2. Do celów niniejszej dyrektywy następujące produkty są uważane za aparaturę w rozumieniu ust. 1 lit. b):

- a) „komponenty” lub „podzespoły”, które mają być zamontowane w aparaturze przez użytkownika końcowego i które mogą wytwarzać zaburzenia elektromagnetyczne, lub na których działanie, takie zaburzenia mogą mieć wpływ;
- b) „instalacje ruchome” określone jako połączenie kilku aparatów, a i w stosownych przypadkach, innych urządzeń przeznaczonych do przenoszenia i użytkowania w wielu miejscach.

Artykuł 3

Wprowadzanie do obrotu lub oddanie do użytku

Państwa Członkowskie podejmują wszelkie odpowiednie środki w celu zapewnienia, by urządzenia były wprowadzane do obrotu lub oddawane do użytku wyłącznie, gdy spełniają wymagania niniejszej dyrektywy, jeżeli są odpowiednio zainstalowane, konserwowane i użytkowane zgodnie z przeznaczeniem.

Artykuł 4

Swobodny przepływ urządzeń

1. Państwa Członkowskie na swoim terytorium nie utrudniają, z przyczyn związanych z kompatybilnością elektromagnetyczną, wprowadzania do obrotu lub oddawania do użytku urządzeń zgodnych z niniejszą dyrektywą.

2. Wymagania niniejszej dyrektywy nie stanowią przeszkody dla zastosowania przez Państwa Członkowskie następujących środków specjalnych dotyczących oddawania do użytku lub użytkowania urządzeń:

- a) środków podejmowanych w celu rozwiązania istniejącego lub przewidywanego problemu dotyczącego kompatybilności elektromagnetycznej w określonym miejscu;
- b) środków podejmowanych ze względów bezpieczeństwa w celu ochrony publicznej sieci telekomunikacyjnej lub stacji odbiorczych lub nadawczych użytkowanych w celach zapewnienia bezpieczeństwa w wyraźnie określonym spektrum sytuacji.

Bez uszczerbku dla dyrektywy 98/34/WE, Państwa Członkowskie notyfikują te środki Komisji i pozostałym Państwom Członkowskim.

Specjalne środki, które zostały zatwierdzone, zostają opublikowane przez Komisję w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

3. Państwa Członkowskie nie stwarzają żadnych przeszkód, co do wystawiania lub demonstrowania podczas targów, wystaw lub podobnych wydarzeń, urządzeń, które nie są zgodne z niniejszą dyrektywą, pod warunkiem że w widocznym miejscu umieszczono informację o zakazie wprowadzania do obrotu lub oddania do użytku do momentu gdy będą one zgodne z niniejszą dyrektywą. Dane urządzenie można zademonstrować jedynie wtedy, gdy podjęto odpowiednie środki w celu uniknięcia zaburzeń elektromagnetycznych.

Artykuł 5

Wymagania zasadnicze

Urządzenia, o których mowa w art. 1 spełniają wymagania zasadnicze określone w załączniku I.

Artykuł 6

Normy zharmonizowane

1. „Norma zharmonizowana” oznacza specyfikację techniczną przyjętą przez uznany europejski organ normalizacyjny działający na zasadzie mandatu udzielonego przez Komisję zgodnie z procedurami ustanowionymi w dyrektywie 98/34/WE w celu ustanowienia wymogu europejskiego. Zgodność z „normą zharmonizowaną” jest nieobowiązkowa.

2. Zgodność urządzeń z odpowiednimi normami zharmonizowanymi, do których odesłania zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, pozwala Państwom Członkowskim domniemywać, że została osiągnięta zgodność z wymaganiami zasadniczymi określonymi w załączniku I, do których odnoszą się takie normy. Domniemanie zgodności jest ograniczone do zakresu normy lub norm zharmonizowanych stosowanych i odpowiednich wymagań zasadniczych, objętych taką normą lub normami zharmonizowanymi.

3. W przypadku, gdy Państwo Członkowskie lub Komisja uzna, że norma zharmonizowana nie zapewnia w wystarczającym stopniu spełnienia wymagań zasadniczych, o których mowa w załączniku I, przekazuje tę sprawę do Stałego Komitetu utworzonego na mocy dyrektywy 98/34/WE (zwanego dalej „Komitetem”), wraz z uzasadnieniem. Komitet bezzwłocznie wyraża opinię.

4. Po otrzymaniu opinii Komitetu, Komisja podejmuje jedną z następujących decyzji co do odesłań do danej normy zharmonizowanej:

- a) aby ich nie publikować;
- b) aby dokonać publikacji z zastrzeżeniami;
- c) aby zachować odesłanie w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej;
- d) aby wycofać odesłanie zawarte w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Komisja niezwłocznie informuje Państwa Członkowskie o swojej decyzji.

ROZDZIAŁ II

APARATURA

Artykuł 7

Procedura oceny zgodności aparatury

Zgodność aparatury z wymaganiami zasadniczymi określonymi w załączniku I wykazuje się przy zastosowaniu procedury opisanej w załączniku II (wewnętrzna kontrola produkcji). Jednakże, do producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela na terytorium Wspólnoty należy decyzja o możliwości zastosowania również procedury opisanej w załączniku III.

Artykuł 8

Oznakowanie „CE”

1. Na aparaturze, której zgodność z niniejszą dyrektywą została ustalona przy zastosowaniu procedury określonej w art. 7, umieszcza się potwierdzające ten fakt oznakowanie „CE”. Umieszczenie oznakowania „CE” należy do obowiązków producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela na terenie Wspólnoty. Oznakowanie „CE” umieszcza się zgodnie z załącznikiem V.

2. Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zakazania umieszczania na aparaturze, jej opakowaniu, lub instrukcjach obsługi znaków, które mogą wprowadzić w błąd strony trzecie ze względu na ich znaczenie lub formę graficzną oznakowania „CE”.

3. Wszelkie inne znaki mogą być umieszczane na aparaturze, jej opakowaniu lub instrukcjach obsługi, pod warunkiem że nie zmniejszają one widoczności ani czytelności oznakowania „CE”.

4. Bez uszczerbku dla art. 10, jeśli właściwe władze ustalą, że oznakowanie „CE” zostało umieszczone w sposób nieodpowiedni, producent lub jego upoważniony przedstawiciel na terenie Wspólnoty zapewnia, by aparatura spełniała przepisy dotyczące oznakowania „CE” na warunkach ustalonych przez zainteresowane Państwo Członkowskie.

Artykuł 9

Inne znaki oraz informacja

1. Dla każdej aparatury podaje się rodzaj, partię, numer seryjny lub wszelkie inne informacje pozwalające na jej identyfikację.

2. Do każdej aparatury dołącza się nazwę i adres producenta oraz, jeśli nie ma on siedziby na terenie Wspólnoty, imię i nazwisko oraz adres jego upoważnionego przedstawiciela lub osoby mającej na terenie Wspólnoty, odpowiedzialnej za wprowadzenie danej aparatury do obrotu we Wspólnocie.

3. Producent dostarcza informacje w sprawie wszelkich środków ostrożności jakie należy podjąć podczas montowania,

instalacji, konserwacji i użytkowania aparatury w celu zapewnienia, by w momencie oddania do użytku, aparatura spełniała wymagania w zakresie ochrony, o których mowa w załączniku I pkt 1.

4. Do aparatury, w przypadku której nie zapewniono zgodności z wymaganiami w zakresie ochrony na obszarach mieszkalnych, dołącza się wyraźne wskazanie ograniczenia użytkowania, a w stosownych przypadkach umieszcza się je także na opakowaniu.

5. Informacje niezbędne do umożliwienia użytkowania aparatury zgodne z przeznaczeniem umieszcza się w załączanej do niej instrukcji obsługi.

Artykuł 10

Środki bezpieczeństwa

1. W przypadku, gdy Państwo Członkowskie stwierdzi, że aparatura nosząca oznakowanie „CE” nie spełnia wymagań określonych w niniejszej dyrektywie, podejmuje ono wszelkie stosowne środki w celu wycofania aparatury z obrotu oraz zakazania wprowadzania jej do obrotu lub oddania do użytku, a także ograniczenia jej swobodnego przepływu.

2. Zainteresowane Państwo Członkowskie niezwłocznie powiadamia Komisję i inne Państwa Członkowskie o podjęciu wszelkich takich środków, wraz z podaniem przyczyn swej decyzji oraz, w szczególności, informacji, czy brak zgodności jest spowodowany:

a) niespełnieniem wymagań zasadniczych określonych w załączniku I, jeżeli aparatura nie spełnia norm zharmonizowanych, o których mowa w art. 6;

b) niewłaściwym stosowaniem norm zharmonizowanych, o których mowa w art. 6;

c) brakach w normach zharmonizowanych, o których mowa w art. 6.

3. Komisja przeprowadza bezzwłocznie konsultacje z zainteresowanymi stronami, po czym informuje Państwa Członkowskie o tym, czy uważa, że dany środek jest uzasadniony.

4. W przypadku gdy środek, o którym mowa w ust. 1 związany jest z brakami w normach zharmonizowanych, Komisja, po konsultacji ze stronami, jeżeli zainteresowane Państwo Członkowskie zamierza utrzymać dany środek, przekazuje sprawę do Komitetu i wszczyna procedurę, o której mowa w art. 6 ust. 3 i 4.

5. W przypadku, gdy aparatura niespełniająca wymagań została poddana procedurze oceny zgodności, o której mowa w załączniku III, zainteresowane Państwo Członkowskie podejmuje stosowne działania względem autora oświadczenia, o którym mowa w załączniku III pkt 3 i odpowiednio informuje o tym fakcie Komisję i pozostałe Państwa Członkowskie.

Artykuł 11

Decyzje dotyczące wycofania, zakazu lub ograniczenia swobodnego przepływu aparatury

1. Wszelkie decyzje podjęte zgodnie z niniejszą dyrektywą dotyczące wycofania aparatury z obrotu, zakazu lub ograniczenia wprowadzania jej do obrotu lub oddawania do użytku, lub ograniczania jej swobodnego przepływu zawierają dokładne powody podjęcia takiej decyzji. Decyzje takie są bezzwłocznie notyfikowane zainteresowanej stronie ze wskazaniem przysługujących jej środków odwoławczych przewidzianych w obowiązującym ustawodawstwie krajowym danego Państwa Członkowskiego, jak również terminów składania tych odwołań.

2. W przypadku podjęcia decyzji, o której mowa w ust. 1 producent, jego upoważniony przedstawiciel lub jakakolwiek inna zainteresowana strona ma możliwość wcześniejszego przedstawienia swojego punktu widzenia, z wyjątkiem przypadków gdy konsultacje takie są niemożliwe ze względu na pilność środka, który ma być podjęty, w szczególności uzasadnioną wymaganiami interesu publicznego.

Artykuł 12

Jednostki notyfikowane

1. Państwa Członkowskie notyfikują Komisji jednostki, które wyznaczyły do wykonywania zadań, o których mowa w załączniku III. Wybierając jednostki do wyznaczenia Państwa Członkowskie stosują kryteria, o których mowa w załączniku VI.

Notyfikacja taka powinna stwierdzać, czy jednostki są wyznaczone do wypełniania zadań określonych w załączniku III w odniesieniu do aparatury objętej niniejszą dyrektywą lub wymagań zasadniczych określonych w załączniku I lub czy zakres działania jest ograniczony do kilku określonych aspektów i/lub kategorii aparatury.

2. Jednostki, które spełniają kryteria oceny ustalone przez odpowiednie normy zharmonizowane są uważane za spełniające kryteria zawarte w załączniku VI, objęte takimi normami zharmonizowanymi. Komisja publikuje odesłania do tych norm w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

3. Komisja publikuje wykaz jednostek notyfikowanych w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Komisja zapewnia aktualizację wykazu.

4. Jeżeli Państwo Członkowskie stwierdzi, że jednostka notyfikowana przestała spełniać kryteria wymienione w załączniku VI, informuje o tym fakcie Komisję i pozostałe Państwa Członkowskie. Komisja wycofuje odesłanie do tej jednostki z wykazu określonego w ust. 3.

ROZDZIAŁ III

INSTALACJE STACJONARNE

Artykuł 13

Instalacje stacjonarne

1. Aparatura, która została wprowadzona do obrotu i którą można instalować w instalacji stacjonarnej podlega wszystkim odpowiednim przepisom dotyczącym aparatury określonym w niniejszej dyrektywie.

Jednak przepisy art. 5, 7, 8 i 9 nie są obowiązkowe w przypadku aparatury, która jest przeznaczona do zainstalowania w określonej instalacji stacjonarnej i która nie jest ogólnodostępna na rynku. W takich przypadkach, w towarzyszącej dokumentacji określa się instalację stałą i jej charakterystykę pod względem kompatybilności elektromagnetycznej i wskazuje środki ostrożności, jakie należy podjąć przy instalowaniu aparatury w instalacji stacjonarnej w celu zachowania zgodności tej instalacji. Dokumentacja ta zawiera także informacje, o których mowa w art. 9 ust. 1 i 2.

2. W przypadku, gdy istnieją informacje o niezgodności instalacji stacjonarnej, w szczególności, jeżeli złożono skargi dotyczące zaburzeń wytwarzanych przez tą instalację, właściwe władze zainteresowanego Państwa Członkowskiego mogą zwrócić się o dowody potwierdzające zgodność instalacji stacjonarnej, a w stosownych przypadkach rozpocząć procedurę oceny.

W przypadkach, gdy niezgodność została stwierdzona, właściwe władze mogą nałożyć odpowiednie środki w celu osiągnięcia przez instalację stacjonarną zgodności z wymaganiami w zakresie ochrony zawartymi w załączniku I punkt 1.

3. Państwa Członkowskie określają przepisy niezbędne do określania osoby lub osób odpowiedzialnych za osiągnięcie przez instalację stacjonarną zgodności z odpowiednimi wymaganiami zasadniczymi.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 14

Utrata mocy

Dyrektywa 89/336/EWG niniejszym traci moc od dnia 20 lipca 2007 r..

Odesłania do dyrektywy 89/336/EWG należy rozumieć jako odesłania do niniejszej dyrektywy i odczytywane są zgodnie z tabelą korelacji zawartą w załączniku VII.

Artykuł 15

Przepisy przejściowe

Państwa Członkowskie nie utrudniają wprowadzania do obrotu lub oddawania do użytku urządzeń, które są zgodne z przepisami dyrektywy 89/336/EWG i które zostały wprowadzone do obrotu przed 20 lipca 2009 r.

Artykuł 16

Transpozycja

1. Państwa Członkowskie przyjmują i publikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed 20 stycznia 2007 r.. Państwa Członkowskie bezzwłocznie powiadamiają o tym Komisję. Państwa Członkowskie stosują te przepisy od dnia 20 lipca 2007 r.. Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 17

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 18

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 15 grudnia 2004 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

J. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

W imieniu Rady

A. NICOLAÏ
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

WYMAGANIA ZASADNICZE, O KTÓRYCH MOWA W ART. 5

1. Wymagania w zakresie ochrony

Urządzenia są projektowane i produkowane w taki sposób, by, przy uwzględnieniu stanu techniki, zapewnić, żeby:

- a) wytwarzane zaburzenia elektromagnetyczne nie przekraczały poziomu, powyżej którego urządzenia radiowe i telekomunikacyjne lub inne urządzenia nie mogą działać zgodnie z przeznaczeniem;
- b) poziom odporności tych urządzeń na zaburzenia elektromagnetyczne jakich należy spodziewać się podczas użytkowania zgodnie z przeznaczeniem, pozwalał na działanie urządzenia bez niedopuszczalnego pogorszenia jakości jego użytkowania zgodnego z przeznaczeniem.

2. Wymagania szczególne dla instalacji stacjonarnych

Instalacja i zamierzone wykorzystanie komponentów:

Instalacja stacjonarna jest instalowana przy użyciu profesjonalnych metod inżynierskich i z uwzględnieniem informacji dotyczących użycia komponentów zgodnie z przeznaczeniem, mając na celu spełnienie wymagań w zakresie ochrony, o których mowa w pkt. 1. Zastosowane metody są udokumentowane, a dokumentacja ta jest przechowywana, przez odpowiedzialną osobę lub osoby, do wglądu odpowiednich władz krajowych do celów kontrolnych, tak długo jak instalacja stacjonarna pozostaje w użyciu.

ZAŁĄCZNIK II

PROCEDURA OCENY ZGODNOŚCI OKREŚLONA W ART. 7**(wewnętrzna kontrola produkcji)**

1. Producent przeprowadza ocenę zgodności kompatybilności elektromagnetycznej aparatury, w oparciu o odpowiednie zjawiska, mając na celu spełnienie wymagań w zakresie ochrony, o których mowa w załączniku I pkt 1. Prawidłowe stosowanie wszystkich odpowiednich norm zharmonizowanych, do których odesłania zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej jest równoważne z przeprowadzeniem oceny kompatybilności elektromagnetycznej.
 2. Ocena kompatybilności elektromagnetycznej uwzględnia wszelkie zwykłe warunki działania zgodnie z przeznaczeniem. W przypadkach, gdy aparatura może występować w różnych konfiguracjach, ocena kompatybilności elektromagnetycznej potwierdza, że aparatura taka spełnia wymagania w zakresie ochrony, o których mowa w załączniku I pkt 1 we wszystkich możliwych konfiguracjach wskazanych przez producenta jako reprezentatywne przykłady wykorzystania aparatury zgodnie z jej przeznaczeniem.
 3. Zgodnie z przepisami zawartymi w załączniku IV, producent sporządza dokumentację techniczną przedstawiającą dowody zgodności aparatury z wymaganiami zasadniczymi niniejszej dyrektywy.
 4. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel na terytorium Wspólnoty przechowuje dokumentację techniczną do dyspozycji właściwych władz przez okres co najmniej dziesięciu lat od dnia wyprodukowania ostatniego egzemplarza takiej aparatury.
 5. Zgodność aparatury ze wszystkimi odpowiednimi wymaganiami zasadniczymi potwierdza się deklaracją zgodności WE wystawianą przez producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela mającego siedzibę na terytorium Wspólnoty.
 6. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel na terytorium Wspólnoty przechowuje deklarację zgodności WE do dyspozycji właściwych władz przez okres co najmniej dziesięciu lat od dnia wyprodukowania ostatniego egzemplarza takiej aparatury.
 7. Jeżeli producent ani jego upoważniony przedstawiciel nie mają siedziby na terytorium Wspólnoty, powyższy obowiązek przechowywania deklaracji zgodności WE oraz dokumentacji technicznej do dyspozycji właściwych władz spoczywa na osobie wprowadzającej aparaturę do obrotu na terytorium Wspólnoty.
 8. Producent musi podjąć wszelkie środki niezbędne w celu zapewnienia aby produkty były wyprodukowane w sposób zapewniający zgodność z dokumentacją techniczną, o której mowa w pkt. 3 oraz z przepisami niniejszej dyrektywy, które stosuje się w odniesieniu do tych produktów.
 9. Dokumentacja techniczna i deklaracja zgodności WE są sporządzone zgodnie z przepisami zawartymi w załączniku IV.
-

ZAŁĄCZNIK III

PROCEDURA OCENY ZGODNOŚCI OKREŚLONA W ART. 7

1. Procedura ta obejmuje zastosowanie załącznika II, oraz jest uzupełniona w następujący sposób:
 2. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel mający siedzibę na terenie Wspólnoty przedstawia jednostce notyfikowanej dokumentację techniczną produktów, o której mowa w art. 12 oraz zwraca się do jednostki notyfikowanej o dokonanie oceny. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel mający siedzibę na terenie Wspólnoty podaje jednostce notyfikowanej dokładne informacje dotyczące tych elementów wymagań zasadniczych, które jednostka taka powinna ocenić.
 3. Jednostka notyfikowana poddaje dokumentację techniczną analizie i ocenia czy dokumentacja ta w sposób prawidłowy wykazuje, że wymagania dyrektywy, które ma ona ocenić zostały spełnione. Jeżeli zgodność aparatury zostaje potwierdzona, jednostka notyfikowana wydaje oświadczenie potwierdzające zgodność aparatury i przekazuje je producentowi lub jego upoważnionemu przedstawicielowi mającemu siedzibę na terenie Wspólnoty. Oświadczenie to ogranicza się do tych elementów wymagań zasadniczych, które zostały poddane ocenie przez jednostkę notyfikowaną.
 4. Producent dołącza oświadczenie jednostki notyfikowanej do dokumentacji technicznej.
-

ZAŁĄCZNIK IV

DOKUMENTACJA TECHNICZNA I DEKLARACJA ZGODNOŚCI WE

1. Dokumentacja techniczna

Dokumentacja techniczna musi pozwalać na ocenę zgodności aparatury z wymaganiami zasadniczymi. Musi ona obejmować projektowanie i produkcję aparatury, w szczególności:

- ogólny opis aparatury;
- dowody zgodności z normami zharmonizowanymi, jeżeli takie istnieją, zastosowanymi w całości lub części;
- w przypadku, gdy producent nie zastosował norm zharmonizowanych, lub zastosował je jedynie w części, opis i wyjaśnienie kroków podjętych w celu spełnienia wymagań zasadniczych dyrektywy, w tym opis oceny kompatybilności elektromagnetycznej, o której mowa w załączniku II pkt. 1, wyniki poczynionych kalkulacji związanych z projektem, przeprowadzone badania, sprawozdania z testów itp.;
- oświadczenie jednostki notyfikowanej, w przypadku gdy zastosowano procedurę, o której mowa w załączniku III.

2. Deklaracja zgodności WE

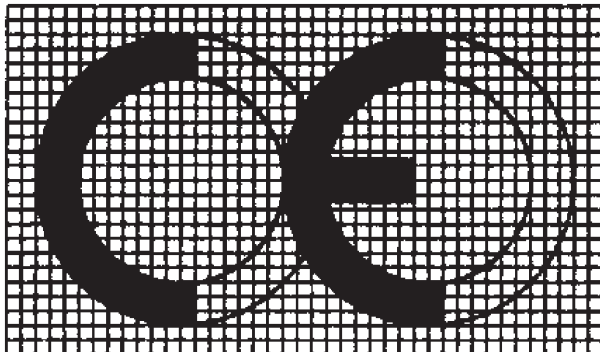
Deklaracja zgodności WE musi zawierać co najmniej następujące elementy:

- odniesienie do dyrektywy;
 - określenie aparatury, do której się odnosi, zgodnie z art. 9 ust. 1;
 - nazwę i adres producenta oraz, w stosowanych przypadkach, imię, nazwisko i adres jego upoważnionego przedstawiciela na terenie Wspólnoty;
 - opatrzone datą odesłanie do specyfikacji, na podstawie których orzeczono zgodność w celu zapewnienia zgodności aparatury z przepisami niniejszej dyrektywy;
 - data wystawienia deklaracji;
 - wskazanie i podpis osoby upoważnionej do zaciągania zobowiązań w imieniu producenta lub wskazanie jej upoważnionego przedstawiciela.
-

ZAŁĄCZNIK V

OZNAKOWANIE CE, O KTÓRYM MOWA W ART. 8

Oznakowanie „CE” składa się z liter „CE”, które przyjmują następującą postać:

Oznakowanie CE musi mieć wysokość co najmniej 5 mm. Jeżeli oznakowanie „CE” zostanie zmniejszone lub powiększone, muszą być zachowane proporcje zawarte na rysunku powyżej.

Oznakowanie „CE” musi być naniesione na produkt lub na jego tabliczkę znamionową. W przypadku gdy jest to niemożliwe lub uzasadnione charakterem aparatury, oznakowanie „CE” musi być naniesione na opakowanie, jeżeli takie istnieje, i na dołączone dokumenty.

W sytuacji, gdy aparatura podlega przepisom innych dyrektyw, które dotyczą innych aspektów i które także nakładają wymóg oznakowania przy pomocy oznakowania „CE”, znak ten będzie oznaczał, że aparatura taka spełnia także wymagania określone w innych dyrektywach.

Jednakże, jeżeli jedna lub kilka takich dyrektyw dopuszcza sytuację, w której w okresie przejściowym producent może wybrać, jakie przepisy ma zastosować, oznakowanie „CE” będzie oznaczało, że aparatura spełnia tylko wymagania narzucone przez dyrektywy, do których dostosował się producent. W takim przypadku, dane szczegółowe dotyczące stosowanych dyrektyw, tak jak zostały opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, muszą zostać umieszczone w dokumentach, informacjach i instrukcjach, jakie są wymagane przez te dyrektywy oraz muszą być dołączone do takiej aparatury.

ZAŁĄCZNIK VI

KRYTERIA OCENY JEDNOSTEK PODLEGAJĄCYCH NOTYFIKACJI

1. Jednostki notyfikowane przez Państwa Członkowskie spełniają następujące minimalne warunki:
 - a) dostępność personelu oraz niezbędnych środków i wyposażenia;
 - b) kompetencje techniczne i uczciwość zawodowa pracowników;
 - c) niezależność w sporządzaniu sprawozdań i wykonywaniu funkcji kontrolnych przewidzianych w niniejszej dyrektywie;
 - d) niezależność pracowników i personelu technicznego od wszelkich zainteresowanych stron, grup lub osób bezpośrednio lub pośrednio zainteresowanych danym urządzeniem;
 - e) zachowywanie tajemnicy zawodowej przez personel;
 - f) posiadanie ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej, o ile odpowiedzialność taka nie spoczywa na Państwie Członkowskim zgodnie z prawem krajowym.
 2. Spełnienie warunków wymienionych w pkt 1 podlega okresowej kontroli, przeprowadzanej przez właściwe władze Państw Członkowskich.
-

ZAŁĄCZNIK VII

TABELA KORELACJI

Dyrektywa 89/336/EWG	Niniejsza dyrektywa
art. 1 pkt 1	art. 2 ust. 1 lit. a), b), c)
art. 1 pkt 2	art. 2 ust. 1 lit. e)
art. 1 pkt 3	art. 2 ust. 1 lit. f)
art. 1 pkt 4	art. 2 ust. 1 lit. d)
art. 1 pkt 5–6	–
art. 2 ust. 1	art. 1 ust. 1
art. 2 ust. 2	art. 1 ust. 4
art. 2 ust. 3	art. 1 ust. 2
art. 3	art. 3
art. 4	art. 5 i załącznik I
art. 5	art. 4 ust. 1
art. 6	art. 4 ust. 2
art. 7 ust. 1 lit. a)	art. 6 ust. 1 i 2
art. 7 ust. 1 lit. b)	–
art. 7 ust. 2	–
art. 7 ust. 3	–
art. 8 ust. 1	art. 6 ust. 3 i 4
art. 8 ust. 2	–
art. 9 ust. 1	art. 10 ust. 1 i 2
art. 9 ust. 2	art. 10 ust. 3 i 4
art. 9 ust. 3	art. 10 ust. 5
art. 9 ust. 4	art. 10 ust. 3
art. 10 ust. 1 akapit pierwszy	art. 7, załączniki II i III
art. 10 ust. 1 akapit drugi	art. 8
art. 10 ust. 2	art. 7, załączniki II i III
art. 10 ust. 3	–
art. 10 ust. 4	–
art. 10 ust. 5	art. 7, załączniki II i III
art. 10 ust. 6	art. 12
art. 11	art. 14
art. 12	art. 16
art. 13	art. 18
załącznik I pkt 1	załącznik IV pkt 2
załącznik I pkt 2	załącznik V
załącznik II	załącznik VI
załącznik III, ostatni akapit	art. 9 ust. 5

DYREKTYWA 2004/109/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**z dnia 15 grudnia 2004 r.****w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym oraz zmieniająca dyrektywę 2001/34/WE**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 44 i 95,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ⁽²⁾,stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Skuteczne, przejrzyste i zintegrowane rynki papierów wartościowych stanowią wkład w tworzenie prawdziwego, jednolitego rynku europejskiego we Wspólnocie oraz sprzyjają rozwojowi i tworzeniu nowych miejsc pracy poprzez lepsze rozdysponowanie kapitału oraz redukcję kosztów. Ujawnienie precyzyjnych, wyczerpujących i aktualnych informacji o emitentach papierów wartościowych buduje trwałe zaufanie inwestorów i umożliwia opartą na odpowiednich informacjach ocenę ich wyników oraz aktywów. Wpływa to na poprawę ochrony inwestorów oraz skuteczności funkcjonowania rynku.
- (2) W tym celu emitenci papierów wartościowych powinni zapewnić odpowiedni poziom przejrzystości danych w relacjach z inwestorami poprzez regularny przepływ informacji. Z tego samego powodu akcjonariusze albo osoby fizyczne lub prawne posiadające prawa głosu lub instrumenty finansowe, z których wynika prawo do nabycia istniejących akcji wraz prawami głosu, powinni także informować emitentów o nabyciu lub innych zmianach w większościowych pakietach akcji w spółkach tak, aby mogli oni na bieżąco udostępniać te informacje do publicznej wiadomości.
- (3) W komunikacie Komisji z dnia 11 maja 1999 r., zatytułowanym „Stanowienie ram dla rynku finansowego: plan działań”, określono szereg działań potrzebnych do stworzenia jednolitego rynku usług finansowych. Na szczycie w Lizbonie w marcu 2000 r. Rada Europejska wezwała do wdrożenia wspomnianego Planu działań do roku 2005 r. W planie tym podkreślono potrzebę opracowania dyrektywy podnoszącej wymagania w zakresie przejrzystości. Potrzebę tę Rada Europejska potwierdziła na szczycie w Barcelonie w marcu 2002 r.
- (4) Przepisy niniejszej dyrektywy powinny być zgodne z zadaniami i obowiązkami powierzonymi Europejskiemu Systemowi Banków Centralnych (ESCB) oraz bankom centralnym Państw Członkowskich na mocy traktatu oraz statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych

oraz Europejskiego Banku Centralnego; szczególną uwagę należy tu poświęcić bankom centralnym Państw Członkowskich, których akcje dopuszczane są obecnie do obrotu na rynku regulowanym, w celu zagwarantowania realizacji celów określonych w prawie pierwotnym Wspólnoty.

- (5) Większa harmonizacja przepisów prawa krajowego w kwestii wymagań dotyczących okresowego i bieżącego ujawniania informacji przez emitentów papierów wartościowych powinna doprowadzić do poprawy ochrony interesów inwestorów w obrębie Wspólnoty. Niemniej jednak niniejsza dyrektywa nie ma wpływu na istniejące ustawodawstwo Wspólnoty dotyczące jednostek emitowanych przez przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania inne niż typu zamkniętego.
- (6) Zgodnie z celem niniejszej dyrektywy, nadzór nad emitentem akcji lub dłużnych papierów wartościowych o nominale jednostkowym mniejszym niż 1 000 EUR, będzie najskuteczniej sprawowane przez Państwo Członkowskie, w którym emitent posiada swoją siedzibę. W związku z tym, niezwykle istotne jest zapewnienie zgodności z dyrektywą 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych ⁽⁴⁾. Według tych samych zasad należy wprowadzić także pewną elastyczność, pozwalającą emitentom z krajów trzecich oraz spółkom z krajów Wspólnoty emitującym jedynie papiery inne, niż wymienione powyżej, na wybór macierzystego Państwa Członkowskiego.
- (7) Wysoki poziom ochrony inwestorów we Wspólnocie umożliwiłby wyeliminowanie przeszkód w dopuszczaniu papierów wartościowych do obrotu na rynkach regulowanych znajdujących się lub funkcjonujących w Państwie Członkowskim. Państwom Członkowskim, innym niż macierzyste Państwo Członkowskie, nie powinno zezwalać się na ograniczanie możliwości dopuszczania papierów wartościowych do obrotu na ich rynkach regulowanych poprzez nakładanie surowszych wymagań odnośnie okresowego i bieżącego ujawniania informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na takim rynku.
- (8) Usunięcie przeszkód na podstawie zasady macierzystego Państwa Członkowskiego, o której mowa w niniejszej dyrektywie, nie powinno mieć wpływu na obszary nie objęte tą dyrektywą, takie jak prawo akcjonariuszy do ingerowania w proces zarządzania przedsiębiorstwem emitenta. Nie powinno mieć ono także wpływu na prawo macierzystego Państwa Członkowskiego do żądania od emitenta dodatkowych publikacji w prasie codziennej obejmujących część lub wszystkie informacje regulowane.

⁽¹⁾ Dz.U. C 80 z 30.3.2004, str. 128.⁽²⁾ Dz.U. C 242 z 9.10.2003, str. 6.⁽³⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 30 marca 2004 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 2 grudnia 2004 r.⁽⁴⁾ Dz.U. L 345 z 31.12.2003, str. 64.

- (9) Rozporządzenie (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości⁽¹⁾ przygotowało grunt do ujednolicenia standardów sprawozdawczości finansowej w całej Wspólnocie dla emitentów, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym i, od których wymaga się sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych. Tym samym, oprócz ogólnego systemu dla wszystkich spółek, określonego w dyrektywach dotyczących prawa spółek, został ustanowiony szczególnie system dla emitentów papierów wartościowych. Niniejsza dyrektywa bazuje na tym podejściu w odniesieniu do rocznego i półrocznego sprawozdawczości finansowej, w tym także na zasadzie przedstawiania prawdziwego i rzetelnego obrazu aktywów i pasywów emitenta, jego sytuacji finansowej oraz zysków i strat. Skrócony zbiór sprawozdań finansowych, jako część sprawozdania półrocznego, również stanowi wystarczającą podstawę dla przedstawienia prawdziwego i rzetelnego obrazu pierwszych sześciu miesięcy roku obrotowego emitenta.
- (10) Roczne sprawozdanie finansowe powinno zawierać informacje dotyczące poszczególnych lat, od momentu dopuszczenia papierów wartościowych emitenta do obrotu na rynku regulowanym. Lepsza porównywalność rocznych sprawozdań finansowych służy inwestorom na rynkach papierów wartościowych jedynie wówczas, gdy mogą być oni pewni, iż informacje te zostaną opublikowane w określonym czasie po zakończeniu roku obrotowego. W odniesieniu do dłużnych papierów wartościowych, które zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym jeszcze przed 1 stycznia 2005 r., a które zostały wyemitowane przez emitentów zarejestrowanych w kraju trzecim, macierzyste Państwo Członkowskie, może w pewnych okolicznościach, pozwolić emitentom na odstąpienie od opracowywania rocznych sprawozdań finansowych według standardów zgodnych z wymogami niniejszej dyrektywy.
- (11) Dyrektywa ta wprowadzi obowiązek sporządzania przez emitentów akcji dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym półrocznych sprawozdań finansowych zawierających szerszy zakres informacji. Powinno to pozwolić inwestorom na dokonanie bardziej świadomej oceny sytuacji emitenta.
- (12) Macierzyste Państwo Członkowskie może wprowadzić zwolnienie emitentów dłużnych papierów wartościowych od obowiązku sporządzania sprawozdań półrocznych w przypadku:
- instytucji kredytowych działających jako drobni emitenci dłużnych papierów wartościowych lub
 - emitentów istniejących już w chwili wejścia w życie niniejszej dyrektywy, emitujących wyłącznie dłużne papiery wartościowe bezwarunkowo i nieodwołalnie gwarantowane przez macierzyste Państwo Członkowskie lub przez jego regionalne lub lokalne władze, lub
 - podczas dziesięcioletniego okresu przejściowego, jedynie w odniesieniu do tych dłużnych papierów wartościowych, które były dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym jeszcze przed 1 stycznia 2005 r., a które mogą być nabywane wyłącznie
- przez inwestorów profesjonalnych. Jeżeli takiego zwolnienia udziela macierzyste Państwo Członkowskie, nie może zostać ono rozszerzone na żadne dłużne papiery wartościowe, które zostaną dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w późniejszym terminie.
- (13) Parlament Europejski i Rada z zadowoleniem witają zobowiązanie Komisji do szybkiego rozważenia kwestii zwiększenia przejrzystości polityki wynagrodzeń, całkowitej sumy wypłaconego wynagrodzenia (w tym także wynagrodzeń warunkowych lub odroczonego) oraz świadczeń w naturze przyznawanych każdemu członkowi organów administracyjnych, zarządzających lub nadzorczych w ramach planu działania na rzecz „Modernizacji prawa spółek oraz polepszenie nadzoru korporacyjnego w Unii Europejskiej” z dnia 21 maja 2003 r. oraz zamiar opracowania przez Komisję rekomendacji w tym zakresie w najbliższej przyszłości.
- (14) Macierzyste Państwo Członkowskie powinno zachęcać emitentów, których akcje są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, a których głównym profilem działalności jest działalność związana z przemysłem wydobywczym, do ujawniania w swoich rocznych sprawozdaniach finansowych płatności dokonywanych na rzecz władz państwowych. Macierzyste Państwo Członkowskie powinno także zachęcać do zwiększenia przejrzystości takich płatności zgodnie z zasadami ustanowionymi w ramach rozmaitych międzynarodowych forów finansowych.
- (15) Dyrektywa ta nałoży na instytucje emitujące wyłącznie dłużne papiery wartościowe na rynkach regulowanych obowiązek sporządzania półrocznych sprawozdań finansowych. Zwolnienia od tego obowiązku powinny być przewidziane tylko dla rynków hurtowych, na których jednostkowy nominal instrumentów finansowych wynosi co najmniej 50 000 EUR, zgodnie z dyrektywą 2003/71/WE. W przypadku, gdy dłużne papiery wartościowe emitowane są w innej walucie, zwolnienia powinny być możliwe jedynie wówczas, gdy nominalny jednostkowy w takiej walucie stanowi w chwili emisji równowartość co najmniej 50 000 EUR.
- (16) Bardziej aktualne i wiarygodne informacje na temat wyników osiąganych w ciągu roku obrotowego przez emitenta akcji wymagają także częstszego dostarczania informacji półrocznych. Należy zatem wprowadzić wymóg publikacji pierwszego okresowego sprawozdania zarządu podczas pierwszych sześciu miesięcy oraz drugiego – podczas kolejnych sześciu miesięcy roku obrotowego. Emitenci akcji, którzy publikują już kwartalne sprawozdania finansowe, nie powinni być objęci wymogiem sporządzania półrocznych sprawozdań zarządu.
- (17) Odpowiednie przepisy dotyczące odpowiedzialności, określone przez każde Państwo Członkowskie zgodnie z jego krajowymi przepisami ustawowymi i innymi regulacjami, mają zastosowanie wobec emitenta, jego organów administracyjnych, zarządzających lub nadzorczych, lub też osób odpowiedzialnych w strukturze organizacyjnej przedsiębiorstwa emitenta. Państwa Członkowskie powinny zachować swobodę określania zakresu takiej odpowiedzialności.

⁽¹⁾ Dz.U. L 243 z 11.9.2002, str. 1.

- (18) Należy podawać do wiadomości publicznej informacje o zmianach w większościowych pakietach akcji emitentów, których akcje stanowią przedmiot obrotu na rynku regulowanym. Informacje takie powinny umożliwiać inwestorom nabywanie lub zbywanie akcji z pełną świadomością zmian w strukturze głosów; powinny one także zwiększyć skuteczność kontroli emitentów akcji oraz ogólną przejrzystość istotnych przepływów kapitału. W pewnych okolicznościach, należy udzielać informacji na temat akcji lub instrumentów finansowych określonych w art. 13, złożonych jako zabezpieczenie.
- (19) Art. 9 i art. 10 lit. c) nie powinny mieć zastosowania wobec akcji udostępnianych przez członków ESCB, ani tym członkom podczas wywiązywania się przez nich z ich funkcji jako organów polityki pieniężnej, pod warunkiem, że prawa głosu przypisane do tych akcji nie są wykonywane; koncepcja „krótkiego okresu” określona w art. 11 powinna być rozumiana w odniesieniu do transakcji kredytowych przeprowadzanych zgodnie z Traktatem oraz aktami prawnymi Europejskiego Banku Centralnego (EBC), w szczególności Wytycznymi EBC dotyczącymi instrumentów i procedur polityki pieniężnej oraz TARGET, a także do transakcji kredytowych mających na celu spełnienie analogicznych funkcji w sposób zgodny z przepisami krajowymi.
- (20) Dla uniknięcia zbędnych obciążeń niektórych uczestników rynku oraz w celu wyjaśnienia, kto wywiera faktyczny wpływ na emitenta, nie ma potrzeby stosowania wymogu powiadamiania o posiadaniu większościowych pakietów akcji lub innych instrumentów finansowych określonych w art. 13, które dają prawo do nabywania akcji w odniesieniu do tych animatorów rynku lub depozytariuszy lub instrumentów finansowych nabytych wyłącznie do celów rozrachunkowo-rozliczeniowych, w ramach ograniczeń i gwarancji stosowanych w całej Wspólnocie. Macierzyste Państwo Członkowskie powinno mieć możliwość stosowania ograniczonych zwolnień w odniesieniu do pakietów akcji w portfelach inwestycyjnych instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych.
- (21) W celu wyjaśnienia, kto faktycznie jest posiadaczem większościowego pakietu akcji lub innych instrumentów finansowych tego samego emitenta we Wspólnocie, nie należy stosować wobec podmiotów dominujących wymogu konsolidacji posiadanych przez nie pakietów akcji z pakietami zarządzanymi przez przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) lub firmy inwestycyjne, o ile takie przedsiębiorstwa oraz firmy korzystają ze swoich praw głosowania w sposób niezależny od swoich podmiotów dominujących oraz spełniają także pewne warunki dodatkowe.
- (22) Przekazywanie bieżących informacji posiadaczom papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym powinno być w dalszym ciągu oparte na zasadzie równego traktowania. Równe traktowanie odnosi się wyłącznie do akcjonariuszy o identycznym statusie i pozostaje bez wpływu na liczbę praw głosu, które mogą być związane z konkretną akcją. W ten sam sposób, posiadacze dłużnych papierów wartościowych nie różnicowanych pod względem praw i obowiązków nadal powinni korzystać z równego traktowania, nawet w przypadku emisji długu przez państwo. Należy ułatwić informowanie posiadaczy akcji i/lub dłużnych papierów wartościowych podczas walnych zgromadzeń. W szczególności posiadacze akcji i/lub dłużnych papierów wartościowych mający swoje siedziby za granicą powinni aktywnie korzystać ze swoich uprawnień, poprzez możliwość ustanawiania pełnomocników, którzy działaliby w ich imieniu. Z tych samych powodów, podczas walnego zgromadzenia akcjonariuszy i/lub posiadaczy dłużnych papierów wartościowych, należy podjąć decyzję, czy powinno mieć miejsce wykorzystanie nowoczesnych technik informacyjnych i komunikacyjnych. W takim przypadku emitenci powinni podjąć kroki mające na celu skuteczne informowanie wszystkich akcjonariuszy i/lub posiadaczy dłużnych papierów wartościowych, o ile istnieje możliwość ustalenia ich tożsamości.
- (23) Eliminowanie przeszkód oraz skuteczne wdrożenie nowych wspólnotowych obowiązków informacyjnych wymaga również sprawowania odpowiedniej kontroli przez właściwy organ macierzystego Państwa Członkowskiego. Niniejsza dyrektywa powinna zapewnić przynajmniej minimalną gwarancję dostępu do aktualnych informacji. Z tego powodu w każdym Państwie Członkowskim powinien istnieć przynajmniej jeden system archiwizowania i przechowywania danych.
- (24) Obowiązek emitenta dokonywania tłumaczenia wszystkich bieżących lub okresowych informacji na właściwe w danej sytuacji języki we wszystkich Państwach Członkowskich, w których jego papiery wartościowe dopuszczone są do obrotu, nie sprzyja integracji rynków papierów wartościowych i wpływa zniechęcająco na transgraniczne dopuszczanie papierów wartościowych do obrotu na rynku. Tak więc emitent powinien posiadać w pewnych przypadkach prawo przekazywania informacji w języku przyjętym zwyczajowo w sferze finansów międzynarodowych. Ze względu na konieczność dołożenia szczególnych starań w celu przyciągnięcia zagranicznych inwestorów z innych Państw Członkowskich i państw trzecich, Państwa Członkowskie nie powinny dłużej stwarzać przeszkód akcjonariuszom, osobom wykonującym prawo głosu ani posiadaczom instrumentów finansowych w powiadamianiu emitenta w języku, który jest zwyczajowo wykorzystywany w sferze finansów międzynarodowych.
- (25) Dostęp inwestorów do informacji o emitentach powinien być lepiej zorganizowany na poziomie wspólnotowym w celu aktywnego promowania integracji europejskich rynków kapitałowych. W zakresie dostępu do informacji inwestorzy, których siedziby znajdują się poza macierzystym Państwem Członkowskim emitenta powinni uzyskać status równorzędny z tym, który posiadają inwestorzy działający w tymże Państwie. Może to zostać osiągnięte jeśli macierzyste Państwo Członkowskie zapewni przestrzeganie minimalnych standardów jakości dotyczących rozpowszechniania informacji we Wspólnocie w sposób sprawny i niedyskryminacyjny oraz zależnie od typu regulowanych informacji istotnych w danej sytuacji. Ponadto, rozpowszechniane informacje powinny być udostępniane w macierzystym Państwie Członkowskim w sposób scentralizowany, umożliwiając stworzenie europejskiej sieci, dostępnej w przystępnej cenie dla inwestorów detalicznych, przy czym nie powinny one prowadzić do zbędnego mnożenia wymagań odnoszących się do emitentów. Emitenci powinni korzystać z wolnej konkurencji podczas wybierania środków przekazu lub operatorów w celu rozpowszechniania informacji, w sposób zgodny z niniejszą dyrektywą.

- (26) Zmierzając do dalszego uproszczenia dostępu inwestorów do informacji korporacyjnych w Państwach Członkowskich, zadanie sformułowania wytycznych dla tworzenia sieci elektronicznych należy pozostawić krajowym organom nadzorczym, działającym w konsultacji z innymi zainteresowanymi stronami, a szczególnie z emitentami papierów wartościowych, inwestorami, uczestnikami rynku, podmiotami obsługującymi rynki regulowane oraz podmiotami dostarczającymi informacje finansowe.
- (27) Dążąc do zapewnienia skutecznej ochrony inwestorów oraz prawidłowego funkcjonowania rynków regulowanych, przepisy dotyczące informacji, które mają zostać opublikowane przez emitentów papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym, stosuje się również do emitentów nie posiadających zarejestrowanej siedziby w danym Państwie Członkowskim i nie objętych przepisami art. 48 Traktatu. Należy także zapewnić, aby wszelkie istotne informacje dodatkowe o emitentach ze Wspólnoty lub krajów trzecich, których ujawnienia wymaga się w kraju trzecim, zaś nie jest ono wymagane w Państwie Członkowskim, zostały podane do publicznej wiadomości we Wspólnocie.
- (28) W każdym Państwie Członkowskim należy wyznaczyć jeden właściwy organ, który przejmie pełną odpowiedzialność za nadzór nad przestrzeganiem przepisów przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą, oraz za współpracę międzynarodową. Organ taki powinien mieć charakter administracyjny, zaś w celu uniknięcia konfliktu interesów należy zapewnić jego niezależność od podmiotów gospodarczych. Państwa Członkowskie mogą jednak wyznaczyć inny właściwy organ do zbadania, czy informacja, o której mowa w niniejszej dyrektywie, została sporządzona zgodnie z odpowiednimi przepisami dotyczącymi sprawozdawczości oraz do zastosowania właściwych środków w przypadku odkrycia naruszeń; organ taki nie musi mieć charakteru administracyjnego.
- (29) Wzrost aktywności transgranicznej wymaga poprawy współpracy pomiędzy właściwymi organami krajowymi, w tym także całościowego zbioru przepisów dotyczących wymiany informacji oraz stosowania środków ostrożności. Organizacja zadań regulacyjnych i nadzorczych w każdym Państwie Członkowskim nie powinna zakłócać skutecznej współpracy pomiędzy właściwymi organami krajowymi.
- (30) Podczas posiedzenia w dniu 17 lipca 2000 r. Rada powołała Komitet Mędrców ds. Regulacji Europejskiego Rynku Papierów Wartościowych. W swoim raporcie końcowym Komitet zaproponował wprowadzenie nowych technik legislacyjnych opartych na podejściu czteropoziomowym, a mianowicie na: zasadach podstawowych, technicznych środkach wykonawczych, współpracy pomiędzy krajowymi regulatorami rynków papierów wartościowych oraz stosowaniu prawa Wspólnoty. Niniejsza dyrektywa powinna ograniczyć się do szeroko pojętych zasad „ramowych”, podczas gdy środki wykonawcze, które powinna przyjąć Komisja, przy wsparciu ze strony Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych, ustanowionego decyzją Komisji 2001/528/WE⁽¹⁾ powinny zawierać niezbędne szczegóły techniczne.
- (31) Rezolucja przyjęta przez Radę Europejską w Sztokholmie w marcu 2001 r. potwierdziła raport końcowy Komitetu Mędrców oraz proponowanego, czteropoziomowego podejścia zmierzającego do zwiększenia skuteczności i przejrzystości procesu regulacji wspólnotowego ustawodawstwa dotyczącego papierów wartościowych.
- (32) Zgodnie z tą tej rezolucją, należy częściej stosować środki wykonawcze w celu zapewnienia możliwości aktualizacji przepisów technicznych tak, aby nadążały one za rozwojem rynku z oraz rozwojowi w zakresie nadzoru, a także należy określić ostateczne terminy wdrażania wszystkich przepisów wykonawczych.
- (33) Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 5 lutego 2002 r. w sprawie wdrożenia przepisów dotyczących usług finansowych również potwierdziła raport Komitetu Ekspertów na podstawie uroczystego oświadczenia złożonego tego samego dnia przed Parlamentem Europejskim przez Przewodniczącego Komisji oraz listu komisarza ds. rynku wewnętrznego z dnia 2 października 2001 r., skierowanego do przewodniczącego komisji gospodarczej i monetarnej Parlamentu Europejskiego, w odniesieniu do zabezpieczenia roli Parlamentu Europejskiego w tym procesie.
- (34) Na zbadanie projektu środków wykonawczych oraz wydanie opinii na ich temat Parlamentowi Europejskiemu powinien przysługiwać okres trzech miesięcy od przekazania pierwszego jego projektu. Jednakże w pilnych i należycie uzasadnionych przypadkach, okres ten może ulec skróceniu. Jeżeli Parlament uchwali w tym okresie rezolucję, Komisja powinna ponownie zbadać wspomniane projekty.
- (35) Środki wykonawcze odnoszące się do przepisów niniejszej dyrektywy mogą być konieczne dla uwzględnienia bieżącego rozwoju sytuacji na rynkach papierów wartościowych. Komisja powinna być odpowiednio uprawniona do przyjęcia środków wykonawczych, pod warunkiem, że nie wprowadzają one zmian w podstawowych elementach niniejszej dyrektywy, a Komisja będzie działała w sposób zgodny z zasadami określonymi w niniejszej dyrektywie, po konsultacji z Europejskim Komitetem Papierów Wartościowych.
- (36) Korzystając ze swoich uprawnień wykonawczych w sposób zgodny z niniejszą dyrektywą Komisja powinna przestrzegać następujących zasad:
- potrzeby zapewnienia zaufania inwestorów do rynków finansowych poprzez promowanie wysokich standardów przejrzystości tych rynków;
 - potrzeby zapewnienia inwestorom szerokiego wachlarza konkurencyjnych inwestycji oraz poziomu jawności i ochrony dostosowanego do ich sytuacji;
 - potrzeby zapewnienia konsekwentnego egzekwowania przepisów przez niezależne organy regulacyjne, w szczególności w kwestii walki z przestępczością gospodarczą;

⁽¹⁾ Dz.U. L 191 z 13.7.2001, str. 45. Decyzja zmieniona decyzją 2004/8/WE (Dz.U. L 3 z 7.1.2004, str. 33).

- potrzeby zapewnienia wysokiego poziomu przejrzystości oraz konsultacji z wszystkimi uczestnikami rynku, a także z Parlamentem Europejskim i Radą;
 - potrzeby popierania innowacyjności na rynkach finansowych, jeżeli mają one mieć charakter dynamiczny i efektywny;
 - potrzeby zapewniania integralności rynku poprzez ścisłe i reaktywne monitorowanie innowacji finansowych;
 - znaczenia, jakie posiada ograniczanie kosztów kapitału oraz zwiększanie jego dostępności;
 - bilansu kosztów i korzyści dla uczestników rynku (w tym także małych i średnich przedsiębiorstw oraz drobnych inwestorów), wynikających z zastosowania środków wykonawczych w dłuższej perspektywie czasowej;
 - potrzeby zwiększenia międzynarodowej konkurencyjności rynków finansowych Wspólnoty bez szkody dla bardzo pożądanego rozszerzenia współpracy międzynarodowej;
 - potrzeby stworzenia wyrównanych warunków działania dla wszystkich uczestników rynku poprzez ustanawianie w przypadkach, gdy jest to wskazane w wspólnotowych przepisach wykonawczych;
 - potrzeby respektowania różnic pomiędzy rynkami krajowymi wówczas, gdy nie kolidują one nadmiernie ze spójnością jednolitego rynku;
 - potrzeby zapewnienia spójności z innymi aktami prawnymi Wspólnoty w tym obszarze, gdyż brak równowagi informacyjnej oraz brak przejrzystości mogą zagrozić funkcjonowaniu rynków, a przede wszystkim mogą zaszkodzić konsumentom i drobnym inwestorom.
- (37) Dla zapewnienia spełnienia wymagań określonych w niniejszej dyrektywie lub jej środkach wykonawczych, wszelkie naruszenia tych wymagań powinny być niezwłocznie wykrywane oraz, jeśli jest to konieczne, sankcjonowane. W tym celu, środki te i sankcje powinny skutecznie zniechęcać do popełniania dalszych naruszeń, mieć charakter proporcjonalny oraz być stale egzekwowane. Państwa Członkowskie powinny zapewnić, aby od decyzji podejmowanych przez właściwe organy krajowe przysługiwało prawo do odwołania na drodze sądowej.
- (38) Celem niniejszej dyrektywy jest udoskonalenie aktualnie obowiązujących wymagań dotyczących przejrzystości, które muszą spełnić emitenci papierów wartościowych oraz inwestorzy nabywający i zbywający większościowe pakiety akcji emitentów, których akcje dopuszczone są do obrotu na rynku regulowanym. Niniejsza dyrektywa zastępuje niektóre spośród wymagań określonych w dyrektywie 2001/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie dopuszczenia papierów wartościowych do publicznych notowań giełdowych oraz zakresu informacji dotyczących papierów wartościowych podlegających obowiązkowi publikacji⁽¹⁾. Dążąc do zebrania wymagań dotyczących przejrzystości w jednym akcie prawnym, należy koniecznie wprowadzić w nim odpowiednie zmiany. Zmiany takie nie powinny wywierać jednak wpływu na możliwość wprowadzania przez Państwa Członkowskie dodatkowych wymagań, zgodnie z art. 42-63 dyrektywy 2001/34/WE, która zachowuje moc prawną.
- (39) Niniejsza dyrektywa zgodna jest z dyrektywą 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych⁽²⁾.
- (40) Niniejsza dyrektywa wykazuje poszanowanie dla podstawowych praw oraz przestrzega zasad wyznaczanych w szczególności przez Kartę Praw Podstawowych Unii Europejskiej,
- (41) Ze względu na fakt, iż Państwa Członkowskie nie mogą zrealizować w stopniu zadowalającym celów działań, które mają zostać podjęte, a mianowicie zapewnić zaufanie inwestorów poprzez zrównanie wymagań dotyczących przejrzystości we Wspólnocie, a przez to stworzyć pełny rynek wewnętrzny na bazie istniejącego we Wspólnocie ustawodawstwa, zaś cele te mogą być skuteczniej osiągnięte na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może przyjąć odpowiednie środki, zgodnie z zasadą subsydiarności określoną w art. 5 Traktatu. Według zasady proporcjonalności określonej w tym artykule, niniejsza dyrektywa nie wychodzi poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (42) Środki niezbędne do wdrożenia niniejszej dyrektywy powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą tryb wprowadzania w życie uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽³⁾.
- PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:
- ROZDZIAŁ I
- PRZEPISY OGÓLNE**
- Artykuł 1*
- Przedmiot i zakres**
1. Niniejsza dyrektywa ustanawia wymagania związane z ujawnianiem okresowych lub bieżących informacji o emitentach, których papiery wartościowe zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, mającym siedzibę lub prowadzącym działalność w jednym z Państw Członkowskich.
2. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do jednostek emitowanych przez przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, innego niż typu zamkniętego, ani też w stosunku do nabywanych lub zbywanych jednostek takich przedsiębiorstw.
- ⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 6.7.2001, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2003/71/WE.
- ⁽²⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, str. 31. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).
- ⁽³⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

3. Państwa Członkowskie mogą podjąć decyzję o nie stosowaniu przepisów, o których mowa w art. 16 ust. 3 oraz w art. 18 ust. 2-4 do papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym i wyemitowanych przez te Państwa lub ich władze regionalne albo lokalne.

4. Państwa Członkowskie mogą podjąć decyzję o nie stosowaniu art. 17 wobec swoich krajowych banków centralnych działających jako emitenci akcji dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym, jeżeli dopuszczenie to miało miejsce przed 20 stycznia 2005.

Artykuł 2

Definicje

1. Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- a) „papiery wartościowe” oznaczają zbywalne papiery wartościowe, określone w art. 4 ust. 1 punkt 18 dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych⁽¹⁾ z wyjątkiem instrumentów rynku pieniężnego, zdefiniowanych w art. 4 ust. 1 punkt 19 tej dyrektywy, mających termin wykupu jest krótszy niż 12 miesięcy, a do których może mieć zastosowanie ustawodawstwo krajowe;
- b) „dłużne papiery wartościowe” oznaczają obligacje lub inne formy zbywalnych, sekurytyzowanych wierzytelności, z wyjątkiem papierów wartościowych, które stanowią odpowiednik akcji w spółkach lub, które w wyniku ich zamiany lub realizacji prawa przez nie przenieszonego dają prawo nabycia akcji lub papierów wartościowych równoważnych tym akcjom;
- c) „rynek regulowany” oznacza rynek, o którym mowa w art. 4 ust. 1 punkt 14 dyrektywy 2004/39/WE;
- d) „emitent” oznacza osobę prawną, utworzoną na podstawie przepisów prawa prywatnego lub publicznego, w tym także Państwo, którego papiery wartościowe dopuszczone są do obrotu na rynku regulowanym, przy czym emitentem, w przypadku kwitów depozytowych reprezentujących papiery wartościowe, jest emitent tych papierów wartościowych;
- e) „akcjonariusz” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną utworzoną na podstawie przepisów prawa prywatnego lub publicznego, która posiada, w sposób bezpośredni lub pośredni:
 - i) akcje emitenta we własnym imieniu i na własny rachunek;
 - ii) akcje emitenta we własnym imieniu, lecz na rzecz innej osoby fizycznej albo prawnej;
 - iii) kwity depozytowe w przypadku których posiadacz tych kwitów uznawany jest za akcjonariusza posiadającego akcje reprezentowane przez te kwity;
- f) „przedsiębiorstwo kontrolowane” oznacza każde przedsiębiorstwo:
 - i) w którym większość praw głosu należy do jednej osoby fizycznej albo prawnej; lub
 - ii) w którym osoba fizyczna albo prawna posiada prawo do powołania albo odwołania większości członków

organu administracyjnego, zarządzającego lub nadzorczego, jednocześnie będąc jego akcjonariuszem albo członkiem; lub

- iii) którego akcjonariuszem albo członkiem jest osoba fizyczna lub prawna samodzielnie kontrolująca, na podstawie porozumienia z pozostałymi akcjonariuszami albo członkami takiego przedsiębiorstwa, większość praw głosu przysługujących odpowiednio akcjonariuszom albo członkom; lub
 - iv) na które osoba fizyczna albo prawna ma prawo wyrzucić, lub wywiera dominujący wpływ albo nad którym może sprawować lub sprawuje kontrolę;
- g) „przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania inne niż typu zamkniętego” oznaczają fundusze powiernicze oraz inwestycyjne:
- i) których przedmiotem działalności jest wspólne inwestowanie kapitału pozyskanego w sposób publiczny, działające na zasadzie rozproszenia ryzyka, oraz
 - ii) których jednostki są, na żądanie posiadacza takich jednostek, odkupywane bądź umarzane bezpośrednio lub pośrednio z aktywów danego przedsiębiorstwa;
- h) „jednostki przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania” oznaczają papiery wartościowe emitowane przez przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania reprezentujące prawa uczestników takich przedsiębiorstw do ich aktywów;
- i) „macierzyste Państwo Członkowskie” oznacza:
- i) w przypadku emitenta dłużnych papierów wartościowych o nominale jednostkowym mniejszym niż 1 000 EUR lub emitenta akcji:
 - zarejestrowanego we Wspólnocie – Państwo Członkowskie, w którym znajduje się jego statutowa siedziba;
 - zarejestrowanego w kraju trzecim – Państwo Członkowskie, w którym zobowiązany jest on do przedstawiania właściwym organom rocznych informacji w sposób zgodny z art. 10 dyrektywy 2003/71/WE;
- Definicję „macierzystego” Państwa Członkowskiego stosuje się wobec dłużnych papierów wartościowych w walucie innej niż euro, pod warunkiem, że ich jednostkowa wartość nominalna na dzień emisji wynosi mniej niż 1 000 EUR, chyba że jest ona niemal równa kwocie 1 000 EUR;
- ii) w przypadku każdego emitenta nie objętego zakresem ppkt i) - Państwo Członkowskie wybrane przez emitenta spośród Państw Członkowskich, w którym znajduje się statutowa siedziba emitenta oraz państwa, które dopuściły emitowane przez niego papiery wartościowe do obrotu na rynkach regulowanych na swoim terytorium. Emitent może wybrać tylko jedno Państwo Członkowskie jako swoje macierzyste Państwo Członkowskie. Wybór taki zachowuje ważność przez co najmniej trzy lata, chyba że jego papiery wartościowe przestaną być objęte dopuszczeniem do obrotu na rynku regulowanym we Wspólnocie;

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 30.4.2004, str. 1.

- j) „przyjmujące Państwo Członkowskie” oznacza Państwo Członkowskie, w którym papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym, jeśli jest ono państwem innym niż macierzyste Państwo Członkowskie;
- k) „informacje regulowane” oznacza wszelkie informacje, które emitent lub jakakolwiek inna osoba, która zwraca się z wnioskiem o dopuszczenie papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym bez zgody emitenta, powinna ujawnić zgodnie z niniejszą dyrektywą, art. 6 dyrektywy 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku) ⁽¹⁾, lub zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi lub administracyjnymi Państwa Członkowskiego, przyjętymi na mocy art. 3 ust. 1 niniejszej dyrektywy;
- l) „środki elektroniczne” są to urządzenia elektroniczne do przetwarzania (w tym także cyfrowej kompresji), przechowywania i transmisji danych, wykorzystujące technologię przewodową, radiową lub optyczną lub też wszelkie inne rodzaje środków elektromagnetycznych;
- m) „spółka zarządzająca” oznacza spółkę zdefiniowaną w art. 1a ust. 2 dyrektywy Rady 85/611/EWG z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) ⁽²⁾;
- n) „animator rynku” oznacza osobę, która jest obecna na rynkach finansowych i przejawia stałą gotowość do zawierania transakcji na własny rachunek przez nabywanie i sprzedaż instrumentów finansowych za własne środki i po określonych przez siebie cenach;
- o) „instytucja kredytowa” oznacza przedsiębiorstwo zdefiniowane w art. 1 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 20 marca 2000 r. odnoszącej się do podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe ⁽³⁾;
- p) „papiery wartościowe emitowane w sposób ciągły lub powtarzający się” oznaczają dłużne papiery wartościowe tego samego emitenta emitowane w sposób ciągły lub w formie co najmniej dwóch odrębnych emisji papierów wartościowych podobnego typu i/lub klasy.

2. Do celów definicji „przedsiębiorstwa kontrolowanego”, o którym mowa w ust. 1 lit. f) ppkt ii), prawa posiadacza akcji umożliwiające mu głosowanie, powoływanie i odwoływanie obejmują także prawa każdego innego przedsiębiorstwa kontrolowanego przez danego akcjonariusza oraz prawa osoby fizycznej albo prawnej działającej we własnym imieniu na rzecz tego akcjonariusza lub jakiegokolwiek innego kontrolowanego przezeń przedsiębiorstwa.

3. Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 27 ust. 2, w odniesieniu do definicji określonych w ust. 1, Komisja przyjmuje środki wykonawcze dążąc do uwzględnienia postępu

technicznego na rynkach finansowych oraz do zapewnienia jednolitego stosowania ust. 1.

Komisja w szczególności:

- a) ustanawia, do celów ust. 1 lit. i) ppkt ii), środki proceduralne, zgodnie z którymi, emitent może dokonać wyboru macierzystego Państwa Członkowskiego;
- b) dostosowuje odpowiednio do potrzeb wyboru macierzystego Państwa Członkowskiego, o którym mowa w ust. 1 lit. i) ppkt ii), trzyletni okres związany z zapisem działalności emitenta w świetle nowych wymagań wynikających z przepisów prawa i dotyczących dopuszczenia do obrotu na rynku regulowanym;
- c) ustanawia, do celów ust. 1 lit. l), orientacyjny wykaz środków, których nie można uważać za środki elektroniczne, uwzględniając tym samym aneks V do dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych ⁽⁴⁾.

Artykuł 3

Integracja rynków papierów wartościowych

1. Macierzyste Państwo Członkowskie może zastosować wobec emitenta wymagania bardziej rygorystyczne niż te określone w niniejszej dyrektywie.

Macierzyste Państwo Członkowskie może także zastosować wobec akcjonariusza albo osoby fizycznej lub prawnej, o których mowa w art. 10 lub 13, wymagania bardziej rygorystyczne niż te określone w niniejszej dyrektywie.

2. Przyjmujące Państwo Członkowskie nie może:

- a) w odniesieniu do dopuszczenia papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym na swoim terytorium, narzucić wymogu ujawniania informacji bardziej rygorystycznego niż wymagania, o których mowa w niniejszej dyrektywie lub w art. 6 dyrektywy 2003/6/WE;
- b) w odniesieniu do obowiązku powiadamiania nakładać na akcjonariuszy lub osoby fizyczne lub prawne, o których mowa w art. 10 lub 13, wymagań bardziej rygorystycznych niż określone w niniejszej dyrektywie.

ROZDZIAŁ II

INFORMACJE OKRESOWE

Artykuł 4

Roczne sprawozdania finansowe

1. Emitent podaje do publicznej wiadomości swoje roczne sprawozdanie finansowe nie później niż cztery miesiące po zakończeniu każdego roku obrotowego i zapewnia jego publiczną dostępność przez okres co najmniej pięciu lat.

⁽¹⁾ Dz.U. L 96 z 12.4.2003, str. 16.

⁽²⁾ Dz.U. L 375 z 31.12.1985, str. 3. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/39/WE.

⁽³⁾ Dz.U. L 126 z 26.5.2000, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2004/69/WE (Dz.U. L 125 z 28.4.2004, str. 44).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 204 z 21.7.1998, str. 37. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z roku 2003.

2. Roczne sprawozdanie finansowe zawiera:

- a) zbadane sprawozdania finansowe,
- b) sprawozdanie zarządu oraz
- c) oświadczenia osób upoważnionych przez emitenta, z wyraźnym wskazaniem ich nazwisk i stanowisk, że wedle ich najlepszej wiedzy, sprawozdania finansowe sporządzone zgodnie z obowiązującymi standardami rachunkowości, odzwierciedlają prawdziwy i rzetelny stan aktywów i pasywów, sytuacji finansowej oraz zysków i strat emitenta oraz jednostek objętych konsolidacją traktowanych jako całość, oraz, że sprawozdanie zarządu zawiera rzetelny obraz rozwoju i rentowności działalności oraz sytuacji emitenta, jak również jednostek objętych konsolidacją traktowanych jako całość, w tym opis podstawowych ryzyk i niepewności.

3. W przypadku gdy, zgodnie z siódmą dyrektywą Rady 83/349/EWG z dnia 13 czerwca 1983 r. w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych⁽¹⁾, od emitenta wymaga się sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych, zbadane sprawozdania finansowe zawierają takie sprawozdania skonsolidowane sporządzone zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 oraz sprawozdania roczne jednostki dominującej, opracowane zgodnie z przepisami prawa krajowego Państwa Członkowskiego, w którym jednostka taka jest zarejestrowana.

W przypadku, gdy od emitenta nie jest wymagane sporządzanie skonsolidowanych sprawozdań finansowych, zbadane sprawozdania finansowe obejmują sprawozdania finansowe sporządzone zgodnie z przepisami prawa krajowego Państwa Członkowskiego, w którym dana spółka jest zarejestrowana.

4. Sprawozdania finansowe poddawane są badaniu zgodnie z przepisami art. 51 i 51a czwartej dyrektywy Rady 78/660/EWG z dnia 25 lipca 1978r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek⁽²⁾, jeśli zaś od emitenta wymaga się sporządzenia skonsolidowanych sprawozdań finansowych, zgodnie z art. 37 dyrektywy 83/349/EWG.

Raport z badania podpisany przez osobę lub osoby odpowiedzialne za badanie sprawozdań finansowych podawany jest w całości do wiadomości publicznej wraz z rocznym sprawozdaniem finansowym.

5. Sprawozdanie zarządu sporządzane jest w sposób zgodny z art. 46 dyrektywy 78/660/EWG oraz, jeśli od emitenta wymaga się sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych, zgodnie z art. 36 dyrektywy 83/349/EWG.

6. Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 27 ust. 2, Komisja przyjmuje środki wykonawcze, dążąc do uwzględnienia postępu technicznego na rynkach finansowych oraz do zapewnienia jednolitego stosowania ust. 1. Komisja określa w szczególności warunki techniczne publicznego udostępniania opublikowanego rocznego sprawozdania finansowego, w tym także raportu z badania. Komisja może również, w razie

potrzeby, dostosować pięcioletni okres, o którym mowa w ust. 1.

Artykuł 5

Półroczne sprawozdania finansowe

1. Emitent akcji lub dłużnych papierów wartościowych podaje do wiadomości publicznej, tak szybko, jak to jest możliwe po zakończeniu danego okresu, lecz przed upływem dwóch miesięcy od tego momentu, półroczne sprawozdanie finansowe obejmujące pierwsze sześć miesięcy roku obrotowego. Emitent zapewnia, aby półroczne sprawozdanie finansowe było udostępnione do wiadomości publicznej przez co najmniej pięć lat.

2. Półroczne sprawozdanie finansowe obejmuje:

- a) skrócony zbiór sprawozdań finansowych;
- b) okresowe sprawozdanie zarządu; oraz
- c) oświadczenia osób upoważnionych przez emitenta, z wyraźnym wskazaniem ich nazwisk i stanowisk, że wedle ich najlepszej wiedzy, skrócony zbiór sprawozdań finansowych sporządzonych zgodnie z obowiązującymi standardami rachunkowości, odzwierciedlają prawdziwy i rzetelny stan aktywów i pasywów, sytuacji finansowej oraz zysków i strat emitenta oraz jednostek objętych konsolidacją traktowanych jako całość, zgodnie z wymogami określonymi w ust. 3, oraz, że śródroczne sprawozdanie zarządu zawiera rzetelny przegląd informacji wymaganych zgodnie z ust. 4.

3. W przypadku, gdy od emitenta wymaga się przygotowywania skonsolidowanych sprawozdań finansowych, skrócony zbiór sprawozdań finansowych sporządza się w sposób zgodny z międzynarodowymi standardami rachunkowości dla okresowych sprawozdań finansowych, przyjętymi zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1606/2002.

W przypadku, gdy od emitenta nie wymaga się sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych, skrócony zbiór sprawozdań finansowych zawiera co najmniej skrócony bilans, skrócony rachunek zysków i strat oraz informację dodatkową dotyczącą tych sprawozdań. Podczas opracowywania skróconego bilansu i skróconego rachunku zysków i strat, emitent przestrzega tych samych zasad uznawania i dokonywania pomiarów, co podczas sporządzania rocznych sprawozdań finansowych.

4. Śródroczne sprawozdanie zarządu obejmuje co najmniej wskazanie istotnych zdarzeń, które miały miejsce podczas pierwszych sześciu miesięcy roku obrotowego oraz jego wpływ na skrócony zbiór sprawozdań finansowych, wraz z opisem głównych zagrożeń oraz niepewności związanych z pozostałymi sześcioma miesiącami roku obrotowego. Dla emitentów akcji śródroczne sprawozdanie zarządu obejmuje także główne transakcje podmiotów powiązanych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 193 z 18.7.1983, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2003/51/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 178 z 17.7.2003, str. 16).

⁽²⁾ Dz.U. L 222 z 14.8.1978, str. 11. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2003/51/WE.

5. Jeżeli półroczne sprawozdanie finansowe zostało poddane badaniu, raport z badania powinien zostać opublikowany w całości. Ta sama zasada ma zastosowanie w przypadku przeglądu przeprowadzonego przez biegłego rewidenta. Jeżeli półroczne sprawozdanie finansowe nie zostało poddane badaniu ani przeglądowi prowadzonemu przez biegłego rewidenta, emitent zamieszcza w swoim raporcie stosowne oświadczenie.

6. Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 27 ust. 2, Komisja przyjmuje środki wykonawcze dążąc do uwzględnienia postępu technicznego na rynkach finansowych oraz do zapewnienia jednolitego stosowania ust. 1–5 niniejszego artykułu.

Komisja w szczególności:

- a) określa warunki techniczne publicznego udostępniania opublikowanego półrocznego sprawozdania finansowego, w tym także raportu z badania przeprowadzanego przez biegłego rewidenta,
- b) objaśnia charakter badania przeprowadzanego przez biegłego rewidenta,
- c) określa minimalną treść skróconego bilansu oraz rachunku zysków i strat oraz informacji dodatkowej dotyczącej tych sprawozdań w przypadku, gdy nie są one sporządzane zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości przyjętymi zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1606/2002.

Komisja może także zmienić pięcioletni okres, o którym mowa w ust. 1.

Artykuł 6

Śródroczne sprawozdania zarządu

1. Bez uszczerbku dla postanowień art. 6 dyrektywy 2003/6/WE, emitent, którego akcje dopuszczone są do obrotu na rynku regulowanym, udostępnia do wiadomości publicznej w okresie pierwszych sześciu miesięcy roku obrotowego raport sporządzony przez zarząd oraz, w drugim półroczu roku obrotowego, kolejny raport sporządzony przez zarząd. Raport taki sporządza się w okresie, którego bieg rozpoczyna się po upływie dziesięciu tygodni od początku danego półrocza, a kończy na sześć tygodni przed jego zakończeniem. Powinno ono zawierać informacje obejmujące okres od rozpoczęcia się półrocza do dnia publikacji sprawozdania. Raport taki powinien zawierać:

- wyjaśnienie istotniejszych wydarzeń i transakcji, które miały miejsce w danym okresie oraz ich wpływu na sytuację finansową emitenta i kontrolowanych przez niego jednostek oraz
- ogólny opis sytuacji finansowej i wyników emitenta oraz kontrolowanych przez niego jednostek danym okresie.

2. Od emitentów, którzy zgodnie z krajowym ustawodawstwem, przepisami rządzącymi rynkiem regulowanym lub z własnej inicjatywy publikują kwartalne sprawozdania finansowe, zgodnie ze wspomnianym ustawodawstwem lub przepisami, nie wymaga się podawania do wiadomości publicznej raportów zarządu, o których mowa w ust. 1.

3. Komisja do 20 stycznia 2010 przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie raport w sprawie przejrzystości kwartalnych sprawozdań finansowych i raportów zarządów emitentów w celu zbadania, czy udzielone informacje służą realizacji celu, jakim jest umożliwienie inwestorom dokonania oceny sytuacji finansowej emitenta na podstawie odpowiednich informacji. Raport taki obejmuje ocenę wpływu na obszary, w których Komisja rozważa propozycję wniesienia zmian do niniejszego artykułu.

Artykuł 7

Obowiązki i odpowiedzialność

Państwa Członkowskie zapewniają, aby obowiązkiem sporządzania i podawania informacji do publicznej wiadomości zgodnie z art. 4, 5, 6 i 16 objęty był co najmniej emitent lub jego organy administracyjne, zarządzające lub nadzorcze, zaś Państwa Członkowskie zapewniają, aby ich przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne dotyczące odpowiedzialności miały zastosowanie do emitentów, wymienionych powyżej organów lub osób odpowiedzialnych w przedsiębiorstwach emitentów.

Artykuł 8

Wyjątki

1. Art. 4, 5 i 6 nie stosuje się w stosunku do następujących emitentów:

- a) władz państwowych, regionalnych lub lokalnych danego kraju, międzynarodowej instytucji publicznej, do której należy przynajmniej jedno Państwo Członkowskie, EBC oraz krajowych banków centralnych Państw Członkowskich, niezależnie od tego, czy są emitentami akcji czy też innych papierów wartościowych; oraz
- b) podmiotów emitujących wyłącznie dłużne papiery wartościowe dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, o nominale jednostkowym równym co najmniej 50 000 EUR lub, w przypadku dłużnych papierów wartościowych denominowanych w walucie innej niż euro, o nominale jednostkowym równym w dniu emisji co najmniej 50 000 EUR.

2. Macierzyste Państwo Członkowskie może zrezygnować ze stosowania art. 5 wobec instytucji kredytowych, których akcje nie są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym oraz, które w sposób ciągły lub powtarzalny emitowały wyłącznie dłużne papiery wartościowe, o ile łączna wartość nominalna tych dłużnych papierów wartościowych pozostaje niższa od 100 000 000 EUR, zaś instytucje te nie opublikowały prospektów emisyjnych zgodnie z dyrektywą 2003/71/WE.

3. Macierzyste Państwo Członkowskie może zrezygnować ze stosowania art. 5 wobec emitentów, którzy istnieli już w momencie wejścia w życie dyrektywy 2003/71/WE, a którzy emitują na rynku regulowanym wyłącznie dłużne papiery wartościowe, bezwarunkowo i nieodwołalnie gwarantowane przez macierzyste Państwo Członkowskie lub przez jego władze regionalne lub lokalne.

ROZDZIAŁ III

INFORMACJE BIEŻĄCE

CZĘŚĆ I

Informacje o znaczących pakietach akcji

Artykuł 9

Zawiadamianie o nabyciu lub zbyciu znaczących pakietów akcji

1. Macierzyste Państwo Członkowskie zapewnia, aby w przypadku nabycia lub zbycia przez akcjonariusza akcji emitenta, które są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, oraz do których przypisane są prawa głosu, akcjonariusz taki powiadomił emitenta o posiadanej przez niego, w wyniku takiego nabycia lub zbycia, liczbie praw głosu, jeżeli ich procentowy udział w ogólnej liczbie głosów osiągnie, przekroczy lub spadnie poniżej 5 %, 10 %, 15 %, 20 %, 25 %, 30 %, 50 % i 75 %.

Liczbę głosów oblicza się na podstawie wszystkich akcji, do których jest przypisane prawo głosu nawet wówczas, gdy wykonywanie tego prawa jest zawieszane. Ponadto, informacja jest również podawana w odniesieniu do wszystkich akcji tej samej kategorii jak te, do których przypisane są prawa głosu.

2. Macierzyste Państwo Członkowskie zapewnia, aby akcjonariusze zawiadamiali emitenta o liczbie posiadanych głosów, jeżeli ich procentowy udział w ogólnej liczbie głosów osiągnie, przekroczy lub spadnie poniżej wartości progowych określonych w ust. 1 w wyniku zdarzeń zmieniających strukturę praw głosu oraz na podstawie informacji ujawnionych zgodnie z art. 15. W przypadku, gdy przedsiębiorstwo emitenta zarejestrowane jest w kraju trzecim, obowiązkwowi powiadomienia podlegają zdarzenia równoważne.

3. Macierzyste Państwo Członkowskie nie musi stosować:

- a) progu 30 %, jeżeli stosuje próg w wysokości jednej trzeciej;
- b) progu 75 %, jeżeli stosuje próg w wysokości dwóch trzecich.

4. Postanowień tego artykułu nie stosuje się do akcji nabytych wyłącznie do celów rozrachunkowo-rozliczeniowych w ramach zwykłego krótkiego cyklu rozliczeniowego, ani do depozytariuszy mających akcje w posiadaniu w ramach pełnienia swojej funkcji, o ile depozytariusze ci mogą korzystać z praw głosu przypisanych do takich akcji wyłącznie na podstawie instrukcji pisemnej lub przekazanej środkami elektronicznymi.

5. Postanowień tego artykułu nie stosuje się również do nabycia lub zbycia znaczących pakietów akcji osiągających próg 5 % lub przekraczających go, przez animatora rynku występującego w tej roli, o ile:

- a) posiada on stosowne zezwolenie wydane przez jego macierzyste Państwo Członkowskie zgodnie z dyrektywą 2004/39/WE; oraz

- b) nie ingeruje on w zarząd danego emitenta, ani nie wywiera na emitenta wpływu w celu nabycia tych akcji lub podtrzymania kursu akcji.

6. Na mocy art. 2 ust. 1 lit. i), macierzyste Państwa Członkowskie mogą ustalić, iż prawa głosu znajdujące się w portfelu inwestycyjnym, zdefiniowanym w art. 2 ust. 6 dyrektywy 93/6/EWG z 15 marca 1993 r. w sprawie adekwatności kapitałowej przedsiębiorstw inwestycyjnych i instytucji kredytowych⁽¹⁾, instytucji kredytowej lub firmy inwestycyjnej, nie mogą być uwzględniane w celach, o których mowa w niniejszym artykule, o ile:

- a) prawa głosu znajdujące się w portfelu inwestycyjnym stanowią mniej niż 5 % ogólnej liczby głosów oraz
- b) instytucja kredytowa lub firma inwestycyjna zapewnia, aby prawa głosu wynikające z akcji znajdujących się w portfelu inwestycyjnym nie były wykonywane, ani w żaden inny sposób wykorzystywane w celu ingerowania w zarządzanie emitentem.

7. Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 27 ust. 2, Komisja przyjmuje środki wykonawcze dążąc do uwzględnienia postępu technicznego na rynkach finansowych oraz do zapewnienia jednolitego stosowania ust. 2, 4 i 5 niniejszego artykułu.

Komisja określa w szczególności maksymalną długość „krótkiego cyklu rozliczeniowego”, o którym mowa w ust. 4, jak również odpowiednie mechanizmy sprawowania kontroli przez właściwy organ macierzystego Państwa Członkowskiego. Ponadto Komisja może opracować wykaz zdarzeń, o którym mowa w ust. 2.

Artykuł 10

Nabywanie lub zbywanie znaczącego udziału w ogólnej liczbie głosów

Wymagania dotyczące zawiadamiania, określone w art. 9 ust. 1 i 2, mają zastosowanie również wobec osoby fizycznej lub prawnej w zakresie, w jakim osoba taka uprawniona jest do nabywania, zbywania lub wykonywania praw głosu w którymkolwiek z poniższych przypadków lub też ich kombinacji:

- a) prawa głosu są w posiadaniu osoby trzeciej, z którą ta osoba fizyczna lub prawna podpisała umowę zobowiązującą do przyjęcia, poprzez wspólne i zgodne wykonanie praw głosu będących w ich posiadaniu, długoterminowej wspólnej polityki dotyczącej zarządzania danym emitentem;
- b) prawa głosu są w posiadaniu osoby trzeciej, z którą ta osoba fizyczna lub prawna podpisała umowę umożliwiającą czasowe, przeniesienie przedmiotowych praw głosu;
- c) prawa głosu są związane z akcjami będącymi w posiadaniu tej osoby fizycznej lub prawnej, złożonymi jako zabezpieczenie, o ile taka osoba fizyczna lub prawna kontroluje prawa głosu i deklaruje zamiar ich wykonania;

⁽¹⁾ Dz.U. L 141 z 11.6.1993, str. 1. Dyrektywa zmieniona ostatnio dyrektywą 2004/39/WE.

- d) prawa głosu są związane z akcjami, do których ta osoba fizyczna lub prawna ma dożywotni tytuł;
- e) prawa głosu znajdujące w posiadaniu lub mogą być wykonywane, w rozumieniu lit. a)–d), przez przedsiębiorstwo kontrolowane przez tę osobę fizyczną lub prawną;
- f) prawa głosu są związane z akcjami zdeponowanymi u tej osoby fizycznej lub prawnej, i może ona wykonywać je według własnego uznania wobec braku szczegółowych instrukcji ze strony akcjonariuszy;
- g) prawa głosu w posiadaniu osoby trzeciej w jej własnym imieniu na rzecz tej osoby fizycznej lub prawnej;
- h) prawa głosu, które ta osoba fizyczna lub prawna może wykonywać jako pełnomocnik może według własnego uznania wobec braku szczegółowych instrukcji ze strony akcjonariuszy.

Artykuł 11

1. Art. 9 i art. 10 lit. c) nie mają zastosowania wobec akcji przekazywanych członkom ESCB lub też przez nich, w ramach realizacji polityki pieniężnej, w tym także akcji przekazywanych członkom ESCB lub przez nich na mocy umowy zastawu lub odkupu, lub też innej podobnej umowy, której celem jest utrzymanie płynności w ramach polityki pieniężnej lub w ramach systemu płatności.

2. Zwolnienie stosuje się wobec powyższych transakcji, zawartych na krótki okres oraz pod warunkiem, że prawa głosu związane z akcjami nie są wykonywane.

Artykuł 12

Procedury dotyczące zawiadamiania i ujawniania informacji o znaczących pakietach akcji

1. Zawiadomienie, o którym mowa w art. 9 i 10, zawiera informacje na temat:

- a) wynikłej sytuacji związanej z prawami głosu;
- b) sieci kontrolowanych przedsiębiorstw, za pośrednictwem której efektywnie wykonywane są prawa głosu, w odpowiednich przypadkach;
- c) terminu osiągnięcia lub przekroczenia wartości progowej; oraz
- d) tożsamości akcjonariusza, nawet wówczas, gdy nie jest on uprawniony do wykonania praw głosu zgodnie z warunkami określonymi w art. 10 oraz osoby fizycznej albo prawnej uprawnionej do wykonania z praw głosu na rzecz akcjonariusza.

2. Emitent zawiadamiany jest tak szybko, jak to możliwe, lecz nie później niż w terminie czterech dni sesyjnych, z których pierwszym z nich jest dzień bezpośrednio następujący po dniu, w którym akcjonariusz lub osoba fizyczna albo prawna określona w art. 10:

- a) dowiedziała się o nabyciu, zbyciu albo możliwości wykonania praw głosu lub, w którym, uwzględniając okoliczności, powinna była się o tym dowiedzieć, niezależnie od dnia, w którym nabycie, zbycie lub możliwość wykonania praw głosu dochodzi do skutku; lub

- b) została poinformowana o zdarzeniu, o którym mowa w art. 9 ust. 2.

3. Przedsiębiorstwo zostaje zwolnione z obowiązku zawiadomienia w sposób zgodny z ust. 1, jeżeli zawiadomienie to dokonywane jest przez podmiot dominujący lub w przypadku, gdy podmiot dominujący sam jest przedsiębiorstwem kontrolowanym przez własny podmiot dominujący.

4. Od podmiotu dominującego spółki zarządzającej nie wymaga się konsolidacji posiadanych przezeń pakietów akcji, zgodnie z art. 9 i 10, z pakietami, którymi wspomniana spółka zarządza na warunkach ustanowionych dyrektywą 85/611/EWG, przy założeniu, że dana spółka zarządzająca wykorzystuje swoje prawa głosu niezależnie od podmiotu dominującego.

Art. 9 i 10 mają jednak zastosowanie wówczas, gdy podmiot dominujący lub przedsiębiorstwo kontrolowane przez podmiot dominujący zainwestuje w pakiety, którymi zarządza spółka zarządzająca, zaś spółka ta nie może według własnego uznania wykonywać prawa głosu związanego z tymi pakietami i może jedynie wykonywać je zgodnie z bezpośrednimi lub pośrednimi instrukcjami podmiotu dominującego lub przedsiębiorstwa kontrolowanego przez podmiot dominujący.

5. Od podmiotu dominującego wobec firmy inwestycyjnej, który uzyskał odpowiednie zezwolenia zgodnie z dyrektywą 2004/39/WE, nie wymaga się konsolidacji posiadanych przezeń pakietów akcji, zgodnie z art. 9 i 10, z pakietami, którymi firma ta zarządza w imieniu poszczególnych klientów w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 9 dyrektywy 2004/39/WE pod warunkiem że:

- firma inwestycyjna uprawniona jest do świadczenia usług takiego zarządzania portfelem zgodnie z pkt 4 części A aneksu I do dyrektywy 2004/39/WE;
- może jedynie wykonywać prawa głosu związane z takimi akcjami według instrukcji udzielonych na piśmie lub środkami elektronicznymi lub też zapewnia, aby usługi indywidualnego zarządzania portfelem świadczone były w sposób niezależny od jakichkolwiek innych usług, na warunkach równorzędnych z warunkami, o których mowa w dyrektywie 85/611/EWG poprzez ustanowienie odpowiednich mechanizmów; oraz
- firma inwestycyjna wykonuje swoje prawa głosu niezależnie od podmiotu dominującego.

Art. 9 i 10 mają jednak zastosowanie wówczas, gdy podmiot dominujący lub przedsiębiorstwo kontrolowane przez podmiot dominujący zainwestuje w pakiety papierów wartościowych, którymi zarządza dana firma inwestycyjna, zaś firma inwestycyjna nie może wykonywać, według własnego uznania, praw głosu związanych z tymi pakietami, a może wykonywać te prawa tylko zgodnie z bezpośrednimi lub pośrednimi instrukcjami podmiotu dominującego lub innego przedsiębiorstwa kontrolowanego przez podmiot dominujący.

6. Z chwilą otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, lecz nie później niż trzy dni sesyjne po tym fakcie, emitent podaje do publicznej wiadomości wszystkie informacje zawarte w takim zawiadomieniu.

7. Macierzyste Państwo Członkowskie może zwolnić emitentów z obowiązku spełnienia wymogu, o którym mowa w ust. 6, jeżeli informacje zawarte w zawiadomieniu zostaną podane do wiadomości publicznej przez jego właściwy organ, na warunkach określonych w art. 21, po otrzymaniu takiego zawiadomienia, lecz przed upływem trzech dni sesyjnych od tego momentu.

8. Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 27 ust. 2, dążąc do uwzględnienia postępu technicznego na rynkach finansowych oraz do zapewnienia jednolitego stosowania ust. 1, 2, 4, 5 i 6 niniejszego artykułu, Komisja przyjmuje środki wykonawcze w celu:

- a) ustanowienia wspólnotowego wzoru zawiadomienia służącego przekazywaniu wymaganych informacji emitentowi zgodnie z ust. 1 lub w celu przedstawienia informacji, o których mowa w art. 19 ust. 3;
- b) określenia kalendarza „dni sesyjnych” dla wszystkich Państw Członkowskich;
- c) wskazania przypadków, w których akcjonariusz lub osoba fizyczna albo prawna, o której mowa w art. 10, lub też obydwie te podmioty, dokonują niezbędnego zawiadomienia emitenta;
- d) określenia okoliczności, w których akcjonariusz, osoba fizyczna albo prawna, o której mowa w art. 10, powinna była dowiedzieć się o nabyciu lub zbyciu akcji;
- e) określenia warunków niezależności, jakie spełniać powinny spółki zarządzające oraz ich podmioty dominujące lub firmy inwestycyjne i ich podmioty dominujące, których spełnienie stwarza możliwość korzystania ze zwolnień, o których mowa w ust. 4 i 5.

Artykuł 13

1. Wymogi zawiadamiania określone w art. 9 stosuje się także do osób fizycznych albo prawnych będących w posiadaniu, w sposób bezpośredni lub pośredni, instrumentów finansowych uprawniających do nabywania, wyłącznie z inicjatywy posiadacza, na podstawie formalnej umowy, akcji już wyemitowanych, z którymi związane są prawa głosu, emitenta, którego akcje dopuszczone są do obrotu na rynku regulowanym.

2. Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 27 ust. 2, Komisja przyjmuje środki wykonawcze, dążąc do uwzględnienia postępu technicznego na rynkach finansowych oraz zapewnienia jednolitego stosowania przepisów ust. 1. W szczególności określa ona:

- a) rodzaje instrumentów finansowych, o których mowa w ust. 1 oraz sposób ich konsolidacji;
- b) charakter formalnej umowy, o której mowa w ust. 1;
- c) treść zawiadomienia, jakiego należy dokonać, ustanawiając wzór, którego należy w tym celu używać we Wspólnocie;
- d) okres zawiadomienia;
- e) osobę będącą adresatem takiego zawiadomienia.

Artykuł 14

1. W przypadku, gdy emitent akcji dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym nabywa lub zbywa własne akcje samodzielnie lub za pośrednictwem osoby działającej we własnym imieniu, lecz na rzecz emitenta, macierzyste Państwo Członkowskie zapewnia, aby emitent podał do wiadomości publicznej informację o proporcji posiadanych przezeń własnych akcji, przy czym informacja taka powinna zostać podana możliwie najszybciej, lecz nie później niż w ciągu czterech dni handlowych od takiego nabycia lub zbycia, jeśli proporcja ta sięga, przekracza lub spada poniżej progu 5 % lub 10 % praw głosów. Odsetek ten oblicza się na podstawie łącznej liczby akcji, z którymi związane są prawa głosu.

2. Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 27 ust. 2, Komisja przyjmuje środki wykonawcze, dążąc do uwzględnienia postępu technicznego na rynkach finansowych oraz zapewnienia jednolitego stosowania pierwszego ustępu niniejszego artykułu.

Artykuł 15

Do celu obliczenia progów, o których mowa w art. 9, macierzyste Państwo Członkowskie wymaga podania do wiadomości publicznej przez emitenta, łącznej liczby głosów oraz wysokości kapitału przynajmniej na koniec każdego miesiąca kalendarzowego, w którym doszło do ich zwiększenia lub zmniejszenia.

Artykuł 16

Informacje dodatkowe

1. Emitent akcji dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym bezzwłocznie podaje do wiadomości publicznej wszelkie zmiany praw związanych z różnymi kategoriami akcji, w tym także zmiany praw związanych z pochodnymi papierami wartościowymi wydanymi przez samego emitenta i zapewniającymi dostęp do akcji tego emitenta.

2. Emitent papierów wartościowych innych niż akcje, dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym, bezzwłocznie podaje do wiadomości publicznej wszelkie zmiany praw posiadaczy papierów wartościowych innych niż akcje, w tym także zmiany warunków i zasad dotyczących tych papierów wartościowych, które mogą w sposób pośredni wpłynąć na te prawa, wynikające w szczególności ze zmian warunków lub oprocentowania pożyczek.

3. Emitent papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym bezzwłocznie podaje do wiadomości publicznej informację o wszelkich nowych emisjach długu, a zwłaszcza o wszelkich, związanych z nimi gwarancjach lub zabezpieczeniach. Bez uszczerbku dla postanowień dyrektywy 2003/6/WE, niniejszego ustępu nie stosuje się wobec międzynarodowych instytucji publicznych, których członkiem jest co najmniej jedno Państwo Członkowskie.

CZĘŚĆ II

Informacje dla posiadaczy papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym

Artykuł 17

Wymagania dotyczące udzielania informacji przez emitentów, których akcje dopuszczone są do obrotu na rynku regulowanym

1. Emitent akcji dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym zapewnia równe traktowanie wszystkich akcjonariuszy posiadających ten sam status.

2. Emitent zapewnia, aby wszystkie urządzenia i informacje niezbędne do umożliwienia akcjonariuszom wykonania ich praw były dostępne w macierzystym Państwie Członkowskim i przestrzegana była zasada nienaruszalności danych. Nie można zabronić akcjonariuszom wykonywania ich praw za pośrednictwem pełnomocników, z zastrzeżeniem przepisów prawa kraju, w którym emitent jest zarejestrowany. W szczególności emitent:

- a) udziela informacji na temat miejsca, czasu i porządku obrad walnych zgromadzeń, łącznej liczby akcji i głosów oraz prawa posiadaczy do uczestnictwa w zgromadzeniach;
- b) udostępnia wzór pełnomocnictwa, w postaci papierowej lub z wykorzystaniem stosownego środka elektronicznego, każdej osobie uprawnionej do głosowania podczas zgromadzenia akcjonariuszy, wraz z powiadomieniem o walnym zgromadzeniu lub, na żądanie, po jego obwieszczeniu;
- c) wyznacza, jako swojego agenta, instytucję finansową, poprzez którą akcjonariusze mogą wykonywać swoje prawa finansowe; oraz
- d) publikuje powiadomienia lub rozsyła okólniki dotyczące podziału i wypłaty dywidend oraz emisji nowych akcji, zawierające również informacje dotyczące wszelkich działań podjętych w związku z przydziałem, subskrypcją, anulowaniem lub konwersją akcji.

3. W celu przekazywania informacji akcjonariuszom, macierzyste Państwo Członkowskie pozwala emitentom na wykorzystanie środków elektronicznych, pod warunkiem jednak, że taka decyzja podjęta zostanie na walnym zgromadzeniu i będzie ona spełniała następujące warunki:

- a) korzystanie ze środków elektronicznych w żadnym wypadku nie może być uzależnione od lokalizacji siedziby lub miejsca zamieszkania akcjonariusza lub, w przypadkach, o których mowa w art. 10 lit. a)–h), osób fizycznych albo prawnych;
- b) należy wprowadzić środki identyfikacji umożliwiające skuteczne informowanie akcjonariuszy lub osób fizycznych albo prawnych uprawnionych do wykonania lub zlecenia wykonania prawa głosu;
- c) do akcjonariuszy lub, w przypadkach, o których mowa w art. 10 lit. a)–e), osób fizycznych lub prawnych uprawnionych do nabywania, zbywania lub wykonania prawa głosu

zwrócono się z pisemnym wnioskiem o wyrażenie zgody na korzystanie ze środków elektronicznych w celu przekazania informacji, zaś brak sprzeciwu wyrażonego we właściwym terminie uznaje się za wyrażenie zgody. W dowolnym momencie w przyszłości mogą oni także żądać przekazywania informacji w formie pisemnej; oraz

- d) wszelkie zasady podziału kosztów wynikających z przekazania takich informacji środkami elektronicznymi określa emitent w sposób zgodny z zasadą równego traktowania określoną w ust. 1.

4. Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 27 ust. 2, Komisja dostosuje środki wykonawcze, dążąc do uwzględnienia postępu technicznego na rynkach finansowych oraz postępu w dziedzinie technik informacyjnych i komunikacyjnych, a także zapewnienia jednolitego stosowania ust. 1, 2 i 3. W szczególności określa ona rodzaje instytucji finansowych, za pośrednictwem których akcjonariusz może korzystać ze swoich praw finansowych, przewidzianych w przepisach ust. 2 lit.c).

Artykuł 18

Wymagania dotyczące udzielania informacji przez emitentów, których dłużne papiery wartościowe dopuszczone są do obrotu na rynku regulowanym

1. Emitent dłużnych papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym zapewnia równe traktowanie wszystkich posiadaczy dłużnych papierów wartościowych nieodróżnicowanych pod względem praw i obowiązków, w odniesieniu do praw związanych z tymi dłużnymi papierami wartościowymi.

2. Emitent zapewnia, aby wszystkie urządzenia i informacje niezbędne do umożliwienia posiadaczom dłużnych papierów wartościowych wykonania ich praw były ogólnie dostępne w macierzystym Państwie Członkowskim i przestrzegana była zasada nienaruszalności danych. Nie można zabronić posiadaczom dłużnych papierów wartościowych wykonywania ich praw za pośrednictwem pełnomocników, z zastrzeżeniem przepisów prawa kraju, w którym emitent jest zarejestrowany. W szczególności emitent:

- a) publikuje powiadomienia lub rozsyła okólniki dotyczące miejsca, czasu i harmonogramu zgromadzeń posiadaczy dłużnych papierów wartościowych, wypłaty odsetek, wykonania praw do jakiegokolwiek konwersji, wymiany, subskrypcji lub anulowania oraz spłaty, jak również prawa tych posiadaczy do uczestnictwa w takich zgromadzeniach;
- b) udostępnia wzór pełnomocnictwa, w postaci papierowej lub z wykorzystaniem stosownego środka elektronicznego, każdej osobie uprawnionej do głosowania podczas zgromadzenia posiadaczy dłużnych papierów wartościowych, wraz z powiadomieniem o zgromadzeniu lub, na żądanie, po jego obwieszczeniu; oraz
- c) wyznacza, jako swojego agenta, instytucję finansową, poprzez którą posiadacze dłużnych papierów wartościowych mogą korzystać ze swoich praw finansowych.

3. Jeżeli do wzięcia udziału w zgromadzeniu mają zostać zaproszeni tylko posiadacze dłużnych papierów wartościowych o jednostkowej wartości nominalnej wynoszącej równą co najmniej 50 000 EUR lub w przypadku dłużnych papierów wartościowych denominowanych w walucie innej niż euro, o jednostkowej wartości nominalnej równej, w dniu emisji, co najmniej 50 000 EUR, na miejsce takiego spotkania emitent może wybrać dowolne Państwo Członkowskie pod warunkiem, że wszystkie urządzenia i informacje niezbędne do umożliwienia posiadaczom takich papierów wykonania ich praw są w tym Państwie Członkowskim dostępne.

4. W celu przekazywania informacji posiadaczom dłużnych papierów wartościowych, macierzyste Państwo Członkowskie lub Państwo Członkowskie wybrane przez emitenta zgodnie z ust. 3, pozwala emitentom na korzystanie ze środków elektronicznych, pod warunkiem jednak, że taka decyzja zostanie podjęta na walnym zgromadzeniu i będzie ona spełniała następujące warunki:

- a) korzystanie ze środków elektronicznych w żadnym wypadku nie może być uzależnione od lokalizacji siedziby lub miejsca zamieszkania posiadacza dłużnych papierów wartościowych lub reprezentującego go pełnomocnika;
- b) należy wprowadzić środki identyfikacji umożliwiające skuteczne informowanie posiadaczy dłużnych papierów wartościowych;
- c) do posiadaczy dłużnych papierów wartościowych zwrócono się z pisemnym wnioskiem o wyrażenie zgody na korzystanie ze środków elektronicznych w celu przekazania informacji, zaś brak sprzeciwu wyrażonego we właściwym terminie uznaje się za wyrażenie zgody. W dowolnym momencie w przyszłości mogą oni zażądać przekazywania informacji w formie pisemnej; oraz
- d) wszelkie zasady podziału kosztów wynikających z przekazania takich informacji środkami elektronicznymi określa emitent w sposób zgodny z zasadą równego traktowania określoną w ust. 1.

5. Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 27 ust. 2, Komisja przyjmuje środki wykonawcze dążąc do uwzględnienia postępu technicznego na rynkach finansowych oraz postępu w dziedzinie technik informacyjnych i komunikacyjnych, a także zapewnienia jednolitego stosowania ust. 1–4. W szczególności określa ona rodzaje instytucji finansowych, za pośrednictwem których posiadacz dłużnych papierów wartościowych może wykonywać swoje prawa finansowe, przewidziane w przepisach ust. 2 lit. c).

ROZDZIAŁ IV

ZOBOWIĄZANIA OGÓLNE

Artykuł 19

Kontrola macierzystego Państwa Członkowskiego

1. Jeżeli emitent lub jakakolwiek osoba, która bez zgody emitenta złożyła wniosek o dopuszczenie jej papierów wartoś-

ciowych do obrotu na rynku regulowanym, ujawnia informacje regulowane, to jednocześnie przekazuje ona te informacje właściwemu organowi swojego macierzystego Państwa Członkowskiego. Organ ten może podjąć decyzję o publikacji przekazanych mu informacji na swojej stronie internetowej.

W przypadku, gdy emitent zgłasza propozycję zmian w swoim dokumencie założycielskim lub dokumentach statutowych, informuje on o projekcie takich zmian właściwy organ macierzystego Państwa Członkowskiego oraz rynek regulowany, na którym jego papiery wartościowe zostały dopuszczone do obrotu. Informacja taka jest przekazywana bezzwłocznie i najpóźniej w dniu zwołania walnego zgromadzenia, którego zadaniem jest odbycie głosowania nad proponowanymi zmianami lub przyjęcie ich do wiadomości.

2. Macierzyste Państwo Członkowskie może zwolnić emitenta z przestrzegania wymogu, o którym mowa w ust. 1 w odniesieniu do informacji ujawnionych zgodnie z art. 6 dyrektywy 2003/6/WE lub art. 12 ust. 6 niniejszej dyrektywy.

3. Informacje będące przedmiotem zawiadomienia składanego emitentowi zgodnie z art. 9, 10, 12 i 13 przekazywane są jednocześnie właściwemu organowi macierzystego Państwa Członkowskiego.

4. Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 27 ust. 2, Komisja przyjmuje środki wykonawcze dążąc do zapewnienia jednolitego stosowania ust. 1, 2 i 3.

W szczególności Komisja określa procedurę, według której emitent, akcjonariusz lub posiadacz innych instrumentów finansowych, lub też osoba określona w art. 10 ma przekazywać informacje właściwemu organowi macierzystego Państwa Członkowskiego, zgodnie z ust. 1 lub 3, odpowiednio, aby:

- a) umożliwić zgłaszanie takich informacji drogą elektroniczną w macierzystym Państwie Członkowskim;
- b) skoordynować proces składania rocznych sprawozdań finansowych, o których mowa w art. 4 niniejszej dyrektywy z procesem składania rocznych informacji, wymienionych w art. 10 dyrektywy 2003/71/WE.

Artykuł 20

Języki

1. W przypadku, gdy papiery wartościowe dopuszczone są do obrotu na rynku regulowanym wyłącznie w macierzystym Państwie Członkowskim, informacje regulowane ujawniane są w języku akceptowanym przez właściwy organ macierzystego Państwa Członkowskiego.

2. W przypadku, gdy papiery wartościowe dopuszczone są do obrotu na rynku regulowanym zarówno w macierzystym Państwie Członkowskim, jak i w jednym przyjmującym Państwie Członkowskim lub większej ich liczbie, informacje regulowane ujawniane są:

- a) w języku akceptowanym przez właściwy organ macierzystego Państwa Członkowskiego; oraz

b) zależnie od wyboru emitenta, w języku akceptowanym przez właściwe organy tego przyjmującego Państwa Członkowskiego lub w języku zwyczajowo stosowanym w sferze finansów międzynarodowych.

3. W przypadku, gdy papiery wartościowe dopuszczone są do obrotu na rynku regulowanym w jednym przyjmującym Państwie Członkowskim lub większej ich liczbie, lecz nie w macierzystym Państwie Członkowskim, informacje regulowane ujawniane są zależnie od wyboru emitenta w języku akceptowanym przez właściwe organy przyjmującego Państwa Członkowskiego lub w języku zwyczajowo stosowanym w sferze finansów międzynarodowych.

Ponadto macierzyste Państwo Członkowskie może ustanowić w swoich przepisach ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych, obowiązek ujawniania informacji regulowanych, zależnie od wyboru emitenta, w języku akceptowanym przez jego właściwe organy lub w języku zwyczajowo stosowanym w sferze finansów międzynarodowych.

4. W przypadku, gdy papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym bez zgody emitenta, obowiązki określone w ust. 1, 2 i 3 spoczywają nie na emitencie, lecz na osobie, która bez zgody emitenta zwróciła się o dopuszczenie papierów do obrotu.

5. Państwa Członkowskie umożliwiają akcjonariuszom oraz osobie fizycznej albo prawnej, o których mowa w art. 9, 10 i 13, przekazywanie emitentowi informacji zgodnie z niniejszą dyrektywą, wyłącznie w języku zwyczajowo stosowanym w sferze finansów międzynarodowych. Jeżeli emitent otrzyma takie zawiadomienie, Państwa Członkowskie nie mogą nałożyć na niego obowiązku zapewnienia przekładu na język akceptowany przez właściwe organy.

6. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 1–4, jeżeli papiery wartościowe o jednostkowej wartości nominalnej równej co najmniej 50 000 EUR lub, w przypadku dłużnych papierów wartościowych denomiowanych w walucie innej niż euro, o jednostkowej wartości nominalnej wynoszącej w dniu emisji co najmniej 50 000 EUR, dopuszczone są do obrotu na rynku regulowanym w jednym Państwie Członkowskim lub większej ich liczbie, informacje regulowane podawane są do wiadomości publicznej w języku akceptowanym przez właściwe organy macierzystego i przyjmującego Państwa Członkowskiego lub w języku zwyczajowo stosowanym w sferze finansów międzynarodowych, przy czym wybór należy do emitenta lub osoby, która bez zgody emitenta, zwróciła się z wnioskiem o dopuszczenie papierów do obrotu.

7. Jeżeli przed sąd lub trybunał Państwa Członkowskiego wniesione zostanie powództwo w związku z treścią informacji regulowanej, o odpowiedzialności za pokrycie kosztów tłumaczenia danej informacji dla potrzeb postępowania orzeka tenże sąd lub trybunał, zgodnie z przepisami prawa tego Państwa Członkowskiego.

Artykuł 21

Dostęp do informacji regulowanych

1. Macierzyste Państwo Członkowskie zapewnia, aby informacje regulowane zostały ujawnione przez emitenta lub osobę, która złożyła wniosek o dopuszczenie papierów do obrotu na rynku regulowanym bez zgody emitenta, w sposób zapewniający szybki i niedyskryminujący dostęp do takich informacji oraz, by zostały przekazane do urzędowo ustanowionego systemu, o którym mowa w ust. 2. Emitent ani osoba, która złożyła wniosek o dopuszczenie papierów do obrotu na rynku regulowanym bez zgody emitenta nie mogą pobierać opłat od inwestorów kosztami dostarczenia takich informacji. Macierzyste Państwo Członkowskie wymaga od emitenta korzystania ze środków przekazu o odpowiednim stopniu niezawodności dla potrzeb efektywnego, publicznego rozpowszechniania informacji w całej Wspólnocie. Macierzyste Państwo Członkowskie nie może nałożyć obowiązku korzystania wyłącznie z tych mediów, których operatorzy działają na jego terytorium.

2. Macierzyste Państwo Członkowskie zapewnia istnienie co najmniej jednego urzędowo ustanowionego systemu służącego do scentralizowanego gromadzenia informacji regulowanych. Systemy te powinny być zgodne z minimalnymi standardami w zakresie bezpieczeństwa, pewności źródła informacji, zapisu daty oraz łatwego dostępu dla użytkowników końcowych, a także z procedurą przekazywania informacji, o której mowa w art. 19 ust. 1.

3. W przypadku, gdy papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym w tylko jednym przyjmującym Państwie Członkowskim, nie zaś w macierzystym Państwie Członkowskim, przyjmujące Państwo Członkowskie zapewnia ujawnienie informacji regulowanych w sposób zgodny z wymaganiami, o których mowa w ust. 1.

4. Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 27 ust. 2, Komisja przyjmuje środki wykonawcze dążąc do uwzględnienia postępu technicznego na rynkach finansowych, oraz postępu w dziedzinie technologii informacyjnej i komunikowania się, a także zapewnienia jednolitego stosowania ust. 1, 2 i 3.

Komisja określa w szczególności:

- a) minimalne standardy rozpowszechniania informacji regulowanych, o których mowa w ust. 1;
- b) minimalne standardy scentralizowanego systemu gromadzenia informacji, o którym mowa w ust. 2.

Komisja może także określić i aktualizować wykaz środków przekazu służących do publicznego rozpowszechniania informacji.

Artykuł 22

Wytyczne

1. Właściwe organy Państw Członkowskich opracowują odpowiednie wytyczne celem dalszego ułatwiania publicznego dostępu do informacji podlegających ujawnieniu na mocy przepisów dyrektywy 2003/6/WE, dyrektywy 2003/71/WE oraz niniejszej dyrektywy.

Celem tych wytycznych jest stworzenie:

- a) elektronicznej sieci, która powinna zostać uruchomiona na poziomie krajowym pomiędzy krajowymi podmiotami nadzorującymi rynek papierów wartościowych, podmiotami obsługującymi rynki regulowane i krajowymi rejestrami przedsiębiorstw objętymi pierwszą dyrektywą Rady 68/151/EWG z dnia 9 marca 1968 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w Państwach Członkowskich od spółek w rozumieniu art. 48 ⁽¹⁾ akapit drugi Traktatu, w celu uzyskania ich równoważności w całej Wspólnocie, dla zapewnienia ochrony interesów zarówno współników jak i osób trzecich ⁽²⁾; oraz
- b) jednej sieci elektronicznej lub platformy sieci elektronicznych we wszystkich Państwach Członkowskich.

2. Komisja dokonuje przeglądu wyników uzyskanych zgodnie z ust. 1 do dnia 31 grudnia 2006 r. i może zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 27 ust. 2, przyjąć środki wykonawcze ułatwiające wykonanie postanowień art. 19 i 21.

Artykuł 23

Kraje trzecie

1. W przypadku, gdy statutowa siedziba emitenta znajduje się w kraju trzecim, właściwy organ macierzystego Państwa Członkowskiego może zwolnić emitenta z obowiązku spełnienia wymagań określonych w art. 4–7 i art. 12 ust. 6, art. 14, 15 i art. 16–18 pod warunkiem, że w przepisach prawa danego kraju trzeciego określono analogiczne wymagania lub emitent ten spełnia wymagania określone w przepisach prawa kraju trzeciego, które właściwy organ macierzystego Państwa Członkowskiego uznaje za równoważne.

Jednakże informacje objęte wymaganiami określonymi w kraju trzecim przedstawiane są zgodnie z art. 19 i ujawniane w sposób określony w art. 20 i 21.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, emitent, którego statutowa siedziba znajduje się w kraju trzecim, zwolniony jest z obowiązku sporządzania sprawozdania finansowego w sposób zgodny z art. 4 lub art. 5 przed rozpoczęciem roku obrotowego, którego początek przypada w lub po dniu 1 stycznia 2007 r. pod warunkiem, że emitent taki sporządza swoje sprawozdania finansowe w sposób zgodny z międzynarodowymi standardami, o których mowa w art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1606/2002.

3. Właściwy organ macierzystego Państwa Członkowskiego zapewnia, aby informacje ujawniane w kraju trzecim, które mogą mieć istotne znaczenie dla opinii publicznej we Wspólnocie ujawniane były w sposób zgodny z art. 20 i 21, nawet jeśli informacje takie nie stanowią informacji regulowanych w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. k).

⁽¹⁾ Informacja od wydawcy: Tytuł został dostosowany w celu uwzględnienia nowej numeracji artykułów Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską zgodnie z art. 12 Traktatu Amsterdamskiego; początkowo odwołanie dotyczyło art. 58 Traktatu.

⁽²⁾ Dz.U. L 65 z 14.3.1968, str. 8. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2003/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 221 z 4.9.2003, str. 13).

4. Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 27 ust. 2, dążąc do zapewnienia jednolitego stosowania ust. 1, Komisja przyjmuje następujące środki wykonawcze:

- i) uruchomienie mechanizmu zapewniającego równoważność informacji wymaganych na mocy niniejszej dyrektywy, w tym także sprawozdań finansowych oraz informacji obejmujących sprawozdania finansowe i wymaganych zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi lub administracyjnymi kraju trzeciego;

- ii) stwierdzające, że z uwagi na krajowe przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne, lub też praktyki bądź procedury oparte na międzynarodowych standardach wyznaczonych przez organizacje międzynarodowe, kraj trzeci, w którym zarejestrowany jest emitent zapewnia równoważność wymagań informacyjnych, o których mowa w niniejszej dyrektywie.

Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 27 ust. 2, Komisja podejmuje niezbędne decyzje w sprawie równoważności standardów rachunkowości określonych w art. 30 ust. 3 wykorzystywanych przez emitentów z krajów trzecich nie później niż w ciągu pięciu lat od dnia, o którym mowa w art. 31. Jeżeli Komisja zadecyduje, iż standardy rachunkowości kraju trzeciego nie są równoważne, może ona pozwolić emitentom na dalsze stosowanie tych standardów przez odpowiedni okres przejściowy.

5. W celu zapewnienia jednolitego stosowania ust. 2 Komisja może, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 27 ust. 2, przyjąć środki wykonawcze określające rodzaj informacji ujawnianych w kraju trzecim, które mogą posiadać istotne znaczenie dla opinii publicznej we Wspólnocie.

6. Przedsiębiorstwa z siedzibą statutową w kraju trzecim, które wymagałyby posiadania przez nie zezwolenia wydanego zgodnie z art. 5 ust. 1 dyrektywy 85/611/EWG lub – w odniesieniu do zarządzania portfelem zgodnie z pkt 4 części A załącznika I dyrektywy 2004/39/WE – posiadające swoją statutową siedzibą lub (wyłącznie w przypadku firmy inwestycyjnej) centralę we Wspólnocie, zwolnione jest także z obowiązku konsolidacji posiadanych przez siebie pakietów z pakietami należącymi do podmiotu dominującego, zgodnie z wymogami określonymi w art. 12 ust. 4 i art. 12 ust. 5, jeżeli spełnia warunek niezależności analogiczny, jak w przypadku spółek zarządzających lub firm inwestycyjnych.

7. W celu uwzględnienia postępu technicznego na rynkach finansowych oraz zapewnienia jednolitego stosowania ust. 6, Komisja zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 27 ust. 2, przyjmuje środki wykonawcze, w których stwierdza się, że ze względu na przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne, kraj trzeci zapewnia równoważność wymagań dotyczących niezależności, o których mowa w niniejszej dyrektywie oraz własnych środków wykonawczych.

ROZDZIAŁ V

WŁAŚCIWE ORGANY

Artykuł 24

Właściwe organy i ich uprawnienia

1. Każde Państwo Członkowskie wyznacza organ centralny, o którym mowa w art. 21 ust. 1 dyrektywy 2003/71/WE, jako centralny właściwy organ administracyjny odpowiedzialny za sprawowanie obowiązków przewidzianych w niniejszej dyrektywie i za zapewnienie stosowania przepisów przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą. Państwa Członkowskie informują Komisję o wyznaczeniu stosownych organów.

Jednakże, dla potrzeb ust. 4 lit. h), Państwo Członkowskie może wyznaczyć właściwy organ inny niż centralny właściwy organ administracyjny, o którym mowa w akapicie 1.

2. Państwa Członkowskie mogą zezwolić swoim właściwym centralnym organom na delegowanie ich zadań. Wszelkie delegacje zadań odnoszących się do obowiązków przewidzianych w niniejszej dyrektywie i w środkach wykonawczych do niej, z wyjątkiem zadań wspomnianych w ust. 4 lit. h), poddane zostaną przeglądowi z upływem pięciu lat od wejścia w życie niniejszej dyrektywy, zaś dobiegną końca z upływem ośmiu lat od tego momentu. Wszelkie delegacje zadań dokonywane są w szczególny sposób, poprzez określenie zadań, które mają być wykonywane oraz warunków ich wykonywania.

Wspomniane warunki zawierają wymóg, aby sposób organizacji danego podmiotu umożliwiał unikanie konfliktu interesów oraz zapewniał, by informacje uzyskane podczas wykonywania delegowanych zadań nie były wykorzystywane nieuczciwie lub w celu przeciwdziałania konkurencji. W każdym przypadku ostateczna odpowiedzialność za nadzór nad zgodnością z niniejszą dyrektywą i środkami wykonawczymi przyjętymi zgodnie z jej przepisami spoczywa na właściwym organie wyznaczonym zgodnie z ust. 1.

3. Państwa Członkowskie informują Komisję i właściwe organy pozostałych Państw Członkowskich o wszelkich uzgodnieniach zawartych w odniesieniu do delegacji zadań, w tym także o dokładnych warunkach regulujących taką delegację.

4. Każdy właściwy organ posiada wszelkie uprawnienia niezbędne do sprawowania swoich funkcji. Uprawniony jest on co najmniej do:

- a) żądania przekazania informacji i dokumentów przez biegłych rewidentów, emitentów, posiadaczy akcji lub innych instrumentów finansowych lub też osób, o których mowa w art. 10 lub 13 oraz osób ich kontrolujących lub przez nich kontrolowanych;
- b) żądania od emitentów publicznego ujawnienia informacji wymaganych zgodnie z lit. a) w sposób oraz w terminach uznanych przez dany organ za konieczne. Może on publikować takie informacje z własnej inicjatywy, po wysłuchaniu emitenta, w przypadku, gdy emitenci lub osoby ich kontrolujące lub przez nich kontrolowane nie dokonają tego;

c) żądania od osób zarządzających emitentem i posiadaczy akcji lub innych instrumentów finansowych lub też osób, o których mowa w art. 10 lub 13, przekazywania informacji wymaganych zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy lub prawa krajowego przyjętego zgodnie z niniejszą dyrektywą oraz w razie konieczności przekazania dalszych informacji i dokumentów;

d) zawieszenia lub zwrócenia się o zawieszenie obrotu papierami wartościowymi na odpowiednim rynku regulowanym na okres nie przekraczający jednorazowo dziesięciu dni, jeżeli istnieją uzasadnione podejrzenia, że przepisy niniejszej dyrektywy lub prawa krajowego, przyjęte zgodnie z niniejszą dyrektywą zostały naruszone przez emitenta;

e) zakazywania obrotu na rynku regulowanym, jeżeli wykryje, że naruszone zostały przepisy niniejszej dyrektywy lub prawa krajowego przyjętego zgodnie z niniejszą dyrektywą lub jeżeli istnieją uzasadnione podstawy do podejrzenia naruszenia postanowień niniejszej dyrektywy;

f) kontrolowania, czy emitent terminowo ujawnia aktualne informacje, w celu zapewnienia efektywnego i równego publicznego dostępu do tych informacji we wszystkich Państwach Członkowskich, w których dane papiery wartościowe stanowią przedmiot obrotu, a także podejmowania odpowiednich działań, jeżeli tak się nie dzieje;

g) ogłaszania publicznie faktu, że emitent albo posiadacz akcji lub innych instrumentów finansowych lub też osoba, o której mowa w art. 10 lub 13, nie wywiązuje się ze swoich obowiązków;

h) badania, czy informacje, o których mowa w niniejszej dyrektywie, opracowane zostały zgodnie z odpowiednimi ramami sprawozdawczymi i podejmowania odpowiednich działań w przypadku stwierdzenia naruszeń; oraz

i) przeprowadzania kontroli na miejscu na swoim terytorium zgodnie z prawem krajowym w celu sprawdzenia zgodności z przepisami niniejszej dyrektywy i środkami wykonawczymi do niej. Jeżeli jest to konieczne z punktu widzenia prawa krajowego, właściwy organ lub organy mogą korzystać z tego uprawnienia zwracając się z wnioskiem do odpowiedniego organu sądowego i/lub we współpracy z innymi organami.

5. Przepisy ust. 1–4 pozostają bez uszczerbku dla możliwości dokonania przez Państwo Członkowskie odrębnych prawnych i administracyjnych uzgodnień dla zamorskich terytoriów europejskich, za których stosunki zewnętrzne takie Państwo Członkowskie jest odpowiedzialne.

6. Ujawnienie właściwym organom przez biegłych rewidentów jakiegokolwiek faktu lub decyzji związanych z żądaniem złożonym przez właściwy organ zgodnie z ust. 4 lit. a) nie stanowi naruszenia jakiegokolwiek ograniczenia dotyczącego ujawniania informacji, nałożonego postanowieniami umowy albo wynikającego z przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych i nie pociąga za sobą żadnej odpowiedzialności ze strony rewidentów.

Artykuł 25

Tajemnica zawodowa i współpraca pomiędzy Państwami Członkowskimi

1. Obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej stosuje się do wszystkich osób, które pracują lub pracowały dla właściwych organów lub podmiotów, którym właściwe organy mogły delegować określone zadania. Informacje objęte tajemnicą zawodową nie mogą zostać ujawnione żadnej osobie, ani organowi, z wyjątkiem ujawnienia zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi lub administracyjnymi Państwa Członkowskiego.

2. Właściwe organy Państw Członkowskich współpracują ze sobą zawsze, gdy jest to konieczne dla wywiązania się przez nie z ich obowiązków oraz wykonywania uprawnień, niezależnie od tego, czy zostało to określone w niniejszej dyrektywie, czy też w prawie krajowym przyjętym zgodnie z niniejszą dyrektywą. Właściwe organy udzielają pomocy właściwym organom pozostałych Państw Członkowskich.

3. Ust. 1 nie stanowi przeszkody w wymianie informacji poufnych pomiędzy właściwymi organami. Informacje wymieniane w taki sposób podlegają obowiązkowi zachowania tajemnicy zawodowej spoczywającemu na osobach obecnie lub w przeszłości zatrudnionych przez właściwy organ otrzymujący te informacje.

4. Państwa Członkowskie mogą zawierać umowy współpracy, w których przewiduje się możliwość wymiany informacji z właściwymi organami lub instytucjami krajów trzecich w celu realizacji wszelkich zadań przydzielonych właściwym organom niniejszą dyrektywą zgodnie z art. 24. Taka wymiana informacji objęta jest obowiązkiem przestrzegania tajemnicy zawodowej, w stopniu nie mniejszym niż określony w niniejszym artykule. Wspomniana wymiana informacji jest dokonywana z myślą o realizacji przez wymienione powyżej właściwe organy lub instytucje zadań związanych z nadzorem. W przypadku, gdy informacje pochodzą z innego Państwa Członkowskiego, nie mogą one zostać ujawnione bez wyraźnej zgody właściwych organów, które je ujawniły oraz służą w stosownych przypadkach wyłącznie do tych celów, na które organy te wyraziły swoją zgodę.

Artykuł 26

Środki zapobiegawcze

1. W przypadku, gdy właściwy organ przyjmującego Państwa Członkowskiego uzna, że emitent lub posiadacz akcji albo innych instrumentów finansowych lub osoba, o której mowa w art. 10, dopuściła się nieprawidłowości lub naruszyła swoje obowiązki, zgłasza on stwierdzone przez siebie fakty właściwemu organowi macierzystego Państwa Członkowskiego.

2. Jeżeli, mimo środków zastosowanych przez właściwy organ macierzystego Państwa Członkowskiego lub jeżeli okazały się one nieodpowiednie, emitent lub posiadacz papierów wartościowych nadal narusza właściwe przepisy prawa bądź postanowienia w zakresie nadzoru, właściwy organ przyjmującego Państwa Członkowskiego, po powiadomieniu

właściwego organu macierzystego Państwa Członkowskiego, stosuje zgodnie z art. 3 ust. 2 wszystkie właściwe środki w celu ochrony inwestorów. O zastosowanych środkach należy możliwie najwcześniej powiadomić Komisję.

ROZDZIAŁ VI

ŚRODKI WYKONAWCZE

Artykuł 27

Procedura Komitetu

1. Komisja wspomagana jest przez Europejski Komitet Papierów Wartościowych, ustanowiony przepisem art. 1 decyzji 2001/528/WE.

2. We wszystkich przypadkach odniesień do niniejszego ustępu, stosują się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów art. 8 tego dokumentu, pod warunkiem, że środki wykonawcze przyjęte zgodnie z tą procedurą nie wpływają na zmianę zasadniczych przepisów niniejszej dyrektywy.

Okres przewidziany w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE wynosi trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin.

4. Bez uszczerbku dla przyjętych już środków wykonawczych, do 20 stycznia 2009 zawiesza się stosowanie postanowień niniejszej dyrektywy, przewidujących przyjęcie norm technicznych i decyzji zgodnie z procedurą określoną w ust. 2. Na wniosek Komisji, Parlament Europejski i Rada mogą przedłużyć okres obowiązywania tych przepisów zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 251 Traktatu oraz dokonują w tym celu ich przeglądu przed upływem wspomnianego okresu czterech lat.

Artykuł 28

Sankcje

1. Bez uszczerbku dla prawa Państw Członkowskich do nakładania sankcji karnych, Państwa Członkowskie zapewniają zgodnie ze swoim prawem krajowym możliwość zastosowania odpowiednich środków administracyjnych lub też nałożenia sankcji cywilnych i/lub administracyjnych na osoby odpowiedzialne w przypadku, gdy przepisy przyjęte zgodnie z niniejszą dyrektywą nie są przestrzegane. Państwa Członkowskie zapewniają, aby środki te były efektywne, proporcjonalne i odstraszające.

2. Państwa Członkowskie zapewniają możliwość ujawniania przez właściwy organ do wiadomości opinii publicznej informacji o zastosowaniu każdego środka lub sankcji nałożonej za naruszenie przepisów przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą, z wyjątkiem sytuacji, w której ujawnienie takie poważnie zagroziłoby rynkom finansowym lub spowodowałoby nieproporcjonalnie duże szkody dla zaangażowanych stron.

Artykuł 29

Prawo do odwołania

Państwa Członkowskie zapewniają prawo odwołania do sądu od decyzji wydanych na podstawie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą.

ROZDZIAŁ VII

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 30

Przepisy przejściowe

1. W drodze odstępstwa od art. 5 ust. 3 niniejszej dyrektywy, macierzyste Państwo Członkowskie może zwolnić od obowiązku ujawniania sprawozdań finansowych, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002, emitentów, o których mowa w art. 9 tego rozporządzenia, za rok obrotowy rozpoczynający się w dniu 1 stycznia 2006 r. lub po tym dniu.

2. Bez względu na art. 12 ust. 2, akcjonariusz powiadamia emitenta nie później niż termin przypadający dwa miesiące po dniu, o którym mowa w art. 31 ust. 1 o odsetku posiadanych przezeń wówczas praw głosu i kapitału w przedsiębiorstwach emitentów, w sposób zgodny z art. 9, 10 i 13, o ile nie dokonał on już wcześniej zawiadomienia zawierającego równoważne informacje.

Bez względu na art. 12 ust. 6, emitent ujawnia informacje otrzymane w ramach takich zawiadomień nie później niż trzy miesiące po dacie, o której mowa w art. 31 ust. 1.

3. W przypadku, gdy przedsiębiorstwo emitenta zarejestrowane jest w kraju trzecim, macierzyste Państwo Członkowskie może zwolnić takiego emitenta z obowiązku sporządzania sprawozdań finansowych, zgodnie z art. 4 ust. 3, oraz sprawozdania zarządu, zgodnie z art. 4 ust. 5, wyłącznie w odniesieniu do tych dłużnych papierów wartościowych, które już wcześniej były dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym Wspólnoty przed dniem 1 stycznia 2005 r., o ile:

- a) właściwy organ macierzystego Państwa Członkowskiego uzna, iż roczne sprawozdania finansowe sporządzane przez emitentów z takiego kraju trzeciego przedstawiają prawdziwy i rzetelny obraz aktywów i pasywów, sytuacji finansowej i wyników emitenta;
- b) kraj trzeci, w którym przedsiębiorstwo emitenta jest zarejestrowane, nie wprowadził obowiązku stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości, o których mowa w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1606/2002; oraz
- c) Komisja nie podjęła żadnej decyzji zgodnie z art. 23 ust. 4 ppkt ii) w kwestii tego, czy standardy rachunkowości, o których mowa powyżej, równoważne są ze:

— standardami rachunkowości określonymi w przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych kraju trzeciego, w którym przedsiębiorstwo emitenta jest zarejestrowane lub

— standardami rachunkowości dowolnego kraju trzeciego, których wyboru dokonał dany emitent.

4. Wyłącznie w odniesieniu do tych dłużnych papierów wartościowych, które zostały już dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym Wspólnoty przed 1 stycznia 2005 r. macierzyste Państwo Członkowskie może na dziesięć lat, licząc od 1 stycznia 2005 r., zwolnić emitentów z obowiązku ujawnienia półrocznego sprawozdania finansowego zgodnie z art. 5, pod warunkiem, że macierzyste Państwo Członkowskie zezwoliło takim emitentom na korzystanie z przepisów art. 27 dyrektywy 2001/34/WE w miejscu dopuszczenia tych dłużnych papierów wartościowych do obrotu.

Artykuł 31

Transpozycja

1. Państwa Członkowskie przyjmują środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do 20 stycznia 2007. Niezwłocznie informują one o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposoby dokonywania takiego odniesienia określają Państwa Członkowskie.

2. W przypadku, gdy Państwa Członkowskie zastosują środki w sposób zgodny z przepisami art. 3 ust. 1, art. 8 ust. 2, art. 8 ust. 3, art. 9 ust. 6 lub art. 30, niezwłocznie powiadamiają one o tym fakcie Komisję oraz pozostałe Państwa Członkowskie.

Artykuł 32

Zmiany

Z mocą od dnia określonego w art. 31 ust. 1, w dyrektywie 2001/34/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 skreśla się litery g) i h);
- 2) skreśla się art. 4;
- 3) w art. 6 skreśla się ust. 2;
- 4) art. 8, ust. 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Państwa Członkowskie mogą nałożyć na emitentów papierów wartościowych dopuszczonych do publicznego obrotu dodatkowe zobowiązania, o ile te dodatkowe zobowiązania mają ogólne zastosowanie do wszystkich emitentów lub do pewnych kategorii emitentów”;

- 5) skreśla się art. 65-97;

- 6) skreśla się art. 102 i 103;
7) w art. 107 ust. 3 skreśla się drugi akapit;
8) w art. 108 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:
a) w lit. a) skreśla się słowa „okresowych informacji przekazywanych do wiadomości publicznej przez spółki, których akcje są notowane na giełdzie”;
b) w skreśla się lit. b);
c) w skreśla się lit. c) ppkt iii);
d) w skreśla się lit. d).

Odniesienia do przepisów uchylonych należy interpretować jako odniesienia do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 33

Przegląd

Do dnia 30 czerwca 2009 r. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat funkcjonowania niniejszej dyrektywy, w tym także na temat zasadności zakończenia zwolnienia istniejących dłużnych papierów wartościowych po upływie dziesięcioletniego okresu, o którym mowa w art. 30 ust. 4 oraz jego potencjalnego wpływu na europejskie rynki finansowe.

Artykuł 34

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 35

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 15 grudnia 2004 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

J. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

W imieniu Rady

A. NICOLAÏ
Przewodniczący